

Samenkomstdag Rijswijk 18 okt '18

Er niets mee doen	4
Je bent niet de enige	4
Ombuigen	5
Het Denken	5
Buitenaards	6
Uitwisseling onderling	7
Mens-zijn	7
Herinnering	9
Geen verbinding	10
Sancties	10
Vriendschap	11
Het beïnvloeden van gedachten	11
Afleidingen	11
Kwantumwerkelijkheid	12
Waar gaat het om	12
Wij leven niet. (We leven wel maar we leven niet echt)	13
Waar ligt de afleiding?	14
Kernboodschap collectieve bewustzijn	17
Klank	18
Onsterfelijkheid	20
Wil jij onsterfelijk zijn?	20
Tijd	21
Vorm vanuit voelen	22
Witte licht	23
Oorzaak- en gevolgwetgeving	24
De afwezigheid van de mens	26
Verbondenheid is een informatieveld. Dat is bewustzijn.	27
In je kern	27
Het ontstaan van oorzaak en gevolgwetgeving	29
Onze oorspronkelijke kracht	30
Een waarneming is waar	34
Driehoek Oefening	34

Verbondenheid, kernboodschap (is een emotie)	36
Ook je gedrag aanpassen	36
Positief of negatief (boosheid is kracht)	38
Hoe (informatievelden in ons)	38
Informatiedrager	39
Het lukt niet	40
Verstoringen	40
Scripten	41
De mens <u>ziet</u> van oorsprong	42
Niet vanuit de persoonlijkheid zaken weghalen/waarnemen	42
Gevangen in persoonlijkheid	44
Gestationeerde krachten/niet-scripthouders	45
Boosheid gebruiken	46
Emoties zijn niet traceerbaar	48
Reactievelden van Matrix openen	48
Tijd	48
Een universum is een informatieveld	50
Overlijden	50
Doelstelling van deze matrix	50
Godswezens (wij) weigeren hun kernboodschap te leven!	53
Euthanasie	53
Boodschappen overledenen	54
BDE (Bijna Dood Ervaring)	54

Van harte welkom.

Het gaat over ons. En in die zin is zo'n samenzijn voor mij een moment waarbij we toch in een soort groep luisteren naar mij... Dat is en blijft altijd een punt van aandacht. De energie die er ontstaat door naar één persoon te luisteren, dat we dat met ons bewustzijn goed kunnen ontmantelen.

Dus ik luister naar jullie, jullie luisteren naar elkaar en jullie luisteren ook naar mij. En luisteren is dan openstellen en we geven leiding aan onszelf dat ons niets overkomt en dat we vooral naar de kern gaan van wat we voelen, in de diepte van onszelf voelen waar we voor gaan.

Dus het moment van samenkomen is zo essentieel, juist in een tijd dat mensen dat niet meer willen, ook op bewustzijnsgebied.

Dat mensen steeds verder afhaken door groepsvorming en onenigheden maar dat je toch daardoor heen durft te gaan om elkaar toch te blijven ontmoeten. En steeds weer dat menselijke in jezelf voelt, en dan ook voelt 'het is er al en van daaruit leef ik'.

Dat is natuurlijk een soort hobbelweg. Ik heb dat in mijn leven ook veel ervaren, 'wil ik wel met de mensen praten over wat ik weet? Niet dat wat ik weet de ultieme reden is waarom iedereen naar mij luistert, nee het gaat om frequenties, om resonanties, om velden in jezelf te openen.

Maar wil ik dit eigenlijk wel? omdat ik ook merkte, net als jullie in je eigen leven (daar ga ik maar gewoon vanuit dat het bij ons allemaal gelijk is), wil je nog luisteren naar andere mensen maar wil je ook het verhaal nog wel doen?

Waar ligt het moment dat je stopt? Waar komt het moment dat je zegt 'en nu is het wel klaar'? En dan gaat het er ook om dat je een ander niet meer wilt horen of niet meer hoeft te horen, wat je perceptie daarvan ook is, maar dat je het niet meer belangrijk vindt om te spreken en om te zeggen wat jij voelt en wat je deelt, het heeft toch geen effect.

Dus dat heb ik in mijn leven ook heel veel ervaren maar ik kwam steeds weer terug, in het moment dat die gedachte of het gevoel er was, op een punt van 'ja maar daarmee zet ik mijzelf eigenlijk op slot. Ik cijfer mijzelf weg, zet mijzelf naar achteren toe'.

En als ik naar deze wereld kijk, zoals ik hem ervaar, is dat ook allemaal al gebeurd, dat iedereen naar achter is geplaatst. Dus waarom zou ik dat dan, wat in deze niet-samenleving gebeurt, daarover moeten gaan denken terwijl het er eigenlijk al is?

Snap je dat? Ik kwam op een punt van 'ja maar in principe is dat er dus al, dus ik kan net zo goed het tegenovergestelde wel gewoon doen'. En dat is dus mijn kern; wel praten, wel delen, wel mensen ontmoeten, wel zeggen wat ik voel, wat ik heb ervaren en wat ik weet. Waarbij dat nogmaals niet de hoofdrol speelt maar een hoofdrolletje in de gezamenlijk hoofdrol met elkaar.

Ja en dat brengt ons dan vandaag bij elkaar hier in Rijswijk, in een hele mooie omgeving. Heel mooi dat je deze plek hebt gevonden Hennie, want het is een uitdaging, het is heerlijk om tussen de bomen te zitten, maar goed we zijn ook weleens met mensen bij elkaar geweest waar helemaal geen bomen waren, industrieel gebied, het gaat er om wat we in onszelf ervaren.

Maar deze dag maakt heel veel, mogelijk, heel veel los.

En ik ben dus ook vandaag weer hier in de beslissing om te delen en te spreken over dingen die ik een bepaalde vorm geef. Wat niet perse in die vorm hoeft te zijn, maar het zou dienstbaar kunnen zijn en misschien blijkt achteraf wel dat het die vorm wel is. Dat weten we dus niet. Ik bedoel jij weet het, ik weet het, maar we weten het samen niet omdat we allemaal een andere zienswijze hebben. Dat maakt alles ook zo uniek.

Ik ben zo blij dat ik niet de wereld hoef te ervaren zoals jullie het ervaren ..voel je dat wat er nu gebeurt? Ik meen het dus heel oprecht, maar niet omdat ik het verafschuw hoe jullie

het ervaren want ik weet helemaal niet hoe jullie het ervaren. Maar ik weet wel hoe ik het ervaar. Ik zeg eigenlijk ik ben heel blij dat ik het ervaar op mijn manier. En dat mogen we allemaal doen. Allemaal op onze eigen manier. En als je elkaar dan ontmoet dan is de informatie-uitwisseling, de energie-uitwisseling een soort taal om met elkaar mee te kijken en daarbij je eigen manier, dus in hoe je je eigen werkelijkheid ervaart, enigszins meer ruimte te geven. Dan kunnen er ook informatie van mij bij jullie terecht komen en informatie van jullie kunnen bij mij terecht komen en dat is prachtig om dat zo te doen.

We gaan het vandaag hebben over programma's, innerlijke kracht, wat doen wij, wat denken wij, wat voelen wij, wat is er allemaal, wat is er al in ons en hoe kunnen we dat, wat er al is in onszelf, ook zijn en naar buiten toe brengen?

Er niets mee doen

Ik heb net een mooie reis hiernaartoe gehad. Ik ben net 3 maanden verhuisd met mijn gezin naar een dorpje in de buurt van Slagharen en vroeger gingen wij met ons gezin zo nu en dan naar Slagharen toe, naar het pret-ponypark. Maar ja, bij ons thuis is het ook een pretpark dus dat hoeft helemaal niet. Het bijzondere is; we wonen er nog geen 5 km vandaan en ik ben heel veel met het scootertje door het platteland gereden en toen we bij Slagharen aankwamen zei ik tegen Raymond zullen wij lekker het pretpark in? "Buh, wat is daar nou aan"?

Ik zeg "nou voorheen gingen wij hier altijd naar toe".

"Ja maar het is nu niet leuk meer, het is nu zo dichtbij".

Maar dat. Hoe dichtbij moet het komen bij ons? Want dat is eigenlijk wat er gebeurt, het komt steeds dichterbij, met ons in ons bewustzijn, steeds dichterbij en het lijkt wel alsof we als mensheid, hoe dichterbij je iets komt hoe minder we er plezier van hebben of er iets mee willen doen.

Dus het lijkt wel alsof die kennis, dat het er is, bijna voldoende is om het pretpark niet in te gaan. Apart. Heel apart....

Je bent niet de enige

Dus we zijn verhuisd en ik ben hiernaartoe gereden. Iets voor half zeven vertrok ik. Ik was 2,5 uur onderweg en toen ging er zoveel door mij heen van 'het niet weten' waar je het over gaat hebben met elkaar. Alleen we nemen de moeite om elkaar te ontmoeten en we zetten de lijnen open.

We gaan datgene wat we hebben meegenomen, wat we nu heel erg primair en misschien secundair aan de oppervlakte ligt, wat er in ons leeft en wat er nu aan de hand is in ons leven, wat echt helemaal naar de voorgrond komt, dat brengen we nu vandaag samen.

Dus het is ook een soort dag van noodzaak, een noodzaak om te beseffen.

En dat mogen we allemaal nu in dit moment gewoon beseffen. Dus dat jij niet de enige bent die met hele belangrijke thema's zit in dit leven. Dat jij niet de enige bent die verstoringen heeft, die uitdagingen heeft in gevoelens, emoties, psychische energie of gedachten, vragen in jezelf, gezondheidsuitdagingen. Je bent niet de enige.

Niet dat dat nu een pleister op de wond is, het gaat om het bewustzijn.

Als we onszelf openen voor het weten van 'jongens wij zijn hier dus niet om naar Martijn te luisteren maar wij zijn hier eigenlijk allemaal om datgene wat we in ons dragen en wat er aan de hand is -zelfs als je (met je hoofd) niet zou weten wat er aan de hand is, er is van alles gaande in jezelf het hoeft niet altijd negatief te zijn, maar het is iets heel belangrijks- dat we beseffen dat we dat allemaal meenemen naar deze dag, in dit moment.

In die zin zijn de nog niet uitgesproken woorden van wat er aan de hand is, in beweging.

Als je ten diepste transparant naar jezelf durft te kijken van waar sta je op dit moment in je leven,
Wat is er op dit moment nu gaande?
Waar ben je in beweging?
Waar sta je stil?
Waar kijk je naar?
Wat onderzoek je?
Wat buig je om met je kracht?
Waarvan heb je afscheid genomen? En is dat ook werkelijk zo?
Welke uitdagingen liggen er nu voor je? En klopt de gedachte van die uitdaging bij datgene wat er werkelijk aan de hand is? Of ben je misschien al in lijn, wat je dént dat het is, aan het denken? En ben je al zo diep aan het denken dat je dat, wat je aan het ervaren bent, zelf aan het actie en reactieveld geeft. Dus de reactie van deze werkelijkheid, dat je dat zelf in beweging houdt.
Waar ligt het punt dat het stopt, dat het omdraait?

Ombuigen

Vraag: Omdraait waarheen?

Martijn: Nou omdraait naar ..dat weten we dus niet, dus dat laat ik maar eventjes los. Daar komen we misschien vandaag zeker in terecht, misschien zeker. Want nu, kijkend vanuit mij als mens hier op de aarde, mij komt het het beste uit als niets mij het beste uitkomt.

Als ik leef en ik maak keuzes in het moment, wat ik ten diepste ook voel, zelfs als achteraf of in dat moment blijkt van 'ja maar is dit gevoel wel te vertrouwen?', nee het is er, dus het is een waarheidsfrequentie (klapt met zijn handen), ik ga er gewoon in!

En dan weet ik niet waar naartoe ik op weg ben, het enige wat ik weet is: ik ga erin! Ik ga dat moment gewoon in.

Dus de logica kan totaal iets anders vertellen maar daar ga ik in. Op dat moment ben ik aan het ombuigen, dus in een situatie buig ik iets om, iets wat er eigenlijk gewoon niet is in een vorm.

Je kunt dus niet zeggen daar gaat het om.

Het Denken

Dus we komen op problemen uit.

"Wat is nou het grote probleem?"

Dát is het grote probleem.

Oh nou, dan is dát de oplossing."

Maar als jij, wij, het probleem niet kunnen zien maar wij dénnen dat we het probleem zien omdat het ook zichtbaar is, zichtbaar? Oh ja, daar is het bewijs... Dan is de gedachte over dat probleem de geleide van de oplossing, wat nooit een oplossing is voor de werkelijke oorzaak van wat er gaande is in jouw denken.

Dat is dus de kwantummechanica.

Dus onze werkelijkheid is een op energetisch, taal en op een gescripte gebaseerde werkelijkheid, die vooral in stand wordt gehouden (en wij creëren dus niet perse zelf) door de manier hoe je jezelf ervaart, hoe je denkt over de situatie etc.

En dat is buitengewoon interessant want 'ben ik in staat om alles gewoon te herzien? Ben ik werkelijk in staat om wat ik denk in het moment, dat ik die gedachte te pakken heb, dat ik 'm zie en dat ik 'm in één keer gewoon zo aan de kant zet en weet dat het dat helemaal niet is. En dan in het gevecht terechtkomend (dat kan) van 'ja maar ik weet dat het wél zo is dus, ik ga hem niet wegzetten'. Dat je dat tóch weg kunt doen, aan de kant zetten.

Nou dat is de grootste opgave van de mens.

Wij zijn die mensen, allemaal. In de programma's, in de reactiepatronen.

Dus wij willen weten wie we zijn, we willen de diepste kern van onszelf voelen, daar willen we helemaal naar toe, we moeten dieper dan ooit naar die innerlijke lichtvlam, naar die innerlijke bevrijding.

Daar hebben we allerlei modellen voor. Iedereen kan die modellen lezen. Iedereen kan die modellen horen van mij, van andere mensen en van jezelf, boeken, films, scripten, historie, mensen in een historie.. Maar nu gaat het er om of we het ook zijn!

Het studeren en de kennis die de mens vergaart is het grootste blok aan ons been om in de kern van wie we werkelijk zijn in het voelen dus ook in het handelen, terug te keren. En in die zin en dat zeg ik ook heel vaak, en dat blijf ik ook zeggen en ik ga het nog veel forser zeggen, alleen om het veld te openen, dus niet om uit te dagen, maar om het veld te openen, in beweging, want ons bewustzijn is de kracht in het veld.

Er zijn soldaten die in de mens aanwezig zijn die als het ware de gedachte overeind moeten houden zodat innerlijke bevrijding niet kan plaatsvinden. Die zitten genesteld in de informatie, in kennis.

Ik zeg dus niet dat kennis niet belangrijk is, dat is heel belangrijk. Het is heel belangrijk om kennis te lezen, te zien en te leren. Aan de andere kant; ik heb helemaal geen boeken gelezen, dus ik weet helemaal niks, ik ben eigenlijk hartstikke dom.

Ik durf dat gewoon te zeggen, want waar ligt het punt van dat je iets weet?.

Ik krijg weleens te horen -de laatste tijd niet maar in het begin- dat andere mensen iets van mij dachten te horen of te voelen "jij weet helemaal niets, je hebt niks gelezen"

En dan zeg ik "hoe weet jij nou of ik iets weet? "

"ja omdat jij dat allemaal niet gelezen hebt"

"nee dat klopt, maar weet jij dan wel wat je gelezen hebt"?

Het gaat niet om wat we lezen, het gaat om wat we zijn!

En daar moeten we naar toe, we moeten afstand durven nemen in alles wat we zelf denken, en hoe we dingen aanvliegen en hoe we daarmee verder gaan.

We moeten hem durven omdraaien, het is een omgekeerde werkelijkheid die zich manifesteert in ons denken, door ons denken. En dat is een fantastische reis hoor.

En dat brengt mensen ook samen en dat vind ik heel fijn omdat wij met elkaar allemaal de moeite nemen om daarnaar te kijken.

Buitenaards

Wat zijn de dwarsverbanden tussen onze aanwezigheid en bijvoorbeeld ufo's, ik noem maar even wat. Buitenaards onderwerp, één van de grootste wetenschappelijk onderwerpen waar iedereen lacherig over doet. Over de hele wereld wordt dat fenomeen waargenomen.

En dat kun je wegzetten als 'nou dat is alleen maar geheime militaire industrie'.

Je kunt zeggen 'ja dat is allemaal fake dat zijn projecties'. En je kunt ook zeggen 'ja dat zijn tijdreizigers uit de toekomst die dat doen, die hebben de techniek en die zijn teruggereisd in de tijd'.

Maar het kunnen ook wel degelijk beschavingen zijn, intelligenties uit andere werkelijkheden. Dat kunnen ook luciferiaanse ordetroepen zijn, dus troepen uit de duivelse rijken, maar het kunnen ook lichtbrengers zijn uit de kosmische werkelijkheid. We hebben zoveel keus. Het is toch fantastisch dat we zoveel keuze hebben en iedereen is bezig met wat het dan is.

Nou daar gaan ze, flink denken.

Maar waar ben jij dan in dit verhaal? Waar ben jij in dit verhaal.

Het gaat primair over het bewustzijn van de mens. De waarnemer hierin.

Wat voel je, wat zie je, wat kun je zien?

Is het mogelijk om iets zichtbaar te laten zijn in onze werkelijkheid, door daar heel anders over te denken?

Wordt het fenomeen ufo's in dit geval anders als wij het anders gaan ervaren, als wij er open in zijn als mensheid?

Uitwisseling onderling

Tot zover een beetje de inleiding. En ik hoop dat we met elkaar vandaag ook echt in die ontmoeting kunnen zijn. Dat ik niet de hele dag hoeft te praten. Ik vind het prima, is op zich geen enkel probleem, vind het ook hartstikke leuk, maar ik vind het nog leuker als je met elkaar op een gegeven moment tot een uitwisseling kunt komen. Dat je zegt van nou dit onderwerp dat vind ik heel erg belangrijk daar gebeurt van alles bij in mij en hoe zie jij dat dan, want mijn ervaring is zus. Dan kun je met elkaar als dat een klein beetje gecoördineerd, dat we goed naar elkaar kunnen luisteren en kunnen ontvangen dan kan er heel wat gebeuren, want wij zijn allemaal die wijsheid dragers van origine, dat zit in ons. Maar wij leven in al die frames van onze werkelijkheid. En als we samen met elkaar in gesprek zijn, is dat toch fantastisch.!

Wij gaan elkaar niet vertellen hoe het zit, maar we gaan mogelijkheden openzetten. Tjoek, in één keer gaat er een projector aan, dus binnenin jou, hopsa!

Door naar elkaar te luisteren wordt je steeds wijzer in jezelf, niet van het verhaal van de ander maar door het verhaal van de ander -de resonantie- ga je iets ervaren en dat is informatie. Informatie is energie.

Door dat te beluisteren en te voelen in jezelf, komen er informatiepatronen in jezelf tot leven, dan worden er ook herinneringen van weten (wat getemperd is door het denken) ineens geopend.

En daarom moeten de mensen vooral terugkeren, allemaal op de eigen manier, naar die ontvankelijkheid van elkaar. Want ik word niet besmeurd door naar andere mensen te luisteren. Ik word ook niet beïnvloed door andere mensen. Jullie worden ook niet beïnvloed door elkaar, want jullie weten heel goed waar je voor staat. Ook al is het een vraagteken voor ons allemaal, we weten wel waar ons leven op dit moment nu staat. Ook al is het een vraagteken we weten wel waar het is.

We hebben ergens een thuisbasis in het denken, een thuisbasis, zeg maar in het format van een vraagteken. Dus je kunt elkaar niet beïnvloeden je kunt elkaar alleen maar verrijken.

Dat is een omdraaiing in het veld. Dat is wie we van oorsprong zijn, als bewustzijn, als mensen, ik hou het even bij mensen, wat wij op dit moment denken dat mensen zijn, we beschouwen onszelf als mensen.

Mens-zijn

Wij weten niet wat menszijn echt is, we kunnen het wel voelen in onszelf, maar we weten niet wat de vorm daarvan is. We kunnen het alleen maar zien op dit moment. Nou vul maar in voor jezelf.

Ik durf de vraag ook te stellen; ben ik mens?

Is dit mens zijn, (ik heb het over Martijn) is dit nu waar we naar op weg zijn? Of op onszelf allemaal?

We willen een menselijke samenleving creëren, op basis van wat dan? Op basis van de normen en de waarden die we hanteren in ons hoofd?

Maar stel dat alle modellen in deze wereld weggaan, dus de structuur waarin we leven, de educatiesystemen, school, werk, geld.

Het gaat helemaal niet meer om de kwaliteit van het leven, het gaat om geld en in feite om een systeem draaiende te houden. Als we dat allemaal doorbreken en dat kan, zijn we dan ineens mens?

Dat zijn allemaal van die dingen daar kun je over nadenken en voelen van 'als vandaag ineens alles verandert, zit mijn klus er dan op'? Dat is toch interessant.

Ik vind het een hele interessante vraag, aan mijzelf dan.

Want daar hebben we het met elkaar over. De wereld is beklemd in modellen etc, maar als dat nu ineens weg is, ben ik dan klaar of begint het dan juist?

Wat is het mens zijn, is dit dan het mens zijn?

Kunnen we dan voldoende met elkaar creëren, scheppen en dan voldoende onze eigen normen en waarden terughalen?

Wat komt daar dan voor in de plaats? Dat kun je niet bedenken.

Maar ik zet alles tussen haakjes omdat de vraag zou kunnen zijn; weten wij wat mens zijn is?

Ja wordt jij nou eens meer mens Martijn! Dat heb ik heel vaak gehoord. En ik begrijp dat wel want in principe ben ik sterk afwijkend, niet voor jullie, maar voor de gevestigde orde, wij zijn allemaal afwijkend, authentiek.

Je bent als mens afwijkend van de totale stroming. En dan ben je misschien niet menselijk volgens ..dus wat is nou menselijk? Moet je dan zijn als de ander?

Wanneer ben je spiritueel? Het gaat om jezelf. Wanneer ben je spiritueel voor jezelf?

Dichtbij jezelf, en wat is dat?

Het zijn gewoon vragen. Ik doe eigenlijk niets anders dan vragen stellen, vragen, vragen vragen en dan kijken wat gebeurt hier eigenlijk?

Iemand deelt: En dat vind ik dan nog heel erg moeilijk, want ik vind het moeilijk om woorden aan iets te geven. Ik kan nooit een verhaal vertellen en dan daar woorden aan plakken.

Martijn: Ja en ik hoor je perfect, energetisch breng jij voor mij met deze woorden precies het hele hologram van bewustzijn over wat je zegt in woorden.

Deelster: Ja maar voor de normale mens.....??

Martijn: Ja dat is ook lastig, het is ook belangrijk dat je dat zegt. Het lijkt dat als je meer met bewustzijn bezig gaat, op het moment dat je zelf bezig bent dat het contact om andere mensen te benaderen steeds verder wegebt.

Het is een soort vereenzaming lijkt het, die je dus kunt kantelen en omzetten naar een verrijking. En daar in dat moment, dat is trekken en duwen in jezelf.

Iemand deelt: Of gewoon een kwestie van accepteren. Het valt mij trouwens op dat elke keer bij een bijeenkomst met Martijn; oh leuk! En het is elke keer een soort, ook aan het einde van deze dag, een leuke dag. Wat heb je nou meegekregen, wat heeft deze dag nou voor verschil gemaakt? Jij stelt heel veel vragen en je laat weinig ruimte om even antwoorden te geven.

Martijn: Ja dank je wel, we gaan verder...

Deler: Ik zit hier en denk; over twee maanden weer een bijeenkomst, van bijeenkomst naar bijeenkomst. Het is natuurlijk ook leuk om bekende mensen te zien en een soort energie te voelen.

En over die andere mensen, zeg maar normale mensen, ik heb eerst geprobeerd bij de mensen in mijn directe omgeving, mijn ouders, mijn zussen, die te overtuigen maar daar ben ik inmiddels gelukkig wel van af. En ik vind(noemt een naam) veranderd ten opzichte van een aantal jaren geleden.

Martijn: Wat valt je op?

Deler: een soort luchtigheid, een soort blijheid...ik zat me af te vragen; waarom wil ik zo graag andere mensen overtuigen van mijn waarheid, mijn gelijk? Er zit iets in dat ik het die mensen gun van 'joh je wordt voor de gek gehouden'. Maar ik ga niet meer inhoudelijk argumenteren.

Martijn: Dus wat valt je op?

Deler: ik zat te denken hoe kan je nou uitleggen, ervaren, dat de werkelijkheid anders is dan wat je ziet? Dus dat we maar 1% of minder van de werkelijke werkelijkheid zien, dat was dat ene experiment met die bomen dat op een gegeven moment de bomen terug resoneren, dus die blaadjes en dat is gewoon magie. En laatst heb ik een lezing gegeven..

Er wordt gezegd: Geef nou eens antwoord op de vraag.

Martijn: Er is zoveel ruimte, maar probeer hem eventjes zo. (maakt verkleinend/begrenzend gebaar)

Deler: Dat het niet zoveel uitmaakt. Het is wel belangrijk waar we allemaal mee bezig zijn, maar tegelijkertijd is het ook niet zo..... het is een ontdekkingsreis, op zoek naar antwoorden en dat er nog meer vragen bij zijn gekomen, maar dat ik heel erg blij ben geworden. Tijdens die lezing vertel ik over de morgellons proof en over chemtrails en over aliens, dan zie je mensen kijken van whoe.

Martijn: Heb je er zelf plezier in om dat dan te doen en dat uit te dragen?

Deler: Ja ik vind het heerlijk. Ik weet, er zit een enorme weerstand en dat begrijp ik ook wel. Het is niet leuk dat iemand port in het wereldbeeld/zelfbeeld dat je hebt. Als je het maar doet vanuit liefde en niet om te kwetsen.

Martijn: Je hebt hiermee het veld geopend om ons af te stemmen, ook op wat jij zegt. Kunnen we elkaar echt ontvangen, wat gebeurt er in ons als jij praat, hebben we aandacht? Dat is leuk en heel bijzonder dat jij ook de ruimte inneemt. Maar het gaat er ook om dat je niet alleen de ruimte neemt maar dat je die ook kunt krijgen.

Deler: Dat wil ik ook nog even zeggen.... (mensen willen dat hij afrondt) ik rond het even af, als je de behoefte hebt om het andere mensen te gaan vertellen, voor een zaal of andere mogelijkheden, gewoon doen als je het echt leuk vindt.

Martijn: Hartstikke fijn. Weet je, het getemperde gesloten hart, het niet kunnen openen, dat is wat we eigenlijk allemaal meemaken in onze samenleving. Dat te laten stromen en dan ook kijken in hoeverre je de mensen daarin kunt bereiken, maar ook kunt ontvangen. Daar liggen natuurlijk allemaal gevoelens doorheen. Dat is fantastisch.

Herinnering

Goed, ik heb natuurlijk gemerkt dat iedereen over dezelfde gevoelens beschikt. Het stemt mij buitengewoon vreugdevol om ook te zien dat mensen ook de gevoelens, net als ik, in het lichaam dragen van wat we denken wat ontmoediging is, maar ook wat vreugde is. Dus we moeten kijken naar wat nou die gezamenlijke boodschap is die we hier op de aarde eigenlijk komen brengen.

Ik heb in mijn eigen leven, in fragmenten, heel veel gesproken over mijn herinneringen. En dat zijn geen herinneringen van hoe we hiernaartoe gekomen zijn, dat komt niet uit het hoofd tevoorschijn maar het komt uit een nu-moment vandaan. Dus het is een herinnering in dit nu-moment, uit een ander nu-moment, dus het speelt zich tegelijkertijd nu af. Dus ik gebruik het woord herinnering, maar ik denk helemaal niet aan een andere tijd.

En dat spreken daarover heeft heel veel mensen geraakt, want die mensen hebben gevoeld van 'ja maar dat heeft ook met mij te maken'.

En wat ik heb besproken met de mensen, en dat is wat wij met elkaar in onszelf onderzoeken, daar gaat het om, wat we met elkaar onderzoeken.

Maar wat je in jezelf dus primair onderzoekt is 'zou het zo kunnen zijn dat er een agenda is (ik heb het niet over een complottheorie maar gewoon heel open en transparant het woord agenda) op kosmisch gebied die de mens een rol laat hebben in iets wat er niet is maar wat wel georkestreerd wordt, en dat de aanloop naar die situatie, dus de aanloop

naar dit nu-moment, afgeplakt is door het "we-kunnen-het-ons-niet-herinneren-syndroom". Dat.

Geen verbinding

Op de aarde hier worden mensen tegen elkaar opgezet met woorden, mensen krijgen onenigheid, er komt een tweedeling, een weerstand i.p.v. helemaal in de ontspanning te zitten van 'nou vertel jij je verhaal maar'. Haaaaa heerlijk ik ga helemaal voelen wat je vertelt...

We hebben helemaal geen tijd, we hebben geen tijd.

Ons hoofd zegt :wauhhhhh! Dus dat 'geen aandacht voor elkaar hebben', 'geen tijd hebben', dat is eigenlijk een mindconcept.

Je kunt tien uur luisteren naar iemand in 5 minuten tijd.

Wij denken dat dat niet kan, dus dat is versie één waarin we op basis van woorden tegenover elkaar komen te staan. Dan zijn er allerlei informatie achter die woorden wat we dus denken wat er in die wereld is gebeurd. Daar worden mensen tegen elkaar opgezet.

Die informatie kunnen maatschappelijke, economische, spirituele, religieuze verschillen zijn, noem maar op!

Sancties

Dan hebben we de mogelijkheid, als we daar niet uit kunnen komen, om elkaar onder druk te zetten met een bedreiging en dat noemen we ook sancties. Dan kunnen we elkaar bedreigen met het vooruitzicht van 'dit gaat er gebeuren als jij mij nu niet gaat ontvangen'. Dat is wat er gebeurt.

Dus een sanctie in een samenzijn tussen twee mensen wordt meestal uitgevoerd door "ik wil jou niet meer". Dat is de sanctie als twee mensen elkaar niet kunnen ontvangen. Dat noemen wij ruzie of het verbreken van contact.

Als een sanctie, dat moeten we goed beseffen, op een moment dat een ander dat doet naar jou of ik doe dat naar een ander, dan ben ik een sanctie aan het uitvoeren, en zorg ik voor de verbreking in het veld tussen, in dat geval, twee **wezens**. Dat kan. En dat kan je dus op een militaire manier uitvoeren.

Je kunt dus werkelijk de materie gaan verwoesten. Je kunt dingen bij elkaar weghalen of stuk maken. Dat heb je op de aarde allemaal gezien. Dat kunnen we tot zover allemaal redelijk volgen wat ik zeg, dat gebeurt hier op de wereld, dat zien we.

Nu hebben we de cyberoorlogen, de kunstmatige oorlogen via computersystemen.

Nederland is in cyberwar met Rusland, werd hier gelanceerd.

Ik ben al 20 jaar in cyberwar met mijn zorgverzekering.

Maar wat is oorlog?, oeh dat woord mag je hier niet gebruiken.

Maar het is alleen maar een vertaling.

Daar komt 'ie hè, het woord. Wat is het woord, wat zit er allemaal achter?

Heel mooi wat je net zei met je woorden, met je niet-woorden.

Oké wat kunnen we er nog meer bij halen vanuit onszelf? Dat we elkaar beïnvloeden in denken, dat we anders gaan denken als wie we in de kern zijn. Dus je gaat denken zoals de anderen. Groepsformaties, collectieve gedragspatronen, daar is allemaal diep onderzoek naar gedaan. Je wordt op een gegeven moment zoals de ander is. Jullie mogen van mij nooit worden zoals ik ben, maar ik kan het jullie ook niet verbieden, en ik mag nooit worden zoals jullie zijn en ik mag het mijzelf ook niet verbieden.

Snap je? Je moet goed alert zijn op waar je eigen unieke stuk zit.

Vriendschap

Wees het vooral oneens met elkaar, maar vul elkaar wel aan. Stoot elkaar niet af maar ga de vriendschap aan. Vriendschap heelt alles, vriendschap is niet dat je bij elkaar op de koffie moet, vriendschap is dat je geen sancties heft, maar dat je elkaar ontvangt. Dat is de grootste kosmische boodschap in alles wat je maar kunt voelen, in elke vorm. En iedereen die daarvan afwijkt, spiegeltje aan de wand, doet iets wat niet bij de kern hoort.

Het beïnvloeden van gedachten

Het beïnvloeden van gedachten en het volgende moment wat we daarbij zouden kunnen voelen of bedenken is dat je nooit weet of herinnert dat je gedachtes zijn aangepast....

Dus dat is een diepere laag van een cyber war.

Dat noem ik dan een bewustzijnsfrequentie, dus dat de kern* die je binnenin jezelf hebt, gemanipuleerd wordt.

Als die kern daar binnenin, als het mogelijk is om die door manipulaties, hoe dan ook en waar dat dan ook vandaan komt, als het kan dat dat gemanipuleerd wordt, dan kun je dus uit je kern wegdrijven.

Je drijft uit de kern van wat het goud is in je hart en het goud is in het leven!

Afleidingen

Hoe heerlijk is het om naar buiten te gaan en dan lekker een vuurtje stoken en de rest van de middag lekker water en theedrinken, lekker met elkaar zitten en hangen en liggen, maar dat we dus niet kunnen bedenken wat dat is.

Daarom zijn we hier om elkaar te ontmoeten. En die boodschap geef ik mee omdat de mens moet durven onderzoeken of er iets door hem of haar heen denkt wat ons van die kern heeft verwijderd. Afleidingen.

En daarbij moeten we óók durven aannemen dat dat niet altijd plaats zal vinden door stomme domme niet intelligente cyber war programmeurs, maar dat het precies zo geconstrueerd zou kunnen worden in onze werkelijkheid met dingen waarvan wij zeggen "haah maar dat voelt goed, dat is waar, dat is het!"

En vervolgens zitten we in de diepste propaganda van die actie om je uit je kern te halen.

*(wat je voelt en wat je werkelijk verbindt met dit leven, dat je voelt dit kan ik aan niets toekennen maar ik voel het. Ik ben onder die boom, ik maak een wandeling, je loopt door de drukste winkelstraat, het is nergens aan gerelateerd maar je voelt binnenin. En omdat je voelt van "als ik dit mijn hele leven zou voelen, dit moment, haaaaah, dan zou ik in opperste staat van gelukzaligheid en kracht leven" Dat! Dan zit je in een soort alleswetendheid en dat gevoel is zo krachtig dat het hoofd op dat moment alles kan ontvangen uit het gevoel. Het hoofd weet dan ook wat wel en niet belangrijk is.)

Dus wat blijft er dan nog over?

Afpellen, zien dat het helemaal niet gaat om buitenaardsen, dat het helemaal niet gaat om het spirituele. Het gaat helemaal niet om het bewustzijn in een vorm.

Het gaat gaat om mij!!..waar ik op dit moment in mijn leven sta, in dit leven.

Hoe voel ik mij? Kan ik nog wel voelen? Of denk ik dat ik voel? Wil ik misschien denken dat ik kan voelen? Nee, nee, nee, ik kan echt voelen want doordat ik hier nu doorheen ga, door deze achtbaan, voel ik dus echt dat er onder het denken een gevoel zit, een weten.

En vaak wordt dat in de mensheid aangewakkerd doordat er een soort explosie of implosie plaatsvindt. Dat je het gevoel hebt 'ik moet of helemaal uit elkaar spatten'. Ik heb het dus niet over iets negatiefs hè,

Maar BAM!, daar komt 'ie tevoorschijn en dan moet 'ie dus open. Maar het kan ook zijn dat 'ie helemaal implodeert, boem, dat het naar binnen toe gaat.

Maar er is iets in je, dat unieke stuk wat ons allemaal gelijkstelt in wie we zijn. Wij zijn gelijk, maar toch allemaal net even iets anders dan de ander. Dus ik ben zo blij dat we niet naar hetzelfde op zoek zijn, maar dat we allemaal op dezelfde unieke manier aan het afpellen zijn wie we niet zijn, wat we niet zijn, wat niet bij mij past, wat niet bij mij hoort, wat niet bij de mensheid hoort.

Mensen (klapt met handen) ondersteunen elkaar! Dat is de basis. Wij zijn zo ontzettend afgedreven dat we i.p.v. elkaar ondersteunen we eigenlijk elkaar alleen maar wegduwen.

Kwantumwerkelijkheid

Ik heb de afgelopen jaren met duizenden mensen contact mogen maken en zij met mij.

Zowel persoonlijk of niet; Het is het energieveld, elkaar waarnemen, je voelt elkaar.

Als we nu allemaal elkaar niet meer zouden kunnen zien of niet meer kunnen horen en dan in één keer weer wel...

Het moment dat het er even niet zou zijn, zijn we tóch met elkaar in contact want we zijn energie en die energie loopt dwars door elkaar heen.

Onze gedachte dat we geen contact hebben is de grootste blokkade, want alles wat jij meemaakt in je leven is op dit moment ook in mij aanwezig omdat we in deze ruimte zijn. Maar het was er ook vanochtend voordat ik 2,5 uur ging rijden want die afstand is er niet in de kwantumwerkelijkheid.

De hele aarde is een kwantumwerkelijkheid waar wij een onderdeel van zijn. Dus wat er op die aarde gebeurt, daar ben ik ook een onderdeel van. Ik voel dat ook, dus ik kan mijzelf helemaal niet uit mijn kern duwen. Ik kan door andere systemen alleen maar denken dat het daar om gaat; daar gaat het dan om.

Nou dan ga ik daarmee maar bezig.

Waar gaat het om

Waar gaat het hier om? Waar gaat het om?

De verwarring, de kracht in mijzelf, waar gaat het nu om, wat is nu werkelijk de kern? Kun je het bedenken met je hoofd? De kern is te benoemen, wat dat is, maar dan moet je eerst voor jezelf diep en dwars door alles heen gaan om te kijken wat er allemaal niet klopt op dit moment en waar je je aan vasthoudt.

En dan heb ik het niet alleen over religieuze en spirituele modellen maar ik heb het ook gewoon over je denken en over hoe je dus kijkt naar de wereld, hoe je met je familie omgaat en met welke rol jij jezelf daarin representeert, of het nog klopt in de persoon wie je bent of dat je door kunt lopen omdat je dat niet bent.

"hee wat leuk zeg dat jij er bent"

"wie, bedoel je mij"

"ja jou"

"goh interessant, wat vindt jij dan leuk dat ik er ben, want vindt jij dan leuk aan mij?"

Bewustzijn, het gaat om bewustzijn.

Doe je dat niet, dan ga je zo in de perceptie van de ander acteren en wie ben je daar dan nog? Wat is dan dat unieke stuk? Wat wil de ander van jou?

Is het mogelijk dat de ander d.m.v. die vreugde jou al zo direct afstemt in die rol die jij daar vlak na bent gaan vertegenwoordigen?

Wat gebeurt hier?

Dit is toch super interessant hè. En dit is dus in de kern, bewustzijn.

We noemen het weleens mindcontrol maar eigenlijk is het afwezigheid van onze eigen leiding, het is afwezigheid van onze eigen kracht en zelfbeschikking, om in het moment te

kijken van wat je nu werkelijk voelt, klopt het wat ik nu denk? En dan hoef je dus niet te zeggen “wacht even hoor, voordat je me nu echt leuk vindt nu dat je mij ontmoet, kun je even wachten?”

“Ja ik kan even wachten. Ik vind je wel leuk maar ik parkeer het even.”

“Hartstikke goed, hmmm wat voel ik nu...nou ik vind het wel oké dat je het leuk vind dat je mij ziet”

Dat is natuurlijk een vertraagde reactie, het gaat om bewustzijn. Dus dat je je bewust bent wat (knipt met vingers) er gebeurt. Dat is het.

Wij leven niet. (We leven wel maar we leven niet echt)

Het bewustzijn van de mens is zich aan het verbreden. Er komt een breedspectrum van bewustzijn terug waardoor de mens zichzelf gaat herzien in relatie tot het geheel. Doordat ze zichzelf herzielt veranderd ook het geheel. Er komen kwantumreacties in het veld. En de modellen die we hier op de aarde zien zijn er voornamelijk op gericht om ons binnen het denken te houden. En als je daar niet aan voldoet worden er sancties gegeven.

Dat klinkt spannend hè, maar het is wel zo. En niet perse zoals ik het zeg, maar we ervaren allemaal op de één of ander manier die reis, en het mooie is ook dat je hem kunt draaien zodat 'ie heel interessant en vloeiend wordt.

Dat je merkt van; 'zo, doordat ik hier nu zo diep naar durf te kijken beginnen er dingen te stromen in compleet vastgelopen stukken.'

'Potverdorie, die achterbuurman van mij geeft nu ineens een reactie, ha ha, mijn gedachte was helemaal afgestemd op wat ik dus al die tijd in hem heb gezien en ineens komt er een reactie die niet past bij die man'.

Nee het past bij jou, doordat je anders bent gaan denken.

Het gaat om het denken, daar zit dus voelen onder, en dat voelen is weg omdat we zo denken zoals andere mensen willen dat we denken.

In je kern

Vraag: Als je in je gevoel zit, wat je dan ook heel erg ervaart in contact met iemand, dan voel je soms in één keer...ja ik voel dan soms heel erg een schrikreactie waardoor ik dan in mijn gevoel...

Martijn: Schrikreactie, wil je wat harder spreken ik kan je niet horen.

Deler: Door de schrikreactie wordt ik uit mijn gevoel in mijn hoofd gezet waardoor ik afgeleid wordt. Dat kom ik continue tegen. Dat waar we allemaal mee verbonden zijn, elke keer krijg je die klap of wordt je er uit gezet en dat vind ik heel moeilijk in dit, in waar we nu leven, dat je dat elke keer ervaart, want ik zit heel erg in mijn puurheid, ik voel de ziel waarmee ik in connectie ben, maar elke keer door iets van buitenaf, pats , pats en dan heb ik heel veel emoties, kwaadheid en dat denk ik ja maar.

Martijn: Ja wat denk je dan?

Deler: Ja dan ga je aan het denken, dat is het. Maar als je in je gevoel gaat is alles goed, dan ben je gewoon, dan kan je je verbinden met alles.

Martijn: Ik heb een vraag, mag ik die gaan stellen of wil je nog?

Deler: Nee het gaat vanzelf, sorry.

Martijn: Kijk daar is 'ie, mijn vraag aan jou nu, ben je nu in je kern? Wat je nu zegt, je zegt sorry, het gaat niet om jou.

Deler: Ik weet hem al, dit is die schrik, pats, dan ga ik mij verontschuldigen, dus dan ben ik eruit, ik ga er constant uit.

Martijn: En nu ga ik iets heel vreemds vragen en dat is niet persoonlijk gericht aan jou, het is prachtig dat je dit zo open durft te delen, het gaat om die innerlijke kracht, want we herkennen dit allemaal. De vraag die ik zou willen stellen als niet-Martijn, maar gewoon

energetisch in het bewustzijn; als wij zo schrikken, als we er uit stappen, waren we er dan ook echt in? Dat is belangrijk.

Dit is niet een oordeel van 'jij zat er niet in', nee jij zat er wel in. Maar zat je erin of zat je er...Wie ben ik om die woorden te gebruiken?. Wanneer ontstaat dat moment dat dat niet meer gebeurt?

Deler: Als je zekerder bent denk ik.

Martijn: Zullen we de woorden eens weghalen?

Als wij steeds herhalen, ik ook, als wij steeds herhalende ervaringen hebben, steeds weer keert het terug; houden we onszelf dan voor de gek dat we in onze kern zitten? In feite wel ja!. We zitten in onze kern omdat we beseffen wat er gebeurt. Dus dat is heel erg belangrijk. We hebben een ankerpunt waar we naar toe kunnen reizen, maar als een ander de macht heeft om een situatie op dat moment te verstoren en je bent eruit, dan ben je dus niet voldoende in de diepte van je kern. Laat ik het zo maar zeggen.

Dat heb ik in mijn leven ook moeten trainen in mijzelf met dat deel, wat ik ook doe. We doen allemaal een deel van het rehabilitatieproces van de mensheid op aarde. Het is in feite echt een heel mooi proces, maar het begint wel in onszelf.

Maar ik kwam erachter van 'weet je, als ik het gevoel heb dat ik niet meer verder wil spreken omdat die mensen het toch niet snappen, als ik het gevoel heb dat een niet leuke reactie of een sneer uitgedeeld wordt in de energie en het brengt mij tot stoppen; allemachtig, ik ben nu machtig in mijzelf, niet over de ander maar in mijzelf!

Wat gebeurt hier? Aha! En dát stuk, dát moeten we durven vaststellen zonder dat we zeggen dat we hebben gefaald. Maar meer van; oh wacht eens even, er zit dus iets in mij, en ik moet het misschien maar gewoon durven zeggen, ik zit dus niet in de kern.

De christenen zitten niet in de kern, de islam zitten niet in de kern, de Israëliësch zitten niet in de kern, de hindoestanen zitten niet in de kern, ze zitten allemaal wel ergens in de kern want ze voelen. Maar toch, als ze allemaal in hun kern zitten zou er geen oorlog zijn, snap je?

Waar ligt de afleiding?

We moeten gaan kijken waar die afleiding dan ligt.

Waar ligt die macht die we kennelijk uit handen geven aan een ander om ons zo uit die kern te laten vloeien? Of ik was er dus gewoon nog niet.

Op het moment dat je beseft dat je er én bent, want dat is het punt waar je nu zit, en ook durft te voelen van goh ..dit kan weleens dieper, dan open je binnen de kosmos in jezelf de weg naar dieper.

Als je daar stopt in jezelf, en dat kan in allerlei verschillende vormen zijn, dan ga je eigenlijk gewoon akkoord met de oppervlakkigheid binnen in jezelf dat je denkt en voelt wat je kern is.

Want kern is: je-bent-onaantastbaar!

Kern is: je-bent-onvermijdelijk-confronterend-voor- jezelf. Je blijft kijken naar wat er in jezelf gebeurt.

Kern is: je-bent-100%- transparant, naar jezelf en naar anderen.

Je bent 100% luisterend en ontvangend. En ook dat de ander jou kan ontvangen.

Dat heeft alles te maken met die kern, de kernbeweging in onszelf.

Dus daar ligt het stukje van 'oké, we zijn mooi bezig maar we zitten niet in de kern.'

Oké wat is er nou mis mee om dat te zeggen. 'Ja maar als je al die woorden lanceert dan is het ook zo Martijn.'

Nou oké dan gebruik ik die woorden nu niet meer en dan is het nu niet zo.

Vraag: Martijn wat ik heel erg herken; die schrikreactie op moment dat iemand iets aan mij vraagt, dat ik de ja of de nee niet meer weet, dat ik dan ineens ja zeg en dan daarna

nee dit wil ik helemaal niet, dit ken ik zo wil ik niet dat je met elkaar omgaat, bijvoorbeeld, of dan ineens nee zeg. Maar het signaal in mijn lichaam zei eigenlijk ja. Dat ik dat lastig vind om het te interpreteren. Is dat hetzelfde als wat je net zei?

Martijn: Ja, dus in hoeverre is ons lichaam dan betrouwbaar? En in hoeverre is ons denken dan betrouwbaar en ook het gevoel?

Is er verschil te voelen in jezelf in wat je werkelijk in jezelf voelt, dat ene kernmoment waarvan je weet 'boem, dat is 'm' en komt dat overeen met wat jouw lichaam vertelt in je leven, wat plezierig is en wat waar is en wat klopt.

Vraag: Volgens mij heb je hier ook vaker aan gerefereerd, dat ook ons gevoel waar we van denken dat het de kern is, al een geprogrammeerd gescriptgebeuren is, dus ook onze intuïtie of wat we er ook mogen onder verstaan.

Martijn: Correct, dat gaan we ook zo open pellen. Het is heel belangrijk om heel scriptmatig te kijken naar hoe zit dit universum in elkaar, wat is mijn rol die ik dus op dit moment heb (dus mijn niet-kern rol), wat is het dwarsverband tussen mijn 'niet in de kern leef rol' en wat er in beweging is, niet komt, maar is in de werkelijkheid waarin ik elke ochtend wakker word. Jij weet niet wat gisteren gedurende de dag hetzelfde was als vandaag, je kunt het je wel herinneren, maar je weet het niet, snap je?

Dus waar stemmen herinneringen zich op af?

Wanneer is het valideerbaar dat jij dieper in je kern bent?

Daar gaan we zo nog wel over door.

Vraag: En als je daar dus buiten kijkt, buiten het programma kunt kijken, buiten die bandbreedte, dan zei jij net dat er dan sancties worden opgelegd. Heb ik het zo goed begrepen? Wat zouden dan die sancties zijn als jij daarbuiten gaat kijken? Om ons weer vast te zetten in het programma?

Martijn: Er komen reacties, sancties op terug naar je innerlijke kern.

Hoe zien die er dan uit? Ik kan dat niet voor andere mensen invullen, maar ik kan er wel op reageren. Doordat ik iets vertel - je kunt mij in dit geval dus gewoon eigenlijk zien als een soort afspiegeling van jezelf doordat ik (niet dat het leidinggevend is, het is even beeldend uitgedrukt, ik moet altijd overal voorzichtig in zijn bij wat ontstaat door wat ik zeg-.

Dus gewoon hier met elkaar, ik vertel iets, ik spreek vanuit mijn kern, ik geef daar vorm aan en die informatie doet iets, het brengt je in beweging met stukken in jezelf, dan kijk je ernaar.

Op het moment dat je het gaat snappen, als je denkt dat je snapt wat ik nu zeg, dan is dat de sanctie. Want op dat moment ben je het een vorm aan het geven. Maar toch heb je die vorm nodig om te kunnen begrijpen wat er wordt gezegd, maar op het moment dat die vorm voor jou leidend en maatgevend gaat worden in je verdere proces nu na deze dag, in de vorm wat ik vertel wat jij denkt dat ik vertel, dat zijn de gedachten en dat is de sanctie, dan zit je er weer naast.

Dus je moet eigenlijk opletten van wacht eens even; Martijn heeft verteld dat...hm...ik snap wat hij zegt. Nee daar gaat het niet om want je snapt er helemaal niks van omdat wij niet weten of we elkaar snappen.

Ik weet ook niet of ik jullie snap, jullie weten ook niet of je mij snapt. Ik weet alleen dat ik denk dat ik je snap.

Wat is de boodschap daaronder? Wat gebeurt er tijdens het snappen werkelijk?

Er gebeurt iets in mijzelf, en dat moet ik vanbinnen zien te voelen. Dat moet een soort energie zijn, een frequentieveld, een resonantieveld wat mij van het Martijnverhaal afhaalt en naar mijzelf toebrengt.

En als ik dan in mijn situatie zit te kijken, waar het over jou gaat, als ik daar zit dan zit ik in de kern. En dan is de sanctie weg.

Dus wat er kan gebeuren is dat we denken dat we het snappen, en zodra we iets gaan denken dan is de sanctie de gedachte omdat de vorm niet is bij wat de boodschap is. Het is een vrij abstracte reactie, maar ik denk op deze dag en door de reactievelden van de matrix en onze werkelijkheid, de beperkingen die zijn opgelegd, de sancties in onze matrix in onze manier van denken, dat dat heel goed een reactie zou kunnen zijn op wat jij daar aangeeft, van oké dat zijn dus de sancties.

Nou het is erg verontrustend als je daar niet in draait want dan blijf je dus in een sanctie leven.

Een sanctie kan zijn dat je multimiljonair wordt, en dat je drie huizen in Hawaii krijgt, en dat je denkt dat je maatschappelijk vrij bent, en dat je zestien auto's kunt kopen etc. Dan zeg je; 'nou dat is toch geen sanctie'? Nou en of!

De sanctie zit precies zo in het veld dat je hem in de vorm gaat leven in plaats van dat je hem in jezelf kunt voelen. Dus het zit heel diep buiten de vorm om.

In spirituele modellen wordt overal vorm aan gegeven, dus er is iets wat je moet behalen. Je moet ergens naar toe, je moet oprijzen, je moet opstijgen, je moet je bewustzijn verbreden, verruimen, je moet ergens aan meedoen, je moet iets voorkomen, je moet iets doorbreken. En dan is het in feite ook wat ik dus vertel maar ik breng hem wel terug naar het nu, want hij zit nu in dit moment hier dat we hier zitten met elkaar vindt het plaats.

Vraag: Wordt dan ieder mens persoonlijk een soort van gepakt op dat wat jou in het programma houdt?

Martijn: Ieder mens wordt getrakteerd door reactievelden uit dit universum wat aansluit op wat jij denkt. Dat is wat de mens leeft.

Opmerking: Dus alles is een programma.

Martijn: Ja.

Opmerking: Je denken zorgt dat je niet goed in je gevoel kan blijven. Als je je dus van je denken afkoppelt dan blijf je dus in je kern want je hoofd denkt en daar komt dus binnen wat afleidt, maar als je in je gevoel blijft...ja oh ik vind het zo lastig.

Martijn: Je hebt alle ruimte om het lastige gewoon van je af te laten stromen, we luisteren in alle rust nu naar jou.

Deler: dus het denken is waardoor je alle afleiding krijgt, en het gevoel kunnen ze niet bij maar dat komt omdat het gekoppeld is aan het denken, maar als je dus diep in je kern zit dan kan je niet afgeleid worden. Ik snap hem wel, maar hoe dan?

Martijn: Mooi hè, deze dag, hier gaan we het straks dieper over hebben.

Wij moeten als mensen niet onderschatten wat er gebeurt met ons innerlijk vermogen op het moment dat we terugkeren in de eigen gedachte, gebaseerd op dat innerlijk vermogen.

We moeten niet onderschatten wat de kracht van het denken is als die in lijn staat met de kern. Op het moment dat die krachtige gedachten helder zijn, uitgelijnd zijn, dan is er niets meer wat jou verstoort en zit je in de gedachte, wat ook een onderdeel is van deze werkelijkheid maar die staat niet meer in lijn van belanghebbenden die willen dat jij zó denkt..

Dus dat zijn vrije zones binnen de gedachtekracht en daar neem jij dan een rol in en jij opent dan als het ware een script. Dus we moeten de kracht van het denken en de emoties/gevoelens niet onderschatten.

Binnen het algemene gevestigde maatgevende beeld hier op deze planeet is het zo dat de mens terug moet keren naar haar voelen en het denken moet uitschakelen. En dat klopt, dat kunnen we ook niet ontkennen.

Het gaat er om dat je ten diepste in jezelf voelt, want daar zit de innerlijke wijsheid. Die gaat ver voorbij aan wat we aan materie denken te zien, van wat we snappen wat materie is.

Maar toch is het zo -in de wereld waarin wij leven, in dit universum- dat ons brein een deel is van de fysieke manifestatie van het innerlijke voelen.

Dus wat je voelt van binnen door je brein, wordt uitgevoerd naar buiten.

Dus het brein; laten we zeggen het denken en het voelen zoals wij het uitbeelden, is eigenlijk niet het hoofd en het hart want dat is wat we ervan hebben gemaakt door de tweedeling, dat is de sanctie.

Maar dat we beseffen; wacht eens even, eigenlijk is het helemaal niet een tweedeling, het is gewoon een intellectueel, spiritueel bewustzijnsscheppingsresonantieveld wat weer tot eenheid komt op het moment dat er ook gedacht wordt.

Dus het denken is absoluut de helft in deze werkelijkheid, om in de materie reacties te brengen, in de intermoleculaire ruimte hoe de structuur in elkaar zit in de kosmos, is het denken daarbij een enorm primair krachtveld.

Maar op het moment dat jij denkt dat je zelf denkt en in lijn staat van een andere kracht en van een ander gedachtegoed, dan is het niet een vrij-denken-kracht en dan wordt 'ie afgeleid.

Kernboodschap collectieve bewustzijn

Het is eigenlijk heel simpel. Als alle mensen vandaag, op dit moment en over de hele wereld, de kernboodschap kunnen voelen van wat mens zijn is, dan vallen alle sancties uit het hoofd weg.

Alle gedachten over wat je van elkaar vindt, wat je van elkaar moet, en wat je niet leuk vindt, zijn dan weg. En op dat moment (knipt met vingers) komt er een gedachtegoed binnen en dat is het oorspronkelijke collectieve bewustzijn wat bij het humanoïde ras hoor. De hersengolven veranderen, er komt een ander intellectueel spiritueel bewustzijn terug in de mens en ineens is de mensheid veranderd, totaal.

En wij maar denken 'wanneer veranderen die 8 miljard mensen nou eens, wanneer?'

Vraag: maar gevoelens zijn niet altijd positief.

Martijn: gevoelens zijn niet altijd positief, althans de gedachten die er op gelegd worden wat het gevoel zou zijn is niet positief.

Deler: Ik ben naar een film geweest, dacht dat het een leuke film was, maar het was echt een hele bijzondere film. Ging over de vluchtelingen. Maar hoe die mensen behandeld worden, ik werd er zo ontzettend boos van dat ik me niet voor kan stellen dat je mensen hebt die zulke dingen kunnen doen. Ik liep min of meer verslagen die bioscoop uit. Ik ben zo boos en snap niet dat dit allemaal kan! En toen vroeg iemand: wil je daar in je eentje wat aan gaan doen dan? Nee dat moeten we met z'n allen doen.

Martijn: De gedachte -jij noemt het boos- zie ik anders. Wat ik ervaar is een hele diepe emotie en verbondenheid met het onrecht en lijden van de ander. Wat je in feite zegt, boos, is de reactie van het lichaam. Maar in het moment dat het boos is, is er niets anders dan een enorme rollercoaster van verbinding. Dat je meer liefde wilt en die mensen wilt aanraken. Dat je ze het leven wilt geven wat ze niet ervaren.

En dat, onder die gedachte van boosheid, dus die kracht, daar gaan we het zo over hebben. En ook wat het veld in beweging zet. Dus ook daarin dat stukje verdieping, dat we nog dieper kunnen kijken van wat is het moment van wat Martijn dan noemt 'de kern' en wat ik in mijzelf iets anders kan noemen, wat is dat moment op het moment dat ik in die film ervaar. Wat gebeurt daar? Ja het is boos, en nee het is niet boos.

Deler: Het is machteloos, ik voelde me ontzettend machteloos.

Martijn: Misschien voel je diep van binnen wel het tegenovergestelde van machteloos. Leuk hè. We gaan daar straks doorheen en in een bekrachtiging gaan we voelen wat dat in een vorm zou kunnen zijn.

Maar dit is essentieel, de gedachte van boos en de betekenis die er overheen en doorheen loopt, hoe maak je dat los en hoe ga je naar de kern van wat daar gebeurt? Hoe zet je dit vanuit machteloos om naar macht ten gunste van het geheel?

Vraag: Als je mediteert en je bent in het niets, je gedachtes zijn weg en je zit ook niet in je geloof, zit je dan in je kern? Lijkt mij.

Martijn: Kan, jij stelt deze vraag, je deelt eigenlijk deze informatie nu, daar kan ik niet ja of nee op zeggen. Want iedereen ervaart dat weer anders. En dat is denk ik de meest zuivere reactie die ik zou kunnen geven want op het moment dat ik zou zeggen 'nou dat ben je dan niet want' ..dan is het maatgevend.

Ik weet niet hoe het zit, dus ik kan zeggen eigenlijk is het helemaal niet waar wat je zegt. En misschien ook wel. We lopen er doorheen en we gaan er dieper naar kijken.

Klank

Ik had vroeger een zeer goede vriendschap met twee mensen die ik nog steeds erg waardeer, die hadden zo'n belletje en dan hoorde je klingelingeling en dat vond ik het meest niet leuke moment, alsof je een dier roept of zo. Dus daarom heb ik geen bel.

Een mooi stukje muziek, gespeeld in een prachtige akoestische ruimte, daar kunnen we hele gesprekken over voeren. Het zit 'm niet perse in de snaar op zich, dus mensen die met een keyboard muziek maken daar geldt het ook voor. Iets wat je van binnenuit creëert, iets wat je voelt, wat je leeft en wat naar buiten gaat, is vibratie. En dat is een gevoel. Dat is informatie en dat is bewustzijn.

Zo'n instrument is een eindresultaat van een aantal dingen daarvoor. De kern. Je kunt de taal in jezelf voelen waar je gelukkig bij bent. Niet dat je denkt dat je gelukkig bent maar wat goed voelt.

Dus uit een relatie stappen omdat je voelt 'ik moet in de vrijheid van mijzelf zijn' en je verstand zegt 'nee, dat kan niet want ik heb verantwoordelijkheden'.

Uit je werk stappen omdat je voelt 'er is iets anders, en daar ga ik voor'.

Je verstand zegt nee.

Muziek maken is niet een kwestie van verstand, muziek maken is een kwestie van voelen. Het is het spelen, het tekenen, het is iets creëren en de woorden zijn als het ware een deel van het instrument. De woorden zijn een deel van het instrument van wat we van binnen zijn en kunnen voelen.

Als we dus gaan luisteren naar wat er uit ons kan komen -ons lichaam is dus een instrument- spelen wij zelf, durven wij zelf, durven wij zelf te spelen, durven we de klank van onszelf naar buiten te laten komen..

Durven we te zeggen wat ons bezighoudt, waar onze onzekerheden liggen, durven we te zeggen wat we mooi vinden aan je zelf maar ook aan de ander. Durf je jezelf aan te raken, heb je contact met jezelf en met je lichaam.

Of is het een toevaligheid dat er een lichaam is? Durf je een ander aan te raken, echt aanraken.

Muziek maken is intimiteit, is de diepste klank in jezelf vanuit je stromende hart naar buiten brengen. En dat is intimiteit.

Muziek is intimiteit en daar kun je van alles van vinden van 'ja nou ja dat stuk muziek vind ik zeer intiem maar dat andere niet'. Maar dat is de vorm.

Maar wat er tevoorschijn komt, komt altijd voort uit iets anders.

Wij zijn zelf die muziekinstrumenten, wij zijn zelf de creators die door de muziekinstrumenten innerlijke klank naar buiten laten stromen. Naar buiten kunnen laten stromen.

Wat is klank, wat is trilling, wat is frequentie, wat zijn onze gevoelens, wat is emotie? Wat is het onderdrukken daarvan?

Wat is een uitbarsting van emoties, wat zit er voor het moment van die situatie waarin het zich laat zien?

Hier is het, tsjoek! Dit is mijn situatie op dit moment in mijn leven, zo ziet het eruit. Dit gebeurt en ik heb er geen controle over.

Ik kan het niet pakken, ik kan het niet begrijpen en ik wil er van binnen iets mee, maar wat? Wat wil ik met dat muziekstuk?

Ik vind iets van dit muziekstuk, ik vind het niet mooi, mijn situatie is niet mooi.

Ik vind het muziekstuk fantastisch, ik vind mijn situatie fantastisch en mooi.

Wat gebeurt er als wij ons afsluiten naar het muziekstuk toe?

Dan horen we de klank niet meer omdat we het niet meer kunnen voelen.

Wat gebeurt er als wij iets vinden over de situatie waar we in zitten?

We vinden er iets van. Er gebeurt iets, de emotie en dan vinden we er iets van.

'Er iets van vinden' is vaak gebonden aan dat we iets willen veranderen.

De gedachte dat je het wilt veranderen is het afsluiten van het luisteren naar de muziek van die situatie en de boodschap die daarin ligt. Niet voor je hoofd maar voor je gevoel.

Een voorbeeld;

Hoe diep is de mensheid gekneveld in zichzelf om vrijuit te spreken, vrijuit te spelen en vrijuit de klank naar buiten te brengen?

Hoe vaak houden wij rekening met iets externs, ten koste van onszelf, onder de noemer van 'ja maar ik doe dat vanwege mijn liefde voor de ander'.

Hoe sterk is de liefde en het instrument zodat je niet tot zelfexpressie komt en doet en voelt wat er dus nodig is voor jezelf (klapt met handen) om die doorbraak te maken? Mijn hoofd vindt dan, ten gunste van iemand anders, die muziek niet mooi, en nu moet ik die persoon durven gaan omzetten in een externe situatie. Daar ligt namelijk een heel grote uitdaging voor ons, om niet uit onze compassie te vliegen.

Niet te zeggen van 'ja ik was bij Martijn en jouw situatie is natuurlijk heel vervelend maar jij bent voor mij een externe situatie dus ik hoef hier niet mee bezig te gaan, je bent gewoon een onderdeel van mijn hologram, toedelo, ik hoef alleen maar te luisteren naar mijn innerlijke boodschap.

Nee, dat wat de ander representeert is een deel van dat hele muziekstuk. Dus je moet gaan kijken naar wat er in jezelf gebeurt. Je moet wel durven zien dat het andere proces, dus ook het externe proces van de ander, invloed heeft op jou. Of dat nou iets moois of niet moois is, het speelt dus wel mee. Je gaat je eigen proces niet uit de weg en op hetzelfde moment laat je je niet leiden door het proces van de ander, maar je aanvaardt dat proces wel. Je duwt het niet weg.

Dat is een contradictie voor ons hoofd. Want wij zijn wel in gesprek of niet. Ik luister wel naar jou of niet.

Maar er is iets in ons en dat is het gouden gereedschap, wat ik vaak benadruk. Dat is zeer uniek en dat zou je zo kunnen zien als een soort dubbele manier van werken in jezelf. Je kunt namelijk iets heel erg ontvangen, dus heel veel warmte hebben voor de ander, en daar vanuit je gevoel helemaal erkenning in geven van 'ja, dat is dus wel wat er aan de hand is, knuffel dat gewoon, het is zo ontzettend heftig, interessant en warm, verdrietig en

mooi wat hier allemaal gebeurt, sluit het dus niet af, dat is bewustzijn 1. En bewustzijn 2 is; het is er, in mij, maar ik pas mij niet aan, ik blijf in wat ik voel. Nou dan komen de uitdagingen, dat zijn dan de sancties. Dus dat er wordt ingebroken op dat jij iets moet doen, jij moet iets leveren. Dus jij moet je gaan aanpassen aan de ander.

Onsterfelijkheid

Waar ik vandaan kom (Antara) is hetzelfde als waar jullie vandaan komen.

Ik spreek over een oneindige werkelijkheid voor de mensheid, de mensheid die niet alleen verbonden is aan deze aarde, maar die door alle universele lagen leeft, ook echt in de vorm. De mensheid die onsterfelijk is.

Daar kun je bijna niet over beginnen op deze wereld, want onsterfelijkheid wordt gelijk verbonden aan transhumanisme, door de agenda van mensen die daarover spreken. Ja mensen worden onsterfelijk door technologie, of omdat andere mensen zeggen 'ja maar dat is iets uit een religie en zo'.

Maar laten we gewoon eens kijken naar de situatie waar we nu staan als mensheid.

Het is heel goed mogelijk dat het menselijk lichaam, niet ons bewustzijn maar het lichaam, op een gegeven moment onsterfelijk wordt. Dat er uitvindingen worden gedaan waardoor DNA niet meer vervalt en de cellen dus opnieuw gereproduceerd worden maar niet verouderen. En dat het lichaam op een gegeven moment gewoon blijft bestaan, het gaat niet meer dood.

Dat moment komt eraan en elke wetenschapper op het gebied van genetica zegt ook dat het geen vraag is of het kan maar dát het kan en gebeurt, dat stellen we vast.

Dat is een belangrijk gegeven bij de werkelijkheid waar we vandaan komen en wat ook in ons verscholen ligt, wat wij ook eerder moeten openen dan wachten tot we onsterfelijk worden in ons lichaam.

Het lichaam wordt onsterfelijk en de volgende fase is dat het lichaam ook onschendbaar wordt. Dus het kan zich wel beschadigen maar uiteindelijk zal het lichaam binnen een paar seconden tijd herstellen. Nu heb je een schram en duurt het een paar weken of dagen voordat die schram helemaal weg is, maar dan zal het lichaam zich op een gegeven moment sneller herstellen. Er komt een moment dat je met een mesje ergens in snijdt of stoot en dan is het binnen 4 seconden of nog sneller weg. En het moment daaropvolgend bent je niet meer te verwonden.

Dat zijn wetenschappen waar mensen vaak bij weg willen blijven omdat dat griezelig is maar in feite is het wat in lijn ligt met evolutie, het is gewoon een technologische evolutie.

Wil jij onsterfelijk zijn?

Ja, nee, niet in deze wereld, ja ja wel in deze wereld dan kan ik lekker lang doorleven om de boel op orde te zetten.

Nee, ik niet want ik vind het verschrikkelijk, ik ga weer naar huis.

Wat is onsterfelijkheid?

Die wereld waar ik het net over had, waar het bewustzijn van mij vandaan komt en waar ik als mens leef -maar wel een heel ander mens dan de mens van deze aarde- daar is een onsterfelijkheid. Ik kan me dat allemaal precies herinneren hoe dat zit. En deze werkelijkheid hier; tot op de dag van vandaag zie ik die eigenlijk als een soort droom.

Maar ik ervaar hem heel realistisch. Dus ik ben gewoon een normaal aards mens, maar alles wat er in mij is, is krachtiger dan deze werkelijkheid. En in die werkelijkheid zijn wij als mensen onsterfelijk.

Onsterfelijkheid is een moeilijk concept want er moet ergens een begin zijn van alles wat er is.

We worden geboren en we gaan dood. Je gaat een boek lezen en er is een laatste pagina en bij de laatste pagina kun je zeggen 'dit komt allemaal door de eerste pagina'.

Maar als wij op deze aarde onsterfelijk worden met onze lichamen, dan is dat heel makkelijk voor te stellen. Dan zeg je 'nou ja oké dan ga je dus nooit meer dood'.

Dus de ene kant van het verhaal is heel makkelijk te begrijpen, dat kun je je voorstellen.

We kunnen het ons als mensen voorstellen van ja nou ja, dan blijf je dus voor altijd leven.

Opmerking: En in het programma.

Martijn: En in het programma, wel of niet. Want als je ouder wordt en langer leeft is het misschien wel dat het bewustzijn zich anders gaat openen, in een ander script. Zijn we daarom misschien sterfelijk? Dus dat dát niet gebeurt. Dat kunnen we ons voorstellen, dat we door veranderingen onsterfelijk worden en eigenlijk eendeloos door zullen leven. En aan de andere kant, de vraag van 'ja hoe is het dan ooit zo begonnen, van waar ik over spreek waar wij vandaan komen, hoe is dat dan ooit begonnen als we onsterfelijk zijn? Er is geen begin. Probeer die situatie om te draaien, als je hem omdraait van 'oké je kunt je voorstellen dat je onsterfelijk bent in de toekomst, dan spreek je dus ook niet meer over toekomst want als alles onsterfelijk is blijft eigenlijk alles achter elkaar synchroon opvolgen, probeer die lijn eens terug te zetten, nou dan is het altijd al zo geweest, er was dus nooit een begin, er komt ook geen eind.

Dat is de mind hè, die gaat daarin lineair denken; kan niet, dat kan wel, we kunnen wel onsterfelijk worden maar het weten dat we nu sterfelijk zijn staat in de weg in het voorstellingsvermogen dat we er altijd al zijn geweest. Toch is dat wat we in de eenvoud gewoon moeten aannemen.

Vraag: Je hebt het nu over onze DNA maar dat gaat misschien ook met onze hersenen gebeuren, dus dat we niet maar 2 % gebruiken maar 100%?

Martijn: Ja dat is wel zo. Dus nu kijken we naar het verleden en we zeggen 'oké dan is dat dus ook altijd al geweest', want als onsterfelijkheid wordt ervaren in een toekomst zonder een eind is er dus ook een verleden zonder een begin, dat moeten we dus gewoon durven omdraaien, vaststellen oké dat is het.

Dan komt er ook een moment van 'wat gebeurt er als je niet gemiddeld 70-80-90-120 jaar wordt. Wat gebeurt er met de mens als ze zichzelf verder ontwikkelt?'

Wat gebeurt er met het bewustzijn?

De vraagstukken waar we nu mee zitten zullen doorbroken worden. We krijgen grotere inzichten, we gaan kwantumverbanden zien in onszelf, we worden wijzer en intelligenter én we worden eigenlijk niet wijzer en intelligenter maar door het langere leven komen er innerlijke krachtgolven vrij waardoor ons vermogen weer verder uitbreidt. En dat keert terug.

Dus het is net als een bloem die zich op een gegeven moment verder ontwikkelt.

Bewustzijn is dan nog gekoppeld aan de illusie van het sterven van dit korte moment van leven, dus aan het lichaam als het ware, wat dat naar buiten brengt.

Dus wij leven in een illusie wat dus een werkelijkheid is van wat we hier leven, in een lichaam wat sterft. En we hebben het idee dat we binnen die grenzen van geboorte en dood het leven moeten doorgronden.

In feite leven we daar gewoon tekort voor, even puur aards gezien. Je maakt eigenlijk als mensheid geen schijn van kans.

Ja het is een mooi onderdeel van het kosmisch kwantum evolutionaire proces, maar we worden erg jong dood. Gekke taal. Zelfs nog voordat we erachter kwamen dat we leven, in de gedachte wat niet bij ons hoort.

Tijd

Die wereld waar ik over spreek en waar we vandaan komen daar is een onsterfelijkheid en daar is ook geen god buiten dat bewustzijn. God is niet de kracht buiten maar de innerlijk

kracht in de mens. Dat is het bewustzijn wat niet in een script draait van iets of iemand anders, maar wat een gezamenlijk en onafhankelijk eigen bewustzijn is en in verbinding. Niet een spirituele verbinding zoals we dat hier op de aarde zien, het is niet benaderbaar en het is niet definieerbaar, maar het is beslist niet wat wij denken wat spiritualiteit is. Het is een groot krachtveld, maar geen liefdesveld waarin je je terugtrekt en naar binnen toe gaat. Het is een combinatie met dat en een enorm krachtig weten met zo'n helder vermogen binnenin wat heel erg lijkt op wat wij ervaren als wij in een helder moment zitten en dat we het weten. We weten niet wat, we weten; dit is het, de kern, bam, daar is 'ie! Dat moment vanuit die kern wordt versluierd en zorgt ervoor dat we hier zijn. Dat bewustzijn wat de mens in zich draagt, ik noem dat weleens het godsbewustzijn, dat is in de mens. En dat is zo ontzettend anders werkend, ervarend en creërend dat het ook geen tijd ervaart, van door de onsterfelijkheid van opeenvolgend.

Er is wel een tijd alleen niet zoals wij nu tijd zien. Dit heeft alles te maken met de matrix waarin wij leven. Wat er gebeurt is dat de tijd daar wordt ervaren in een niet opeenvolgend iets, maar in momenten van zijn.

Je kunt in je onsterfelijkheid reizen door middel van je vermogen, omdat het een enorm vermogen is, naar andere momenten van je bestaan in een andere tijdlijn. Waarbij je zegt 'ik ga daarheen naar dat bewustzijn en dan ontmoet ik jou. Ik ontmoet jou daar, in dat moment en in een ander fragment. Dus niet gisteren en niet morgen.

Je gaat met je bewustzijn reizen zoals wij nu reizen met ons bewustzijn, bijvoorbeeld met dromen.

Je kunt niet zeggen 'ik heb vannacht gedroomd over gisteren of ik heb vannacht gedroomd over de toekomst'. Op het moment dat je droomt is alleen dat moment er. Later ga je dat een tijdsindicatie geven van wanneer dat was. Dat moment wat wij daar ervaren, als bewustzijnsmensen met een enorme mooie en krachtige vorm en wat zich niet in het witte licht voltrekt, dat is het moment waarin de mens als het ware met haar eigen vermogen een vorm schept wat niet te benoemen is, dat laat ik aan onszelf over om daar zelf over te puzzelen, maar een vermogen schept in een vorm.

Vorm vanuit voelen

Dus er is een heel diep innerlijk weten wat niets te maken heeft met wat wij nu als mensen hier ervaren. Het is een heel diep innerlijk weten, een krachtveld wat vele malen krachtiger is dan de emoties die wij ervaren, en dat krachtveld wordt omgebogen door middel van voelen en dat is een denkvermogen, krachtveld van denken en voelen -dat is een heel ander vermogen dan wij op de aarde hebben- en daarmee is er een vorm. En die vorm lijkt gigantisch op deze wereld of andersom, deze wereld lijkt heel erg op die wereld die wij ervaren en vanuit ons innerlijk vermogen zelf scheppen.

Als jij op vakantie bent in een droom, is er niemand die de vakantie hier op aarde voor jou heeft gecreëerd. Dat komt van binnenuit, dat is informatie in jezelf, bewustzijn wat ergens een vorm creëert. En die vorm ervaar je en ben je. In een hypnose sessie; hop (klapt met handen) je gaat daarheen.

In een fantasiesessie; hop je gaat daarheen.

Alles is informatie. Informatie is bewustzijn en bewustzijn schept vorm. Dus je moet het durven zien als een soort gedachtekracht. Maar omdat wij zo zijn ingesteld 'je mag niet denken', zeggen we 'het ontstaat vanuit het hart'. Maar daar ontstaat het gewoon vanuit ons bewustzijn, daar is niet één orgaan wat je hersenen noemt.

Dus nog een keer; de mens leeft daar als bewustzijn vanuit zo 'n diep krachtveld dat dat bewustzijn zich uitdrukt in een vorm, in een wereld, en dat is een wereld en een kosmos op zich.

En dat zijn niet alleen mensen die zo leven maar ook andere wezens, onsterfelijk. Dat is dus niet alleen verbonden aan de mens, maar het is een bewustzijn wat zich uitdrukt in een vorm.

Witte licht

Nu is het zo dat er vaak binnen allerlei leringen wordt verteld dat de mens afkomstig is uit het witte licht, of uit het Nirvana, uit het alles of niets. Want als alles bij elkaar komt dan blijft er niets anders over dan het witte licht en dit witte licht is gelijkgesteld aan alles en is ook gelijkgesteld aan het niets. Maar dat is een misinterpretatie. En dat is nogal fors dat ik dat zeg, want ik ga er nu toch wat vorm aan geven, maar ik doe het wel. Waarbij ik ook nog een keer wil benadrukken; beluister het, voel het door en kijk of je er iets mee kunt. Dat is een vertaalslag vanuit een heel ander krachtveld van denken en zijn, wat ik hier vertaal in woorden: het eerste moment dat de mens beïnvloed raakt door een kracht die door haar heen denkt is het moment waarin de mens als collectieve beschaving -die zeer dienstbaar is in alle kosmische werelden, in alle godenwerelden, waar andere wezens ook leven in een harmonieuze stromende werkelijkheid- ervaart dat de mens niet in staat is om het innerlijke zijn door te laten resoneren in een omgeving in een vorm. En op dat moment ontstaat de afwezigheid van een vorm en de eerste hack. En dat is de eerste zet van het archontenbewustzijn (zoals dat wordt genoemd in onze geschriften) en is het moment dat de mens het witte licht ervaart. En op dat moment is de mens uit haar kern. Dat is wat we hier op de aarde terug voelen wat we denken wat onze kern is. Dat is het moment van de stilte die we ervaren in onszelf. En dat ligt het dichtst aan tegen de resonantie van ons oorspronkelijke bewustzijn, wie we zijn als wezens. Dus in het moment dat we de stilte ervaren, op het moment dat we de diepste kracht in onszelf ervaren, voelen we dus deze vorm weggaan. We voelen vormloosheid, we zijn in de diepste kern maar toch niet.

En daar zijn door de archonten alle geschriften op gebaseerd die daarmee een volmaakte constructie hebben gecreëerd in die oorspronkelijke wereld van de gedachte wat door de mensen heen loopt, zodat de mens zich nooit zal herinneren wat die kern is. De mens zal zichzelf verwarren dat 'ie kern is, wat wij hier voelen als de leegte en het niets. Maar de echte god in jezelf ervaart dat één stap verder en keert in het moment van het niets terug naar haar oorspronkelijke vorm, als een krachtig bewustzijn die kan lopen tussen de bomen, en dat de bomen de bladeren laten ritselen en aan jou zal laten voelen“je bent thuis”.

De relatie met de natuur hier op de aarde laat dat ook zien. Als de mens dieper in haar kern komt reageert de natuur op de aanwezigheid van meer kernenergie. Maar voor ons is het van belang, en dat is waarom ik het nu ook zo op deze manier deel. Want zijn wij in staat als mensen om spirituele paradigma's te doorbreken, zijn wij in staat om de lijst die wij toch ten goede trouw en ook dienstbaar hebben aangenomen, er af te halen? Want je kunt nog 10.000 jaar hier op aarde naar binnen toe in de stilte en dat heel fijn vinden -en ik vind dat ook fijn want ik doe dat heel erg veel- maar het is nog fantastischer dat die stap erdoorheen wordt gezet en dat je voelt dat het wederopstaan van de mens, dus dat vermogen, terugkeert in de vorm.

En daar ligt dus de barrière die door heel veel informaties in de wereld wordt voorkomen dat de mens daarmee stopt.

Je kunt denken dat je in de kern zit, je kunt voelen dit is fijn en dat is de kern, maar daarmee wordt voorkomen dat dat dus gebeurt, dat dát dus precies is wat nodig is. En dan gaan wij allemaal aan elkaar vragen van hoe kom je dan in de kern?

Wat wij te doen hebben is te kijken naar wat is het dwarsverband tussen hoe mijn leven zich nu ontplooit en die oorspronkelijkheid.

Wat is het dwarsverband tussen de infiltratie in die oorspronkelijkheid? We gaan niet in de complotten van wie dat allemaal doet en de theorieën, we gaan kijken van 'hé, of het nou daar is, hier op aarde gebeurt het in ieder geval wel, weet je, hier in mijn eigen achtertuin. Dat is gewoon zo, op de een of andere manier herken ik dat wel. Dus dan ga ik het daar gewoon over hebben i.p.v. dat je bij allerlei gnostieke informatie kunt komen, je moet gewoon kijken naar het menszijn hier. En of er nou wel of geen jesus was. Nou oké, het zijn leuke cafégesprekken maar het gaat hier nu om wat ik doe in mijn leven. Hoe ben ik gekneveld door de situatie?

Denk ik dat ik vrij ben, doe ik alsof ik vrij ben, simuleer ik dat, roep ik dat ik vrij ben, ben ik het echt? Wat is er nodig om vrij te komen?

Wat staat er tussen mij en het denken in, welk denken is dat, welk belang zit daarachter? En het gaat veel dieper dan alleen een beetje een onderzoek doen. Het komt er echt op aan om het om te zetten in gedrag.

Nou dat witte licht en de hele leer van het spirituele model wat zeer dienstbaar is en wat de mens uiteindelijk voor het grootste gedeelte naar een bepaalde staat van zijn in zichzelf brengt waardoor ze weer die verbinding kan voelen met zichzelf, is in hetzelfde moment dat het heel dienstbaar is, collectief gezien, het grootste slot op de mens. En het grootste slot dat kennen wij op het moment dat we spreken over het overlijden omdat het overlijden in feite één van die momenten is waarin de mens denkt dat ze doodgaat en een overlijden ervaart waardoor ze een andere richting in gaat, in een ander script.

Ga ik me nu druk maken over mijn overlijden? Nee, ik moet eerst maar eens tot leven komen. Wat is dan nu nog leven?

Oorzaak- en gevolgwetgeving

Ik omarm mijn leven en ik accepteer dat ik ongelofelijk veel keuzes maak die beter kunnen. En ik accepteer ook dat ik de gevolgen die eruit voortkomen zie. En dat ik eigenlijk aan de gevolgen kan zien of ik de keuzes die ik heb gemaakt, of dat een beetje overeenkomt.

Hé dat is interessant! De gevolgen die hieruit voortkomen zijn toch wel een beetje anders dan de keuze die ik had gemaakt, maar ik durf ook nog eens een keer te kijken van 'goh, die gevolgen die zijn zo super, ik heb de goede keuzes gemaakt, Yes! En ook dát durf ik te betwijfelen. Dus ik moet dieper.

Ik moet dus van die resultaten af want daar word ik door betoverd in mijzelf, en door andere krachten misschien. Ik moet gaan kijken naar 'leef ik nou in die kern? Zo simpel als de boodschap nu is uitgesproken, zo simpel is 'ie dus ook. Als we spreken over het fenomeen Jezus - het gaat niet over de persoon, het gaat over de informatie die erin ligt en die door die krachten is versplinterd, in allerlei vormen. En ineens staat daar weer een nieuwe Jezus.

Nou jesus, daar ga ik niet aan beginnen hoor.

Wij zijn met elkaar allemaal die informatievelden, wij zijn allemaal dat bewustzijn. Dat stuk daar binnenin, de kern. We leven als mens en in het moment dat je daarnaar kijkt, heb ik in mijn leven meermaals ervaren en daar ben ik heel open en transparant in, gingen mijn schouders hangen. Hoe is dat mogelijk om dat te zijn in deze wereld?

Als ik de enige ben, destijds als jongetje, die die dingen weet van zichzelf, wat mijn kern is, wat ik voel, en dat alle vriendjes dingen gingen doen met elkaar en ik ervoor koos om op mijn stepje naar het platteland te gaan en op mijn zij te liggen bij het slootje en bijna op ooghoogte te kijken naar wat er allemaal gebeurde in het water, de watervlootjes, de insecten en de verbondenheid wat ik daar zag en door mijn hele lichaam voelde stromen. Het is voelen, en het denken is anders, dus mijn gedrag was anders.

Ik voelde van 'hoe kan ik dat ooit vertellen'?

Zij zeggen dat dat stom is maar voor mij is het het meest wezenlijke. Hoe buig ik dat dan om, hoe kan ik dan ooit die kern hier -en daarom ben ik zo dankbaar dat wij hier samen met elkaar op de aarde zijn, allemaal onafhankelijk maar toch samen. Met elkaar zitten we in processen en vragen we ons ten diepste af wat die kern dan is.

Moet ik dan stoppen met het werk? Nee, dat is helemaal niet belangrijk.

Moet ik dan uit mijn relatie stappen? nee dat is ook niet belangrijk, dan zitten we al in de gevolgen, dan zitten we al in het denken.

Als we beginnen te denken wat de oplossing is van dat probleem, dan zitten we niet aan de basis van dat probleem, de kern.

Het ontbreken van die kern, hoe eenvoudig het ook klinkt, is tegelijkertijd het pittigst voor de mens. Want we houden de vorm vast omdat we leven in die vorm, ik ook.

Maar nu komt het eropaan of het ook anders kan.

Voorbeeld:

Als je over een weg rijdt waar iedereen doorrijdt en tussen al die wielen staat er een egeltje stil, en iedereen rijdt door. Wat is nu de kern? Wat gaan we doen? Wat gaat er gebeuren? Wat wordt er gevonden, gedacht, gevoeld? Wat is het gedrag, wat gaat er gebeuren, welk script kies ik nu? Ik heb een eigen keus..

Nu komen we dus op de matrix uit; ik heb keus om te stoppen, ik heb keus om door te rijden, ik heb de keus om bij het doorrijden te denken 'doordat ik nu doorrijd en iedereen doorrijdt gaat 'ie dood'. Ik kan doorrijden met het weten 'hij blijft staan en als alle auto's weg zijn dan loopt 'ie door'. Die keuze heb ik.

Wat is de oorzaak, wat is het gevolg, wat speelt er zich af, wat is mijn rol in dat moment, wanneer verandert iets? Verandert het als ik het alleen maar doe, of is het ook gebaseerd op wat ik zie, op wat ik weet? Interessant hè?

Waar zitten wij in ons eigen leven, waar staan wij, waar gaat het om, wat zijn oorzaak en gevolgen?

Het meest boeiende vind ik, en dat heb ik mijn hele leven al gevonden toen ik hier in deze werkelijkheid wakker werd, is het gegeven dat er in dit universum geen vrije keuze is en dat mensen het idee hebben dat vrije keuze hebben de enige oplossing is om tot zelfexpressie te komen.

Er is hier oorzaak en gevolgwetgeving gaande, dus dat wat je nu denkt is een informatieveld. Dat wat je nu representeert is een informatieveld en op dat informatieveld, wat jij zelf bent, sluit een reactie op aan, een script wat daar op past. Wat je daar dus doet, daar sluit een script op aan wat daarop past. Dat zijn informatievelden. Alles is informatie.

Dat zou dus betekenen, als het zo is zoals ik zeg, dat er geen vrije wil is en dat er dus ook geen voorbestemdheid is omdat wij zelf keuzes maken in het al volledig operationele script. Dus dat ik eigenlijk altijd een keuze maak op basis van het reeds volledig aanwezig zijnde oorzaak en gevolg script.

En van wie is dat script?

Het is gewoon simpel gezegd wat wij op de aarde ook maken, een computersimulatie.

Maar niet zomaar een simulatie, een zeer geavanceerde en een hele krachtige die wij zo ervaren, tot in de details op alle scenario 's mogelijk voorbereide uitkomst.

In de kern is dat fantastisch, want dat is waar de wetenschappers en de softwareprogrammeurs op deze aarde hun vingers bij zouden aflikken.

Als ik zo'n bril en zo 'n werkelijkheid kon maken waarin alles aanwezig is, alles -dus elk mogelijk denkbaar scenario van dat poppetje wat denkt dat 'ie kan denken in dat filmpje, dat daarin alle mogelijke scenario's die bedacht worden in geprogrammeerd zitten; daar zouden de programmeurs hier de vingers bij aflikken.

En dat is wat er in kosmisch gebied gecreëerd is en dat is één van de grootste uitvindingen door onsterfelijke wezens die op die manier zelf god de ruimte geven in zichzelf op andere manieren door hun onsterfelijkheid te ervaren wat eigenlijk begin en einde is.

En dat is heel eenvoudig gezegd want het is veel groter dan dit!

Maar het is niet zo dat deze werkelijkheid die wij nu ervaren, door die godswezens gecreëerd is, er zit iets tussendoor.

Dus alsof zo'n dikke 90% van de oorzaak en gevolg van de keuzes die je zou kunnen maken, inactief zijn. Weg zijn ze, er is een embargo op.

En iedereen die die werkelijkheid ervaart, ervaart dus alleen maar een gecoördineerd script. Een gecoördineerde script waar je bijna niet uit kunt ontsnappen, want als je eenmaal in dat script leeft ga je geheid dat script leven van iedereen die daarin denkt. Dus dan komen we in deze werkelijkheid uit.

En dat klinkt zeer hoopgevend, want als deze werkelijkheid en jouw ervaring verbonden is met jouw oorspronkelijke deel van wie je bent, als dit dus verbonden is met het leven in de kern en andere keuzes maken dan dat je zou denken, überhaupt geen keuzes maken, maar reageren vanuit je diepste gevoel, dan kun jij - en dat is ook precies waar het om draait, dat is waar al die andere zgn. buitenaardse visitaties vanuit andere werkelijkheden, (ook uit andere matrixen, matrixen waar controle is, vrije matrixen uit de oorspronkelijke wereld) dát is waar jij hiervoor bent, om te kijken of je jezelf kunt bevrijden uit de gedachten die door jou heen lopen.

En het bijzondere is dat wat we hier nu meemaken, wat hier gebeurt, verbonden is aan het moment van onze onsterfelijkheid en wat er toen door ons heen gedacht werd, dat is wat we nu ervaren.

En is dat nu erg?

Ik vind het helemaal niet erg, Ik begin het pas zorgwekkend te vinden als ik ga geloven in de zeer ernstige situaties binnen dat script. Doemscenario's dat de mensheid ten onder gaat aan de archonten. De mensheid gaat ten onder aan transhumanisme!

De afwezigheid van de mens

Het is alleen maar kommer en kwel.

Ja lieve mensen, wij zien met elkaar dat er kommer en kwel is, dat is zo. We zien dat er enorm veel lijden is op deze wereld, maar het is wel de inhoud van dat script. Zo simpel moet je het op een gegeven moment durven zeggen.

En tegelijkertijd verbonden blijven met -weg met het woord script - die werkelijkheid. Dus in de verbinding blijven met wat er gebeurt.

Je voelt in die film wat er gebeurt met die mensen, die vluchtelingen en hoe ze behandeld worden. Dat is een onderdeel van je hologram, het is een onderdeel van je werkelijkheid en het raakt je ten diepste, je kern wordt aangeraakt doordat mensen ontheemd zijn en geen recht van leven hebben, dat er geen ondersteuning is.

Iedereen kijkt links, en rechts voltrekt het rampscenario zich, de aandacht is er af. Geen aandacht betekent dat die werkelijkheid blijft zoals die is.

Elke vorm van aandacht geven 'aan' zorgt voor een verandering, kwantummechanica.

Waar menselijk bewustzijn zich op richt, vindt een verandering plaats tussen de moleculen, waardoor er een ander reactieveld in beweging komt.

En precies dat is de kern, de afwezigheid van de mens.

De niet-betrokkenheid bij elkaar. Ook met elkaar hier in deze zaal, we voelen dat we betrokken zijn en toch is er behoorlijk vaak en veel afstand.

Dieper naar binnen gaan potverdorie, we zitten hier allemaal om te voelen wat het is om mens te zijn.

Verbondenheid is een informatieveld. Dat is bewustzijn.

Iemand deelt: Ja dat voel ik een beetje Martijn, dat dat ook bij mij zo is. Dat je heel graag verbinding wil, dus echt op een diep niveau, maar dat dat ook natuurlijk door al die ervaringen hier, zo moeilijk is en dat daar zoveel angst op zit. Daar loop ik dus tegenaan, voortbordurend op wat die mevrouw daarnet zei, dat voel ik dus heel sterk. Alsof dat mijn programma is dat ik het heel graag wil en aan de andere kant voel ik angst.

Martijn: Precies, je noemt hem op, want het bewustzijn is er al.

Op het moment dat wij met elkaar in verbinding willen dan hebben we daar een idee bij hoe het zou moeten of wat het zou moeten zijn, maar dat kan niet. Verbondenheid is een informatieveld. Dat is bewustzijn.

Daarom startte ik vanochtend ook met 'laten we nou eens goed beseffen dat we allemaal in een situatie zitten die ons dus hier brengt'.

Dat hoeft niet perse een verdrietige situatie te zijn, het is een onderzoek. Er is iets gaande in onszelf, we zijn iets aan het openen. En op het moment dat ik dat kan voelen, zelfs als het niet lukt, geef ik mijn aandacht eraan.

Oke, het is dus gewoon zo, ik accepteer het, aanvaard het, ik sluit hem dus niet af, ook niet met mijn hoofd, zo is het. Op dat moment ontstaat een informatieveld wat zeg maar tegelijkertijd bij alle mensen tevoorschijn komt, en dan komt er een gemeenschappelijke verbondenheid. En die kan weleens heel sterk afwijkend zijn, ik hoop van ganser harte dat het ook zeer afwijkend is van wat mensen denken wat verbondenheid is.

We kunnen met elkaar in de cirkel gaan staan - en ik heb in heel veel cirkels gestaan in mijn leven, met heel veel liefde en warmte hoor, ik heb echt diepe verbondenheid gevoeld- maar je kunt het niet simuleren.

Verbondenheid ontstaat als je een gemeenschappelijk deler van datgene wat andere mensen ervaren durft te aanvaarden dat dat dus zo is.

In je kern

Die onsterfelijkheid, dat moment daarna is het witte licht. Het niets.

Wat wij in de spiritualiteit zien, en daar wordt je naartoe geleid, is in feite naar dat stiltemoment binnen. En dat is heel fijn en nogmaals, ik doe dat zelf ook, maar ik doe dat heel bewust. Ik laat me niet leiden door die beweging omdat dat veld van die stilte in feite niets anders is dan het parkeren van die doorbraak. Want zuiverheid, terug naar het leven hier, zuiverheid, daadkracht, leven in je kern, het is actie. Het is actie in de vorm..

Dus je moet door het vormloze heen. Je moet eerst alles afpellen wat je in jezelf kunt vangen aan gedachten, waarvan je denkt dat dat het is, en dat eigenlijk gewoon weghalen van 'oké, dan is het dat dus gewoon niet'.

Dan ga je naar binnen in de stilte, en dan vindt er een verandering plaats in het veld, want er komt ruimte, dat is het witte licht, er ontstaat eigenlijk een zone van geen gedachten, en dan moet je in dát moment je kernboodschap aandacht gaan geven. En op dat moment zit je in je kern. En dan moet je wegblijven bij wat je gelooft wat de gevolgen zijn.

Iemand merkt op: maar dat is in het moment vaak, dan heb je hem toch?

Martijn: Nee, dat is dan het moment waarin je het niet doet, dan is het moment.

Deler: Dan snap ik niet wat je bedoelt, misschien zitten we op een ander level.

Martijn: Nee we zitten samen op hetzelfde level. Ik begrijp wat je zegt. Ik ga hem zo eventjes herhalen. Jij zegt het is eigenlijk maar een moment. Een moment van naar binnen toe in je kern dan.

Deler: Nee je hebt het over in je kracht, het bewustzijn in de kern, ja het is zo lastig, als er een moment is waarop je kan kiezen zonder dat je denkt wat het andere script is wat het in kan voegen...

Ik heb wel een voorbeeld want je had het net over de auto's. Ik reed op de weg, voor mij is een auto en die reed een vogel aan, op dat moment ga ik op de rem omdat ik dacht als ik nu doorrij wordt hij overreden door de andere auto's achter mij. Daardoor stopten alle auto's en gingen toeteren, ik stapte uit en die vogel vloog weg, want die had alleen een klap gehad. Dan zit je toch in de kern dat je je niet laat leiden door wat er nog meer kan gebeuren maar dat je gewoon doet wat je gevoel je ingeeft?

Martijn: Dat klopt wat je zegt En nu heb je het over een herinnering, dus wat je zegt dat klopt, want dat is wat er gebeurd is, maar de kern kun je nooit definiëren in een herinnering. De kern kun je alleen maar letterlijk beleven in het moment zelf.

Deler: Maar dat is in het nu.

Martijn: Juist. Dat is heel interessant, dit is kwantummechanica omdat er eigenlijk geen tijd is maar het wordt wel ervaren. Dus wij werken in onze herinneringen, dat zijn krachtgolven in ons brein, dat is wat we hebben meegemaakt dus we kunnen die herinneringen wel gebruiken. We hanteren die herinneringen om inzicht te krijgen in hoe het ontstaat en hoe je daarin hebt genavigeerd. Dat is heel handzaam en handig, maar uiteindelijk kun je daar dus niks mee. Je kunt eigenlijk niks met het verleden, behalve inzicht verschaffen, en daar stopt het mee want het volgende proces is dat je het in het nu doet. Dan zit je in de kern.

Deler: Ja dat bedoelde ik dus eigenlijk.

Martijn: Ik ook. Leuk is dit hè. Laten we even stoppen met praten, niet dat ik jullie tot stoppen wil brengen maar gewoon even in het veld, oké het eitje is nu gelegd... Het bestuderen van het verleden- en ook het aangeven van 'joh je wordt steeds bewuster' en op een gegeven moment breek je hem door- heeft niet geleid tot die doorbraak. Gek als ik dat zo zeg?

Het analyseren, het weten wat er in ons verleden is gebeurd, hoe we onszelf ontwikkelen, dat is heel handig, daar krijg je inzicht door maar dat verleden heeft niet geleid tot die doorbraak. Want we zitten nu hier, in dit nu.

Opmerking: Dus vandaar de gevleugelde uitspraak inzicht zonder handelen is geen...

Martijn: Precies! Dus we moeten gewoon kijken van 'aha, als ik het nou zo blijf doen zoals ik het altijd doe, ik ga dus naar school en ik ga naar die school en die spirituele boeken lezen en ik ga naar Martijn, die denkt ook dat hij het weet, vervolgens gaat hij het nog een keer vertellen en nog een keer en dan weet ik het wel. Nu weet ik het wel, en dan ga ik nu maar eens naar een ander toe en die kan misschien iets nieuws vertellen, en zo gaat het maar door.

Waar stopt dit? Waar stopt dit?

Opmerking: Van consument naar producent.

Martijn: Het komt dus aan op jou. En nu kun je niet in denken nu en in voelen bedenken wat het zou betekenen. Want we moeten dus zeggen dat elke vorm van denken daarover fijn is, maar leidt niet tot een oplossing. Daarom wordt denken gelijkgesteld aan informatie, ook uit boeken. Ook wat ik dus nu vertel, want ik ben nu ook een boek. Ik begrijp heel goed mijn rol, ik begrijp ook waarom mensen mij aan de kant gooien en zeggen van ja maar hij... Ik snap het volkomen want in feite is het ook allemaal zo, want je kunt alles wel blijven vertellen, maar als je de diepe boodschap hierin niet tevoorschijn kunt halen in het moment van dat nu, (klapt met zijn handen) ja dan heb je er eigenlijk ook niks aan, in dat nu. Nu wel maar in dat andere moment niet.

Vraag: En wat is mijn kernboodschap?

Martijn: Wat is jouw kernboodschap. Jouw kernboodschap, ik zou zeggen die staat in mijn computer. Maar je weet het niet. Ik begrijp wat je zegt maar kunnen we die ooit benoemen? Feitelijk niet. We weten wel wat er niet klopt, dat brengt ons ook samen in de wereld. We weten wat er niet klopt, en we doen er wel aan mee.

En in hetzelfde moment dat we dat door hebben, hebben we andere keuzes gemaakt, en zijn we al voor een heel groot deel uit de collectieve stroming. Dus er is wel degelijk dit. Ha, gelukkig, ik toch ben toch aan het groeien. Maar dit is niet dat.

Ik ben hier aan het kijken, ook in deze groep met elkaar; als groep zijn we allemaal onafhankelijke mensen, maar überhaupt ben ik aan het kijken van wat gebeurt er met de informatie als het zo benoemd wordt? Niet mijn informatie, maar in onszelf. We moeten dieper uit geloof stappen, dus het moet dieper dan wat wij denken wat geloof is. Want je kunt jezelf dus ook in een atheïstische opstelling ervaren en toch zit je in allerlei geloofssystemen waarvan jij denkt dat het daar over gaat. Dan geloof je dat je iets aan het doen bent en dan doe je het niet.

Als ik nou kijk naar Arie Slob, de minister van onderwijs, die doet op zijn manier hartstikke zijn best binnen een systeem. En ik heb het daar soms moeilijk mee dat mensen daarop afgeven. Of je dan wel of niet een reptiel bent in dat script.

Dat is wat er gebeurt, in mijn werkelijkheid zie ik dat. Die man doet zijn best en zet zich daarvoor in, er volgt een verandering maar in feite is die verandering geen verandering maar is hij eigenlijk alleen maar een oorzaak en gevolg op het denken van het probleem wat daar ligt, wat niet opgelost kan worden.

Waar zit dus die verandering? in onszelf.

Het ontstaan van oorzaak en gevolgwetgeving

Wat is nou die oorzaak en gevolg wetgeving en waar ontstaat dat nou eigenlijk door?

Letterlijk is het zo dat de scripten geïsoleerd zijn, laat ik zeggen dik 90% van de oorzaak en gevolg wetgeving van dit universum. Dat is een database, maar niet zoals in een computer, die geïsoleerd is geraakt. Een kleine 10%, veel minder dan 10%, is nog intact en dat is de bandbreedte en zijn de scenario's waar wij in zitten.

Er zijn dus scenario's in de werkelijkheid waarin wij leven wat datgene wat wij voelen dat nodig is, zich gewoon in één keer opent, op basis van anders denken.

Er zijn bijvoorbeeld scenario's waarin fossiele brandstoffen ineens radicaal worden afgeschaft omdat er een uitvinding is gedaan die in één keer vrij wordt gegeven. En dan zeg je van 'ja maar dat zal wel niet gebeuren omdat al die energiereuzen dat nooit gaan toestaan'.

Nee en daarom staan ze het ook niet toe!!

Wij zijn zo geframed in ons denken dat wij de constructie, de beperking van de matrix, de oorzaak en gevolg zelf in standhouden. Pas op het moment dat de mens anders gaat denken door zichzelf anders te ervaren, door niet te handelen op basis van alles wat er is geweest maar in nieuwe momenten te voelen wat er gebeurt, de boodschap van binnenuit door het hoofd laat stromen en op basis daarvan handelt; dan pas ontstaat er een ander veld en gaan de scripten daarop aansluiten.

Dus in feite staan wij gewoon zelf uit en worden die andere reactievelden niet in beweging gebracht.

Pas op het moment dat wij die scripten, die reactievelden openen die aansluiten op ons emotionele bewustzijn - daarom is er ook zo ontzettend veel te doen in de momenten dat je in hele diepe emoties terecht komt, dan ben je echt gewoon een middelpunt van kosmisch onderzoek, dat wil je gewoon wel weten.

Als jij diep, diep in een emotionele kracht zit, dus heel heftig en krachtig, dan wordt er naar je gekeken met gouden kijkers van wat gaat hier nu gebeuren? Ga je mee in het probleem, gaat het daarom? ooooh, kijken.... Of gaat het gebeuren? Ja, het veranderen van het denken is gestart.

En op dat moment wordt je gezien als een script herschikker.

Er zijn mensen uit andere werelden en werkelijkheden gekomen -en daar zijn wij allemaal een onderdeel van, daarin is geen uitverkorenheid, laat dat heel duidelijk zijn, voor ons allemaal- die dit in zichzelf hier nu aan het ontdekken zijn van 'ja maar dit kan toch mijn leven niet zijn, hier is veel meer en dat mag tevoorschijn komen.

En zij komen het script van binnenuit in het kwantumkosmos bewustzijn binnenbrengen. Dit doen zij door anders te denken in zichzelf, door te veranderen in het eigen gezinsleven, de eigen relatie, in het eigen alleen zijn, in het eigen functioneren door zichzelf anders te ervaren.

Want dat is eigenlijk het bewustzijn waar deze matrix, die we nú kennen, niet op reageert omdat dat bewustzijn er niet is.

In één keer zeggen van 'en nu komt er een andere reactie uit het veld, Tsjoeek.

Onze oorspronkelijke kracht

Dit hele veld is dus informatie wat wij zien als een fysieke werkelijkheid. Het is eigenlijk van een atomaire structuur, en er is ook een subatomaire structuur.

Dus in de subatomen, de fotonen, protonen en elektronen (daaronder zitten nog veel kleinere lagen) ontstaat de materie en die informatie die uit die frequentie ontstaat komt voort en wordt gestuurd door ons denken en niet door ons voelen.

Pas als wij echt gaan voelen en we bevrijden ons, we halen de sloten er af, dan gaat ons denken op dat voelen reageren, dan komt er een ander denken en een andere reactie. Dat is de oorspronkelijke kracht.

En dat is niet alleen bij de mensheid op aarde die zichzelf niet meer kan herinneren, er is een hele grote coalitie door de kwantum kosmossen die de goden uitschakelen. En dat mag best weleens gezegd worden.

Want dit is een algemeen gegeven in de multidimensionale werkelijkheden dat er een kracht is die in het bewustzijn huist van de mensen en ervoor zorgt dat wezens zichzelf niet meer kunnen herinneren en daardoor geloven dat ze zijn wie ze zijn en blijven leven zoals ze leven en blijven denken zoals ze denken omdat iedereen zo denkt en het idee hebben van 'ja maar ik ben niet zo, ik ben heel anders'. Maar van buitenaf zijn ze precies hetzelfde. Dat is cyber war.

Vraag: Maar we kunnen er wel uitkomen, we kunnen er wel door? Ik hoor je regelmatig dan het één zeggen en dan het ander, dat we nooit uit de matrix in de scripten kunnen komen. En dan zeg je 'ja als we in onze kernkracht komen dan kunnen we'...ja wat kunnen we nu?

Martijn: Wat jij allemaal zegt. Precies. Ik zeg we zijn sterfelijk en onsterfelijk, ik benoem verschillende scripts om de mensen tot het bewustzijn te krijgen in zichzelf. Het hangt ook af van welke laag. En ik besef heel goed dat ik dat doe hoor. Het zijn allemaal verschillende films van waaruit..

Opmerking: Alles is er wel en niet.

Martijn: Dat kan helemaal niet, Vanuit deze laag waar we nu zitten is eigenlijk alleen dit er. Dus alleen maar dit. En waar ik het net over had niet, maar vanuit die andere werkelijkheid is alles er. Dat dus, en dit ook en nog veel meer.

Opmerking: Dus alles is er wel en ook weer niet.

Martijn: Alles is inderdaad gebonden aan alles en niets.

Vraag: maar hoeveel mensen gelijk moeten dit anders gaan denken?

Martijn: Eén!

Het is een spiritueel verhaal dat er zoveel mensen moeten zijn die de hele wereld veranderen. Binnen dit verhaal wat wij leven, binnen dit script klopt dat, en vanuit die beleving hebben we dus 20 miljoen mensen nodig en vanuit een nog grotere metascript-zienwijze helemaal van buiten, gaat het alleen nog maar over, jippie, over mezelf. Dat maakt het behoorlijk egocentrisch en beslist niet eenvoudiger.

Maar de keus is van waaruit je kijkt. En daarom moeten we ook niet verzanden daar, daar, daar, maar helemaal hier, hoe zit het nu met mijn leven hier? Daar ga je dan kwantumkosmos zien, de dwarsverbanden tussen hier en daar.

Vraag: Het houdt mij de hele tijd bezig en ik weet ook wel dat ik niet naar oplossingen moet gaan, want dat heb je allemaal uitgelegd, en als ik jou zo hoor praten; je hebt ooit eens gezegd van 'zolang wij denken dat we geld nodig hebben dan hebben we geld nodig'.

En we hebben het nu ook over onze gedachten....

Martijn: Ons collectieve bewustzijn. Het gaat om de vibratie in de gedachte, dus niet de gedachte in de vorm opzich, maar om de vibratie die onder de gedachte zit, daar gaat het om. Dus als een bank denkt ik heb geld nodig om geld te kunnen uitlenen, als dat überhaupt zo zou zijn, maar stel dat we dat fabeltje even hanteren, dan is de informatie onder die gedachte dus een script. Maar als die bank op een gegeven moment daar een andere gedachte onder legt, een gevoel, er komen ineens mensen in die bank met een andere zienswijze over geld, dan heeft die bank nog steeds geld nodig maar dan zal het geld niet zijn uitwerking hebben in dat andere script, waardoor dat helemaal verandert. Dan wordt het een heel ander middel en dan zal het een hele ander uitwerking hebben en de volgende stap is dat het weggedacht wordt.

Vraag gaat verder: Nou ja ik vraag me af wat is mijn rol daarin? Het heeft ook een beetje met mijn situatie te maken, want diep in mijzelf heb ik enorm de behoefte om geen geld meer nodig te hebben, om hier gewoon te kunnen leven en met elkaar te kunnen delen, zonder die druk van ja maar ik moet wel mijn huur nog kunnen betalen, mijn hypotheek nog kunnen betalen, ik moet mijn benzine nog kunnen betalen, ik moet voor mijn eten kunnen betalen, maar dat is in mijzelf ook en beetje een strijd want ja ik heb wel met deze werkelijkheid te maken, ik kan daar niet mijn ogen voor sluiten...

Martijn: Nee? Wie zegt jou dat? Wie zegt dat dat zo is?

En nu komt het echt eropaan hè. Wie zegt dat dat zo is?

Door alle herinneringen, de situaties om je heen, het programma...Het construct van het denken is megagroot, en precies dit wat je nu zegt; het is én waar, want we herkennen dit allemaal én het is niet waar.

Dus wie of wat denkt hier? Wat is de gedachte, waar is 'ie op gebaseerd? En wat zet die gedachte in beweging in het denken?

En welke informatievelden worden bij dat denken uitgezonden en wat reageert daarop?

Ik zeg eigenlijk letterlijk; als je anders denkt, als die gedachte er niet eens is en je gaat doen wat je net zei (wat je nu niet kunt/doet door die gedachte), en je gaat dat letterlijk echt compleet leven dwars door de gedachten heen dat het niet kan heen, en je gaat niet het gevecht en de rebel spelen van 'nou ik ga eens kijken hoe lang ik het volhou', (dat antwoord komt dan gegarandeerd) maar op het moment dat je uit dat denken stapt dan komt er een andere reactie. Dan komt er iemand naar je toe en die zegt: hé, dus jij bent met die mooie dingen bezig, alsjeblieft ik heb iets voor je. Tsjak.

Vraagsteller: Dit voel ik zo vanbinnen. Dank je wel maar dan heb ik wel iets in mijzelf te doen.

Martijn: En weet je, het onderwerp geld is daar een heel delicaat onderwerp in want wij als mensen hebben zo vaak gezien dat het niet waar is wat ik nu zeg, want je kunt wel geloven dat het niet nodig is maar voorlopig, voorlopig dus nog wel....

Oké welkom in de matrix, welkom in het denken van het construct!

We moeten misschien wel het onderwerp geld? een ander onderwerp waar we ons op kunnen vestigen daarin.

Opmerking: En dan gaat het dus om de waarde, de energie.

Martijn: Het gaat om de waarde, gelijk om het ontmantelen van de hypnosessie van de gedachte.

De mind, de mind is zo krachtig. Het is zo'n krachtig gereedschap.

Jij kunt dingen laten ontstaan in het veld, aan laten sluiten, die weg gepolijst zijn en niet toegankelijk zijn. Op basis van jouw denken kun je het uitnodigen, sterker, je opent het. Dat is iets wat je zelf als enige al kunt doen.

Echter is het wel zo dat in de werkelijkheid die wij gezamenlijke ervaren en zeer dienstbaar is door de enorme krachten die door de mensheid heen denken, dat je op een gegeven moment tot een bepaalde afstemming kunt komen zonder je af te stemmen op een ander. Af te stemmen op de kern, mensen bij elkaar die in de kernboodschap zitten, "wat is jouw kern of dat hoef ik helemaal niet te weten" "zit je erin?" "ja ik zit erin" "nou dat is meer dan genoeg".

Mensen die de kernboodschap bij zichzelf dragen, dat wordt weleens beschreven door het verlichte hart, de innerlijke bevrijding. Als mensen bij elkaar komen en met het bewustzijn daarin beseft hebben, dan heb je expliciet meer kracht dan als je het alleen doet op dit moment. En toch kun je het alleen. Dus het mag beiden gezegd worden. Ook daar geen geleide gedachte in hebben. Geen geleide gedachten.

Mensenmassa's zijn ontmoedigd binnen modellen van nou wanneer komt het honderdste aapje effect nou eens? Nee er is maar één aapje nodig!

Vraag: Ja ik vroeg mij af; hebben wij nog een klein deeltje van dat scheppingsveld in ons, van die bron, van die kern? Of is dat alleen maar de ervaring daarvan wat we voelen of zijn we het ook niet echt?

Want we zijn natuurlijk klonen, het lichaam is een kloon, dus in hoeverre zit dat dan nog in ons?

Martijn: Wat er gebeurt is, is dat de mens niet in het geheel geïnfecteerd is geraakt, aardse taal. Dus het volledige bewustzijn van het godspotentieel, die is zo krachtig, het is een deeltje, een deeltje daarvan is gemanipuleerd en dat deeltje is geleid door een zeer groot construct van matrixen en ervaart nu deze werkelijkheid.

Dus op het moment dat wij tot onze kern komen en dit leven stopt, even aards gezegd, en wij gaan vanuit onze eigen kernkracht ontwaken in onszelf, dan wordt dat deeltje, dat stukje droom, weer levendig en vervoegt zich tot het grotere wezen. En op dat moment zul je merken dat jij altijd in een deeltje van jezelf die ervaring hebt hier. En dat moet je niet als een spiritueel stuk zien maar zie het maar liever als dat je aan het fietsen bent en onderhand aan het fantaseren bent over iets anders. Nou dat doen we daar ook.

Vraag: Maar je hebt een keertje gezegd dat in het hartsbewustzijn de hack plaatsgevonden heeft, die sectie nul, dat we daarnaartoe mogen gaan en daar iets om mogen draaien.

Martijn: laten we na de lunch even lekker in de stilte gaan, om te beseffen wat we aan het doen zijn, om te ervaren wat het is, ook samen. Iedereen doet het op zijn eigen manier, in de stilte te zijn, het lichaam te voelen, en het even helemaal neutraal maken, zodat er rust komt.

En al die woorden van die pipo daar vooraan die zaal weg, helemaal in jezelf in de rust kunnen zijn, dat er vrede kan zijn, rust. Of niet een vrede, niet een rust, het is maar net wat er gebeurt. Dat we dat als basis gebruiken om verder te gaan kijken van hoe nu verder. Hoe kunnen we hier nog een paar handvatten extra aan geven? Want dan ga je het in je dagelijks leven nog dieper herkennen nog dieper zien als wat je eigenlijk vanochtend ook zei en dat je het ook toepast. Daar gaat het om.

En het gaat er niet om dat je zegt ik pas het nu maximaal toe, we gaan ontdekken dat het steeds krachtiger kan, steeds anders kan. En dat het steeds diepere effecten heeft. En zo ga je in het nu-moment steeds dieper pellen, pellen, pellen, totdat je erachter komt dat je al die tijd nog steeds nooit zelf hebt gecreëerd.

Vraag: Hebben spijtgevoelens ook betrekking op dit onderwerp?

Martijn: Spijtgevoelens zijn in feite gebonden het moment dat je erachter komt dat je niet in je kern hebt geleefd. Als jij als mens nu in je kern komt en je gaat je koers veranderen dan zul je merken dat de gevoelens van spijt en ook het gevoel van ik had het anders moeten doen direct weg zijn. Dat is allemaal met elkaar verbonden.

Vraagsteller deelt een gebeurtenis over een tafel die zij graag wil hebben van een overleden dierbare maar die gaat naar iemand anders wat ze absoluut niet wil en wat ze daarin ervaart en voelt.

Martijn: Er zitten twee processen in en daar gaan we het straks over hebben, je laat het al zien, prachtig mooi dat je het inleidt, daar kunnen we straks dieper op ingaan want daarmee openen we dus de matrix zonder dat we dat ook werkelijk echt doen. Want als wij matrixen willen openen dan krijgen we een reactie op basis van wat we denken en wat we willen. En wat je net hebt verteld is heel interessant.

Deel 3

Deze dag heeft als doelstelling dat er géén doelstelling is. Dus we lopen deze dag door informatie heen die toegankelijk is voor iedereen, je hoeft dus niet allerlei dagen te hebben gevolgd bij Martijn. Je springt er gewoon in met je eigen energie en dan ga je kijken wat eruit kan ontstaan. Maar het is wel heel diep rakend als je zo met elkaar samenkomt. Wat er nu nog verder kan ontstaan laten we daar maar gewoon zelf de leiding in nemen. Wat ik in het begin van de dag heb gezegd; als je voelt van 'nou daar wil ik nog iets over zeggen'. Voor de mensen die het moeilijk vinden om hardop te spreken; We zijn allemaal mensen en we doen er allemaal toe.

Het is lastig voor sommige mensen om hardop te spreken omdat je daarbij je stem en ook de intentie, je wezen, open neerzet als menszijn. Iedereen kijkt naar je, dat is best wel spannend maar het is wel wie we zijn.

Iemand deelt: Ik zat naar een lezing van jou en Asma te luisteren achter mijn p.c. Op een gegeven moment was Asma met haar taal bezig, toen heb ik spontaan de oefening gedaan van die handen op mijn knieën Ik zat binnenin en was aan het luisteren en voelde dat er van binnenuit een expansie ging komen, het was een expansie naar alle kanten, mijn handen gingen van mijn knieën af, ik werd heel groot, en ik zag allemaal Reptilianen de trap opkomen en ik dacht van 'raar dat hebben die helemaal niet nodig een trap'. Ik was een soort van blij en tegelijkertijd voelde ik mij giga groot worden, mijn gezicht vervormde.

Wat ik mij afvraag; speelt er dan iets door mij heen op dat moment? Want ik was er heel bewust zelf. Mijn fysiek reageerde letterlijk in het zijn op de energie die zich in mijn veld veranderde. Ik was er als observer, pak ik dan uit het veld op wat er op dat moment door die kamer heen loopt of wat gebeurt er op dat moment? Of is het een ander stuk van mij wat zich toont?

Martijn: Ja... we moeten denk ik gewoon alles wat we waarnemen durven zien, en dat is wat je doet. En waar het vandaan komt... Wat ik niet hoor in je verhaal is angst. Als er geen angst is maakt het ook helemaal niet uit wat je ziet. Dus waar het ook vandaan komt; de goochelaars die als het ware goochelen door de interpretatie van ons brein zeg maar, die houden zich ook op in andere informatievelden. Dus dat kun je op zo'n moment heel goed lezen, en hoe meer je die kracht binnen in jezelf ontwikkelt en daarin met focus kunt zijn, vooral in zo'n driehoeksetting, dan kun je heel goed in een bepaald krachtveld zitten en dan kunnen er allerlei waarnemingen op gang komen. En die waarneming gaat tenslotte door je heen.

Deler: Ik voelde heel duidelijk dat ik er ook was, het waren reptielen die zich toonden, maar er was totaal geen angst. Het is heel apart omdat je het fysiek zo voelt.

Martijn: Weet je, wat heel apart is, is dat het zo kan zijn dat het menselijk bewustzijn zich genesteld heeft in een Reptiliaans bewustzijn.

Deler: De mensheid bedoel je?

Martijn: Menselijk bewustzijn. Wij denken allemaal in één richting, het komt natuurlijk ook door alle verhalen van 'ja er is Reptiliaans bewustzijn wat de mensheid in deze werkelijkheid manipuleert en beïnvloed'. Dat zien we ook in alle geschriften terug en dat is er ook, maar het hoeft niet allemaal zo eenzijdig te zijn.

Wij kunnen nog niet zo goed snappen wat er allemaal aan de gang en aan de hand is, maar zoals ik vanochtend al zei; er worden hier bommen en raketten gegooid, maar de cyberoorlog en de oorlog die door de mens woedt is al veel verder.

Door bewustzijn, wie zegt jou dat niet dat jij met je menselijke bewustzijn op dit moment??Arcturiaans?? (Arcturiërs) bewustzijn...???. Dat er iets anders aan de hand is. Dat weet je niet. Dus ik kan het ook niet beantwoorden, behalve dan dat we hier ervaringen hebben en die ervaringen zijn er, dus we ervaren en zien iets, iets heel helders en dat wordt waargenomen. Dus wat er wordt waargenomen is er dus.

Een waarneming is waar

Een waarneming is per kosmische definitie gewoon waar. Het maakt niet uit wat je waarneemt of dat nou een fantasie van jezelf is of van een ander, alles is informatie en informatie is bewustzijn.

Dus op het moment dat het zich maar 3 seconden voordoet, is het in het kwantumveld, waarin alles is opgeslagen, waar. Wat de betekenis ervan is of de waarde of wat er met dat moment gedaan kan worden dat weet je niet. Misschien wordt het informatieveld wel gekidnapt en gebruikt in een ander script. Bloep. En jij hebt het bedacht.

Alles is open en toegankelijk voor iedereen. Maar ja als alles open en toegankelijk is, en dat is het, dan is dat geleidelijk aan ook een grote bedreiging voor krachten die willen dat dat níet toegankelijk is. Terwijl ons vermogen zo groot is dat wij overal in kunnen schouwen, zoals je met remote viewing ziet. Dus dat er hele grote militaire operaties gaande zijn waar met remote viewers, die geïnstalleerd en getraind zijn om met hun bewustzijn door materie heen te kunnen kijken in archieven en ook door mensen hun hoofd kunnen kijken wat voor blauwdrukken er zijn of coördinaten op kunnen zoeken van geheime ruimtevaartprogramma's... Ja, dan is dat best wel lastig als dat kan, als je dat niet wilt. En toch gebeurt het en dan zul je weer andere krachten moeten inzetten die de mensen die de remote viewing doen beïnvloeden in hun remote viewing technologie.

Bekrachtiging

Driehoek Oefening

Ik wil graag even een moment van stilte wat voor ons allemaal fijn zou zijn. Op je eigen manier alsjeblieft, even in de rust.....

Ik wil je vragen om je ogen gesloten te houden als dat goed voelt voor jezelf, dus in het moment van rust goed te voelen dat je lichaam ontspannen is hier op de stoel en dat je heel goed voelt dat je een lichaam hebt.

Je bent niet je lichaam maar je voelt je lichaam wel heel goed, dus vanaf je kruin tot aan je voetzolen en alles er tussenin wat ook allemaal in dat lichaam gebeurt....je ervaart je lichaam....de wetgeving van aandacht zorgt ervoor doordat je je lichaam ervaart en dat er informatievelden in dat lichaam in beweging zijn door jouw aandacht!

Ga maar eens in alle rust met je aandacht door dat lichaam heen zonder begeleiding van mij, je doet het zelf, dat je de plekken door je lijf rustig voelt en dan reis je verder.....en je voelt die plek en dan reis je weer verder.....,en zo breng je je reis rustig aan richting je hoofd.

Je bent je bewust van de achterkant van je hoofd, de bovenkant, de onderkant, de zijkanten, je voelt ook je gezicht. Je beseft je dat je met je bewustzijn aanwezig bent in je hoofd, je bent dus op de verdieping van je hoofd aanwezig en onder jou bevindt zich het lichaam. Met aandacht ben je aanwezig in het hoofd, je bent in alle rust in het hoofd....en elke spier ontspant dieper in je lichaam...en je bent helder.....je blijft met je bewustzijn in je hoofd, en door de aanwezigheid van dit bewustzijn in je hoofd wordt het in je hoofd ook voelbaar dat je er bent. Je voelt dat de energie in je hoofd er ook is en vervolgens leg je je beide handen op je knieën. Je linkerhand op je linker knie en je rechterhand op je rechter knie, met de bovenkant van je handen naar boven toe....en je blijft met aandacht in je hoofd en je bent heel helder.

Je voelt de rest van je lichaam, je voelt je linkerhand bij je linker knie, en je voelt je rechterhand bij je rechter knie....je blijft met je aandacht in je hoofd en je ervaart deze plek als een krachtveld en je wijst hierna met je gedachte de plek aan waar je fysieke hart zit, onder het borstbeen, daar ja, op die plek. Dat is locatie 2.

Blijf met je bewustzijn in je hoofd, dat is locatie 1.

Met je aandacht wijs je de plek van je hart aan, dat is locatie 2.

Je linker knie, je hand is locatie 3. en je rechterhand en rechter knie is locatie 4....

Je hoofd vormt samen met je handen een driehoek, de punt boven, de onderkant van de driehoek via je handen aan de onderkant en daar tussenin zit het hart.

Dus van boven naar beneden; hoofd, hart, handen...en je focus ligt in je hoofd en bij je handen, je voelt dit nu tegelijkertijd. Je voelt ook de rest van je lichaam,....

En terwijl je bewust bent van je lijf raak je met je aandacht nogmaals je hart aan en je durft jezelf dé vraag te stellen “wat is mijn diepste gevoel van de kern?”

“wat is mijn boodschap in mijzelf zonder woorden, in gevoel, in weten naar de wereld”

“wat zie ik, wat ontbreekt hier, wat draag ik in me?” “wat is mijn kern in mijzelf?” “waar voel je je goed bij, zie je dieren of zie je de natuur, andere dingen wat je diep raakt, waar ervaar jij jezelf het sterkst? Waarbij?”

Durf hierbij ook te kijken voorbij de grens van het persoonlijk leven, misschien kijken in wat de wereld overkomt, in wat er gaande is, wat je raakt..durf hem groot te bekijken..

waar ervaar je je diepste kern, je diepste kracht, wellicht een emotie.....

je voelt je lichaam je bent aanwezig in je hoofd, je voelt je handen, je raakt de plek waar je hart zit aan met je voorstellingsvermogen, en wat die kern ook is in jezelf, je schuift nu met je aandacht heel diep aanwezig in je hoofd naar het moment van het leven nu...niet gisteren nu.... Wat is er gaande, wat houdt je bezig, wat voel je, wat denk je, welke situatie..daar is 'tie ..kijk.....Dit is de situatie aanwezig in je hoofd..bam, het nu, wat is er gaande?

Je kernboodschap aanwezig in je hart, in deze driehoek, hoofd, handen daar binnen in het hart met de kernboodschap...

Breng deze kernboodschap richting je hoofd, naar boven, daar waar de situatie van nu is... Je bent aanwezig in je hoofd, en daar komt de kracht van je kernboodschap, wat die ook is, of je hem kunt zien of voelen, dat maakt niets uit, naar boven door je keel heen omhoog in je hoofd...twee verschillende velden..

En dan haal je je aandacht van deze velden af, je voelt je lichaam..van je kruin helemaal door je lichaam, je voelt je lijf...dit is je instrument, dit is je snaar, kernboodschap brengen in dit lichaam in de situatie van nu. Geen denken, zijn.

Dit is je lichaam en dan haal je een keertje krachtig maar diep adem en dan doe je je ogen open.

En dan ben je helder van geest en krachtig aanwezig.

Verbondenheid, kernboodschap (is een emotie)

Het bijzondere is dat het goddelijke in ons, de verbondenheid, dat we die juist uit de abstractie halen. Waar we nu in een lichaam leven, waar de informatieën liggen opgeslagen waar we mee te maken hebben, dat kan eigenlijk alleen getrakteerd worden op iets wat het ook is, zeg maar.

Dus als je het witte licht, de stilte, induikt dan is dat een enorm krachtig veld om het hoofd eerst tot rust te brengen, maar daar moet ook een bepaalde vorm in zitten waar je iets bij voelt, en de vraag is natuurlijk of je dat tijdens een oefening als dit lukt, want het is wezenlijk heel afhankelijk van het moment dat je het zou kunnen voelen en dat kun je niet afdwingen.

Als dat nu niet lukt is dat helemaal oké, dan is er niks mislukt of zo. Het gaat er meer om dat ik wil meegeven dat de kernboodschap, die je kunt voelen, dat dat eigenlijk emotie is.

Dus op het moment dat je in verbondenheid bent in dit leven, iets raakt je, wat dat dan ook is, je bent tot tranen geroerd, dan is er een energie in jezelf, een kracht, wat je dus ontroering kunt noemen, emotie.

En of dat nou iets positiefs of niet iets positiefs is, dat laat ik helemaal los want dat is totaal niet relevant. Maar het moment dat je betrokken bent -een emotie is een betrokkenheid, een vibratie, een krachtveld wat de matrix als het ware verstoort- op het moment dat je die emoties voelt, dan is dát dus de kernboodschap. Je kunt die voelen en die breng je richting het denken, die kun je niet letterlijk door een leidinkje naar boven brengen, het is alleen maar een oefening. Je kunt hem ook voelen, boem! en hij is in één keer aanwezig. Tsjak tsjak.

Op het moment dat je de emotie voelt - dat hoeft niet heel krachtig te zijn want emotie is gewoon een trilling verpakt in die boodschap van wat je nu ervaart in dit leven- kun je dat dus naar je hoofd brengen en dan wordt het hele beeld (het hele construct van jouw gedachten over de situatie waar je in zit) geraakt door een resonantieveld.

En er wordt juist geprobeerd om dát te voorkomen! Want dat resonantieveld zorgt ervoor dat het veld van een gecontroleerde matrix, waar het brein op afgestemd is, dat het daarop afgestemd moet blijven.

Ook je gedrag aanpassen

Dus op het moment dat jij iets voelt en je brengt hem naar je hoofd, je brengt hem naar de situatie, je brengt hem naar het moment waarin je nu verkeert, daar breng je hem doorheen; dan verandert er iets.

Dan ligt er een ander veld doorheen.

En het gevolg is (en dat werkt toch anders dan hoe ik het nu uit heb gelegd, je moet het zelf maar gewoon ervaren hoe dat functioneert) dat er dan een ander script doorheen loopt.

En dan komt het erop aan of je op het moment dat je het dan stopt met zo'n bekrachtiging, dus de zelfbekrachtiging vanuit je kernboodschap, of je dan weer verder wandelt in het leven zoals je altijd gedaan hebt of dat je ook echt je handelen aanpast op dat wat je ten diepste in jezelf draagt.

En daar gaan de meeste mensen de bietenbrug op!

Dus je moet hem ook omzetten, want je kunt wel een informatieveld van binnenuit in dat moment van nu neerzetten - dus je hebt bijvoorbeeld een heel ferme uitdaging in je relatie, maar je kunt wel naar iets toe gaan in jezelf, in de kern, bijvoorbeeld de zuiverheid van liefde naar een dier, dus dat je voelt dat de dieren ondersteuning nodig en zoveel liefde nodig hebben' die worden helemaal niet gezien. Daar ligt mijn verbondenheid. Stel dat dat even zo is dat iemand dat hier vandaag gedacht en gevoeld heeft. Dat je dat voelt, dat je die frequentie kunt voelen, die breng je dan vervolgens door het moment met

je gedachte, het gedachtemoment heen van die verstoring in je relatie, breng je dat er doorheen, in dat moment ook al denk je dat je het niet goed doet of goed zou kunnen doen, quantum whoep het gebeurt- Op dat moment moet je ook zorgen dat je dat gevoel hierna ook leeft.

Je kunt niet zeggen van nou dit is voldoende en nou ga ik gewoon effe afwachten kosmisch, tot er verandering komt. Nee, je moet die verandering ook in je gedrag omzetten.

En waarom? Omdat dat gevoel wat je nu in jezelf draagt ook geleefd moet worden. Al is het nog zo weinig, het maakt niks uit, ook al is het heel moeilijk misschien, je past hem toch toe. Het informatieveld van die kernboodschap waar je voor gaat in jezelf die moet ook geleefd worden. Op het moment dat je hem doorzet in je systeem is hij ook in het neurologische systeem aanwezig in het gedrag.

Dat zorgt voor een enorme bekrachtiging dat dat wat er in je hoofd, andere scripten doorheen gelegd, een ander veld, een reactieveld in de matrix uitnodigt, dat dat bekrachtigd wordt.

Immers denken is neurologie. Denken is fysieke informatie in het lichaam.

Fysieke informatie is energie maar handelen dus ook.

Dus je moet altijd opletten dat je conform datgene wat je zegt, waar je voor gaat, de oplossing zeg maar, of de problemen in je leven, de enorme toestand waar je nu in zit, dat je dat ook omzet in je handelen. Dat is heel belangrijk. Dat is meer dan de helft van het werk.

Het heeft wel te maken met die diepe emotie en het heeft te maken met een enorm krachtig moment zodat je zegt "hier durf ik naar te kijken".

Niet iets wat er gisteren is geweest hè. Het gaat om vandaag.

Dus wat is de situatie van vandaag?

Het is niet dat je nu perse een probleem moet hebben, hoewel we allemaal forse uitdagingen hebben want er is altijd wel ergens iets, maar het is een bewustzijnsstaat, daar gaat het hoofdzakelijk om.

Wat is nu het beeld van mijzelf? Wat ervaar ik nu bij mezelf? Waar zit ik? Wat is er gaande? wat ervaar ik in mijn leven?

Het is meer van "oké ik leef op de aarde en ik zit in een systeem", dan kijk je gewoon naar het systeem, hoe je leeft.

Dus ook al gaat alles nog zo superdepuper, het gaat erom "dit is mijn leven, zo ziet mijn leven eruit, en dat leven wordt als het ware door mijn brein geïnterpreteerd, dat is dus het beeld van nu. En nu ga ik naar die kernboodschap.

Het is heel makkelijk om naar een kernboodschap te gaan als je één keer in de emotie komt, of je ziet iets op tv wat je raakt, wat je diep raakt, dan weet je het.

Dat is niet verbonden aan het onderwerp, maar dat gevoel wat daardoor ontstaat dat hele diepe gevoel, dát is mijn boodschap. Dus niet een vorm.

Dus op het moment dat dat je overkomt zou je dus eigenlijk dat moment moeten benutten. Dus in feite het moment van die emotie benutten, in dat krachtveld wat je voelt door je lichaam.

Woeh... daar is 'ie, dit is wat ik voel, ach, aj...

Dat hele lichaam voel je en je bent met je aandacht in je hoofd, en dan schouw je eens even naar jouw leven nu, nu op dit moment, deze dag, dit moment hier. Daar kijk je naar en tegelijkertijd ervaar je die emotie en je bent je bewust van die emotie.

Door het bewustzijn van die emotie en het bewustzijn van het nu-moment loopt het al door elkaar heen. En in feite breng je dan helemaal geen Hartskracht naar je hoofd, dat is alleen de uitleg. Het gaat om het beleven van die twee velden tegelijkertijd, daar gaat het om. Dat is het. Je voelt het tegelijkertijd.

Positief of negatief (boosheid is kracht)

Ben je nou in een boze of een geïrriteerde bui, het maakt niet uit welke bui, elke bui, elke emotie van de mens is gewoon een emotie.

Wij moeten stoppen met positief en negatief daarover te denken. Het is kracht.

Dus op het moment dat je enorm in die "boze" energie komt, je bent het bijvoorbeeld spuugzat!, je bent er helemaal klaar mee! Dan is dat een enorm groot krachtveld, een emotieveld. Dan moeten we het denken eraf halen.

Op dat moment is er zoveel kracht! Die emotie die dan door je heen stroomt is net zo krachtig als een liefdevolle emotie waarin je heel zacht bent. Sterker nog, die krachten zijn veel forser. Als je hem door je lichaam durft te voelen is hij veel forser en als je die ook nog tegelijkertijd durft te voelen met de situatie, dan is ie veel forser dan liefde. Dat is de daadkracht.

Wij mogen als mensen onze emoties, waar we het liefst bij weg willen blijven, gewoon voelen, we moeten het voelen, we moeten het in ons lichaam voelen, we moeten voelen wat het eigenlijk is, zonder naam.

Hoe (informatievelden in ons)

Dus: "dit is wat ik ervaar", en dan breng je heel veel focus, aandacht, naar de situatie die je als mens ervaart in het nu, en dat is het denken.

En die twee dingen tegelijkertijd, en dan je gedrag daarop aanpassen.

Dus als je dan de neiging hebt om je vader te bellen en je zegt ik wil dat tafeltje, in feite zit je dan iets te doen wat eigenlijk daarvoor al was.

Ik zeg niet dat jij dat doet, ik gebruik alleen even de situatie. Dus je hebt eerst het gevoel "ik wil dat tafeltje", maar dat komt niet want het gaat naar een ander.

Dan voel je er emoties bij, je hebt er een gedachte bij, je vindt het niet leuk.

Dan ga je van binnen voelen; "oké, weg het tafeltje, eventjes weg, wat gebeurt er nu met mij? "

"Goh ik ben eigenlijk al in de emotie ik voel er al iets bij, ik vind het niet leuk, het doet me wat, het raakt me, het houdt mij bezig".

"Ja dat zijn gedachten, mijn gedachten vinden daar iets van, maar ik voel er ook iets bij"

En dan is dat gevoel wat erbij ontstaat, want daar wordt je dus door geraakt, dat is een informatieveld.

En de gedachte over die situatie in het nu, die twee velden, (Martijn ademt diep in en diep uit) die voel ik door mijn hele lichaam gaan., die emotie en ik heb er ook een gigantische gedachte erover. En aandacht, focus, het gaat om focus. Power of the mind. Daarmee kunnen we zoveel meer, geleid vanuit het hart, dus met aandacht voelen wat die emoties zijn, focus, je voelt die kracht (ademt in) en je brengt die gefocust tegelijkertijd in beeld met die situatie, die twee dingen neem je tegelijkertijd waar, ja tjak! Je kijkt ernaar, je voelt het, je bent je er bewust van dat die twee dingen er tegelijkertijd zijn, inademen uitademen, je voelt het in je lichaam, er komt misschien wel kippenvel, en vervolgens ga je in lijn met datgene van die boodschap in jezelf en je bent er niet meer mee bezig. Want jouw boodschap is in jezelf iets anders dan die tafel. Fijn meubeltje trouwens. Maar dit zijn allemaal voorbeeldsituaties.

Dus we moeten kijken van jee wat is nou eigenlijk dat iets gebeurt wat mij bezighoudt, ben ik nou verbonden met die gebeurtenis, ik zal even een eigen voorbeeld opnoemen. Er gebeurt iets naar mij toe wat niet leuk is, het raakt mij, dan is er dus iets buiten mij gebeurd want iemand doet iets, er is iets buiten mijzelf gebeurd en het wordt op mij afgevuurd.

Vraag: Kun je het concreet maken met het voorbeeld van het grasveld en die auto?

Martijn: Nee. Iemand denkt iets over mij, er gebeurt iets, er wordt iets gezegd, dus datgene komt naar mij toe en het raakt mij, het doet iets met me.

In het moment dat dat gebeurt, en dan heb ik het nog niet over wat de andere mensen daarin meenemen, het is alleen maar die ene met mij; op dat moment is er even een korte verbinding in het veld tussen de zender (de bron waar het vandaan komt) en ik, de ontvanger. Op dat moment is die informatie verplaatst. Even zo uitgelegd: Energiepatroon was daar, tsjoek, is nu hier.

Vervolgens is dat moment eigenlijk allang voorbij, het was maar (knipt met vingers) een heel kort moment. Toch blijft het invloed op mij houden. "Potverdorie, die persoon denkt nog steeds aan mij, ik word er vet psychisch van, ik ga hem eens opbellen! Wil jij ophouden aan mij te denken, jij bent mij aan het aanvallen. Niet? Dan ga ik je op facebook zetten."

Maar die persoon is al helemaal niet meer aan het aanvallen. En elke bevestiging daarvan is eigenlijk via de matrix en andere mensen totaal niet belangrijk, want het moment is al geweest.

Dus dat moment van die vibratie, dat informatiepatroon, dat is al van A naar B gegaan en ik ben dus nu gewoon de drager ervan. Eenvoudig, simpel zat, meer moet je er ook niet van maken.

Ik ben de informatiedrager van die situatie en ik maar denken dat ik nog steeds verbonden ben met die energie van de ander... Hij blijft maar nadenken over mij, hij blijft maar nadenken, maar in de kern is het net andersom.

Ik ben degene die de drager is van die informatie want dat veld is in mijn systeem terecht gekomen en dat informatieveld houdt mij bezig om te denken over de ander.

Oeps. Weer bellen. Nee hoor, ik was het inderdaad zelf, op facebook zetten? Nee op facebook blijf jij de schuldige, doeg.

Ik ben dus degene die de informatie heeft overgenomen. Het gaat er hier niet om dat ik nu zelfverantwoordelijk ben want daar wil ik helemaal niet naar toe, het is helemaal niet van belang wie er verantwoordelijk voor is, het gaat er meer om wat kan ik er zelf aan doen? Wat kan ik ermee doen?

Informatiedrager

Informatie is energie. Op dat moment is die informatie, en dat is puur energie, in mijn systeem aanwezig. En die energie is eigenlijk de situatie waar je wel naar toe moet gaan, je moet gewoon kijken wat de situatie is.

Dus: dat is de situatie, daar zit ik mee. Oke, dus eigenlijk zit ik helemaal niet buiten mijzelf te kijken, ik zit potverdikkie met mijn aandachtspunt in mijn eigen informatieveld, gatverdamme!

Maar hoe kom ik daar nou van af? Dat is wat ik net heb uitgelegd, in een vorm. En wat die informatie ook is; of dat nou iemand is die iets over mij heeft gezegd, of het is iets wat ik toevallig heb gezien op t.v. en wat mij bezighoudt, of het is iets wat mij 30 jaar geleden gebeurd is, het zit in mij, ik ben die informatiedrager.

Ik ben in feite mijn eigen drager van datgene wat mij beklemmt en waarvan ik wil dat een ander het oplost en de verantwoordelijkheid neemt en mij excuses aanbiedt. Ja, nog een keer excuses aanbiedt, ook ten overstaan van iedereen. Jij moet excuses aanbieden..het zit in mij gatverdamme.

En het is in feite een gedachte! Het zijn implants van gedachten. Informatievelden. Resonantie.

Wat hier op de harde schijf staat van die computers zijn geen foto's, het zijn allemaal tekens, een script. Als ik het omzet in een trilling dan zullen we dat in een projectie kunnen zien, in een kleurveld-informatie. Het brein is ook ontvankelijk voor informatie.

De informatie die erin wordt gefloept door het denken van de ander, of misschien wel door technologie, en ik maar denken dat het ook nog echt gebeurd is, en ik verwijs ook nog terug naar een herinnering.

Ik ben dus de drager van dat informatieveld, het beheerst mijn leven. De informatie die daar zit moet ik naar kijken. Dus ik moet naar binnen toe en ik moet gaan voelen wat mijn boodschap is. Ik moet me niet laten afleiden naar die situatie, want dan ben ik dus ook die situatie en ben ik uit mijn kern.

Snap je, zo simpel is het eigenlijk.

Het lukt niet

Ik ga niet zeggen dat het eenvoudig is om het te doorbreken, maar het is wel echt te doen. Door de herhaling van dat het nog nooit gelukt is in je leven is dat informatieveld operationeel.

Dat veld van dat het dus nooit gelukt is, dat het niet vol te houden is, dat informatieveld is dus eigenlijk een gedachte. Dus wij frustreren onszelf.

Wij kunnen als mensen in elk moment naar binnen toe en voelen waar we mee verbonden zijn in dit leven, dat is onze godskracht.

De godskracht in ons is dus waar we mee verbonden zijn.

Als ik dus als jongetje aan het water lig, dan voel ik het leven kabbelen buiten mijzelf en dat roept in mijzelf zo'n diepe emotie op en zo'n diep gevoel wat niet te benoemen is in woorden, het is zoiets waardevols.

En dat kan ik dan bijvoorbeeld als ankerpunt gebruiken in een moment dat mij in mijn systeem iets duidelijk wordt waar ik nu echt met kracht naar moet gaan kijken, zonder de gedachte dat ik dat moet oplossen.

Want als je denkt dat je het oplost dan lukt het niet.

Het enige wat je doet is dat stuk belasting in je systeem aanvaarden.

Je weet wel dat het komt door iets wat er gebeurd is, maar het is al lang voorbij dus je moet naar het nu keren.

Vervolgens ga je naar die diepe boodschap in jezelf waar je jouw verbondenheid ervaart, wat het dan ook is. En terwijl je die diepe verbondenheid in jezelf door jouw lichaam voelt stromen, een emotie, dan is het voelen van die informatie, dat krachtveld van die emotie, in combinatie met de situatie waarvan je zegt dat is de belasting; inademen uitademen en tegelijkertijd aanschouwen, tegelijkertijd ervaren, je bewust zijn van dat dat het is, inademen en uitademen en het besluit is genomen dat er naar gekeken is. Dat is de kwantumview. En dat is de genezing die wij onszelf weer cadeau kunnen geven.

Verstoringen

Want alle verstoringen die er op de aarde zijn, ook de fysieke en de genetische verstoringen, hoe heftig dat ook allemaal is; uiteindelijk is alles energie. Eigenlijk is er een onbalans, een verstoring, binnen de oorspronkelijke orde van het lichaam. En die orde wordt verstoord doordat er een informatiepatroon is wat daar eigenlijk resoneert. En dat zijn dus gedachten. Dat zijn overtuigingen. Hoofdpijn is makkelijker weg te halen met deze techniek, dan een gebroken enkel...dat is niet waar.

Snap je dat concept? Ik sta hier niet om een cursus in wonderen te geven want dat doen andere mensen. Ik geef vooral mijn visie en openingen om nog eens goed te kijken van wat hier gebeurt.

Dus ja ik heb het nu al 3 jaar gedaan Martijn en er is geen zak veranderd.

Nou dan heb je het niet gedaan.

Frustrerend? Nee confronterend.

Dat betekent dat we dat dus gewoon alsnog in het nu-moment (klapt met zijn handen) kunnen doen. Want dat het niet gelukt is, dat is hetzelfde als die persoon die 20 jaar geleden iets lelijks over mij heeft gezegd.

Ik ben niet verbonden met dat moment.

Dat dat al die keren niet gelukt is, dat is, het zit in mij dat dat niet gelukt is, die gedachte. En als je dat dan ook wilt doorbreken, dat gevoel dat het niet kan, dan is het ontzettend fijn als je met mensen samen bent die diep in zichzelf weten dat ze de drager zijn van het oorspronkelijke krachtveld.

Want als het mij niet lukt in een bepaald moment, en jullie geven mij zoveel liefde, dan is het nog steeds wel zo dat ik het zelf moet doen, maar dan ontstaat er in het script zoveel dragerschap waardoor ik makkelijker en eenvoudiger toch net even dat ene stukje kan voelen.

Ja nou Martijn, dat weet ik niet hoor.

Nou als je met 100 mensen om je heen zit die jou afschuwelijk vinden dan is het moeilijker. Maar als je met 100 mensen om je heen zit die jou zien en de moeite voor jou nemen, dan is het makkelijker.

Maar je kunt het ook doen terwijl er 300 mensen zitten die jou heel moeilijk vinden en het toch doen. Dus het zijn allemaal hulpmiddelen.

We moeten elkaar dus ruimte geven. Dit is in feite waar we mee te maken hebben.

Dit stuk, hier gaat het om. Dit is de essentie, uitgelegd op de meest eenvoudige manier.

Dit is de essentie van wat wij zijn.

Scripten

Wij zijn informatie en energie-herzieners. Wij zetten velden om.

Door te weten in jezelf verandert er iets in de matrix.

Dus je weet dat er iets gebeurd is.

Voorbeeld: Ik ben eens een keer in een bos geweest en er waren daar op die plek afschuwelijke dingen gebeurd, een plek die ook bekend is in Nederland.

Ik ben daar geweest en iedereen had het er over van 'oh ja, ik voel dit en ooooooh zwaar, whooh whooh'.

En ik keek van 'ja jij hebt het zwaar'.

En dat is dus ook zo want die energie, die fragmenten, al die scripten, die liggen in de matrix, dus het is ook waar hè.

Ik zeg dan niet van 'nou je stelt je aan'. Nee, je hebt het inderdaad ook zwaar maar, dat is geconnect met dat veld van al die scripten door elkaar heen.

Nu kom ik in mijzelf, en ik weet dat al die scripten daar liggen. Dus ook het script wat uitgepakt is en wat deze werkelijkheid gezien heeft, welk afschuwelijk drama zich daar heeft voltrokken.

Maar dat heeft niets met mij te maken. Helemaal niets.

Het enige wat ik voel in mijzelf is mijn boodschap.

Ik ben een drager van oprechtheid, van openheid, ik ben een drager van de transparantie. Ik hoef dus helemaal niets te veranderen, ik hoef daar alleen maar mijn weten te laten zijn, en mijn boodschap waarmee ik mij ten diepste verbonden voel, en dat mee te nemen in dat moment.

Ik loop in dat moment rond en ik doe niets, behalve zijn. En dat is een heel helder en krachtig gevoel wat ik naar die situatie breng die ik waarneem.

Dat is wat ik waarneem, dat is mijn situatie. Dus niet mijn persoonlijk thema, maar van de werkelijkheid om mij heen. Ik voel het en ik neem het waar.

En dan duurt het eventjes, kort, of niet kort, (klapt met handen) boem en het is weg. En de andere mensen kunnen het ook niet meer voelen in mijn matrix.

Heb je daarvoor wichelroedes nodig? Nee.

Heb je daarvoor duiveluitdrijvers nodig? Nee.

Moeten er mensen naar het licht gebracht worden? Nee.

Het enige wat je doet is dat je door die scripten (die daar liggen en waar de mind op aangesloten is) eigenlijk andere scripten laat lopen.

En dat primaire script, het script wat je denkt omdat de hele wereld het over die plek heeft gehad, dus mijn hoofd staat ook in dienst van wat er allemaal op tv en in de krant is geweest en wat iedereen heeft gezegd, dat script, dat primaire script ontmantel ik, want het is mijn primaire script helemaal niet.

Ik weet iets anders, ik weet dat dit mijn boodschap is, hier ben ik. En dat is het zien waar ik het altijd over heb.

De mens van oorsprong ziet

De mens heeft een bewustzijn wat zo krachtig is dat zij in het moment wanneer ze ergens komt, de primaire velden van collectief gedachtegoed eigenlijk secundair maakt, en nog veel verder dan dat.

Er komt een ander veld tevoorschijn, tsjak, fantastisch is dat!

Vraag: Jij zegt dat anderen het niet meer voelen in mijn hologram.

Martijn : Ja omdat het mijn bril is die ik op heb, want ik neem waar in mijn veld. Dus voor mij is het valideerbaar dat iedereen dat ervaart. Daarom kunnen we elkaar ook trakteren op de meest magische dingen. Boeiend hè?

Maar lieve vrienden het vergt focus. Dit is niet één of andere spirituele graad die je kunt behalen, het is focus. Focus bij wat je werkelijk verbindt.

Dat is ook waar de hele agenda om draait.

De mens uit de verbinding met zowel zichzelf als met andere mensen, als met het leven en de waarde van wat menselijk is. Die verbinding is vervaagd.

We worden getrakteerd op allerlei dingen die er dus nu wel echt toe doen, maar er eigenlijk niet toe doen omdat mijn aandacht die kant uit gaat.

Maar het vergt focus, en de focus is dus heel duidelijk; wat gebeurt er in jezelf, wat levert die situatie op?

Voelen wat je kernboodschap is, waar voel je je mee verbonden, wat is de situatie van nu, die twee velden tegelijkertijd voelen, inademen uitademen..

Het lichaam is de snaar, daar komt een frequentie uit. Inademen, uitademen, los, en lopen in de pas van je boodschap.

In de pas van waar je mee verbonden bent.

En alles wat daar doorheen loopt niet boos worden, potverdorie komt die gedachte weer terug, nee goh wat interessant daar is 'ie ik ga eventjes theezetten, hé daar is 'ie weer hé wat grappig!

Je moet daar luchtiger in zijn. En ineens is 'ie weg, dat is je innerlijke bevrijding! Er is niemand in de wereld die dat voor ons kan doen, we kunnen elkaar daar wel in assisteren ja, maar we hebben het zelf te doen.

En zo simpel als dit is het dus ook.

Niet vanuit de persoonlijkheid zaken weghalen/waarnemen

Vraag: Je had het erover dat iemand iets had gezegd over jou en dat voelde jij, als je dat realiseert en je haalt op dat moment dat programma weg...

Martijn: Welk programma?

Vraagsteller: Dat programma wat zich blijkbaar in jou heeft genesteld, is dat te simpel?

Martijn: Nee dat is niet simpel want dat is het gewoon precies. Je haalt het programma in je hoofd weg. Maar we kunnen wel onderscheid maken tussen het programma wegdenken en dat je er iets anders doorheen legt.

Er moet een zuiverheidsinformatieveld vanuit jouzelf ontstaan wat niet bij je persoonlijkheid hoort. Dus je persoonlijkheid kan dat wegdenken en dan is het ook eventjes weg, dat kan. Maar die persoonlijkheid denkt in lijn van het programma wat je weg wilt denken, wat je weg wilt halen, verwijderen. Dat informatieveld kan alleen maar gedeactiveerd worden, uit elkaar vallen in, door de diepe kracht van je boodschap wat dus niet uit je persoonlijkheid komt.

Als kind had ik dus die ervaring, maar dat was een ervaring die bij het Martijntje-zijn hoorde, zeg maar, het beeld van die? wel maar het gevoel wat erin zit gaat veel verder dan deze wereld. We kennen het allemaal wel als we geraakt worden. Dat dat zo diepgaand dat je voelt dat het enorm is. En dát emotieveld, dát krachtveld is nodig en dán wordt 'ie echt definitief geschreven.

Waarom is dat nodig?

Omdat het kwantumveld -wat niet gebonden is aan ruimte en tijd, het manifesteert zich in het nu- zo'n krachtige uitwerking heeft dat het niet meer opnieuw in andere timeframes wordt gereproduceerd. Dus dan ben je er ook echt af.

Dan kun je nog zo je best doen en dan denk je eraan, en dan kun je het op basis van het denken wel voelen maar dan is het daarna toch weg.

Het is als het ware een vorm van het weghalen van een hypnose programma. En dat kunnen wij zelf.

Vraag: Even terugkomend op het gesprek bij de lunch. Bij brongenoten wordt weleens gevraagd van 'ik heb een probleem daar en daar mee, willen jullie even schouwen'. Toen heb ik verteld; wat ik dan altijd doe is, ik lees dus het probleem, dan zit het in mijn brein, dan haal ik het naar mijn hart, ik haal diep adem en ik blaas uit en dan is het voor mij klaar. Ik vroeg aan Martijn is dat genoeg? Toen zei hij ja dat is prima, maar ik ga dat vanmiddag nog even uitleggen want ik mis nog één ding.

Martijn: Nou dat heb ik net gedaan. Maar ik snap dat mijn uitleg niet helemaal aansluit op waar wij het over hadden.

Jij spreekt over je hart, dan ga je naar je hart, en ik vertelde daar eigenlijk bij dat die beweging naar het hart, zoals we dat dan zeggen, dat is het voelen, dat is waarschijnlijk ook wat je gewoon doet maar dat is wat dan eventjes twee verschillende vormen lijkt. Het gaat om die hele diepe boodschap, die allerdiepste boodschap. Waar voelen we ons ten diepste mee verbonden. Waar is het leven in onszelf zo sterk voelbaar dat het eigenlijk afwijkt van alles wat we in ons dagelijks leven voelen?

Dat stuk, dat moeten we opsnoeren en dat is er. Dat is zeg maar wat jij ook "hart" noemt, het is een informatieveld op basis van bewustzijn en dat veld, dát moeten we hebben. Als dat er niet is dan werkt het wel maar dan is het nog steeds uit de mind, dan is 'ie gebaseerd op denken.

Dat is ook fantastisch, maar wat ik vertel vind ik fantastischer.

En alles wat ik zeg is totaal "niet waar" ..

Wat ik vaak hoor is; ja nee Martijn zegt je moet dat, en dat daar en dan zo.

Dat begrijp ik wel, maar uiteindelijk is wat ik zeg alleen maar een moment en dan ga je ermee bezig, en dan voel je 'nou voor mij werkt dat nog dieper op die manier en zo, ik kan mijn kernboodschap veel meer zo voelen. En dan is dat dus heel afwijkend als wat ik zeg en dat is juist fijn, maar het is ook afwijkend van anderen mensen die het ook op hun manier doen. En zo krijg je discussie's.

Het gaat er om hoe je het zélf het krachtigst ervaart.

En je blijft alert dat je die boodschap, die verbondenheid erin brengt en dat je focus hebt op waar het om gaat.

Focus brengen met je mind, heel krachtig daaraan denken, terwijl je ten diepste die boodschap voelt, whoem! Dan gaat het net als de gong, dat geef je dan een klap met je hart als het ware, met die emotie, boem, met dat neurologisch systeem, woem, en dan loop je door.

Vraag: Ja mijn mind zegt dan “dat is te kort dat kan niet”.

Martijn: Doet jouw mind dat?

Vraag: Dank je wel, het was heel welkom wat je net allemaal vertelde, alleen ik heb nog een vraag en misschien heb je het al beantwoord in wat je net hebt uitgelegd, maar toch heb ik het niet echt duidelijk.

Je hebt zelf weleens een voorbeeld gegeven waarin je iets voorkomt in je leven, waarvan je zegt van ‘nee ik heb niet gemanipuleerd, maar ik heb in mijn eigen hologram gewerkt’. Ik heb mij weleens afgevraagd wat je dan doet.

Je hebt een keer een voorbeeld gegeven van die deurwaarder die bij je kwam en die ineens niet meer wist waarvoor hij kwam en zijn dossiers niet eens meer kon vinden. Toen zei je ook van ‘ik heb niet gemanipuleerd, ik heb in mijn eigen hologram gewerkt’.

En ik dacht ja maar wat heb je dan gedaan? Want als ik met mijn mind ga zitten zo van ‘nou ik wil niet dat dat gebeurt’ Dan weet ik al dat is volgens mij niet de bedoeling. Maar wat heb je dan gedaan of zeg je nou precies wat ik hier nu heb uitgelegd?

Martijn: Ja, wat ik heb uitgelegd inderdaad.

Wij zijn geneigd om dingen te willen veranderen die niet leuk zijn, maar dingen die wel leuk zijn willen we bekrachtigen. Daar gaat het juist niet om.

Dus in het moment van dat voorbeeld van die deurwaarder aan mijn deur, die was vooral gericht bij mij.

Mijn sterkste startpunt van wie ik ben is dat ik open ben, snap je?

Die vrouw komt niet om niet leuk gevonden te worden, hoewel, als je naar sommige deurwaarders kijkt doen ze daar behoorlijk hun best voor, maar in essentie is dat dezelfde persoon als die 20 jaar geleden iets vervelends over mij heeft gezegd. In dat moment zie je het en dan moet ik dus 5 seconden later een gesprek gaan starten, dan blijft dat moment in mij maar doordraaien, dus dat moet ik gewoon helemaal niet doen. Ik moet gewoon beseffen wat mijn kernboodschap is. Daar komt 'ie weer; openheid, verbondenheid, kijken. Het maakt helemaal niet uit of die ander mij nou wel of niet leuk vindt, of dat ik zijn of haar werk leuk vind. Ik ben in communicatie, ik ben open, transparant, ik ga het contact aan, mijn menselijkheid is daar.

En op het moment dat er dus niet allerlei dingen tussen worden geschoven in mijn denken, ik ga voor de openheid, op dat moment is dus mijn diepste boodschap mijn openheid en mijn transparantie daar en dan gebeurt het!

En wat gebeurt er? Alles wat er aan gevolgen tevoorschijn gaan komen, reactievelden uit de matrix, die dus aansluiten op wat ik ten diepste in mijzelf voel en wat in mijn mind terecht komt en wat uitgedragen wordt in een veld naar buiten.

En dat zijn de emoties die in de intermoleculaire ruimte, subdeeltjes van subatomaire frequenties, elektroden in beweging zetten waardoor er een uitkomst komt, een reactie, een werkelijkheid, informatie, die voortkomt uit wat ik ten diepste representeer in het moment. Dus mijn gedrag staat primair.

Gevangen in persoonlijkheid

Daarom ook die persoonlijkheidsstoornis van de mens, dat we gevangen zijn door de situatie waarin wij terecht zijn gekomen, wij zijn die situatie geworden.

En doordat wij die situatie geworden zijn geven wij dus ook volledig toe aan al die reactiepatronen die voortkomen op basis van denken, en dat denken staat in lijn van dat

script. En dat moet je doormidden knippen en dat doe je door in eerste instantie te zorgen dat je je niet afsluit.

Kijk naar wat onze krachtigste beweging is als mensheid.

Wij sluiten ons af, wij spreken niet vrijuit, wij houden onze mond dicht, wij trekken ons terug. Het zijn diepgaande emoties die dus niet naar buiten komen.

Waarom zou ik niet het recht hebben om gewoon heel aardig tegen die mevrouw (deurwaarder) te zeggen van komt u gewoon binnen en ik vrees niets, komt u gewoon binnen, dan kunnen we er even over praten, wat heeft u meegenomen, misschien kunt u het voorlezen.

Ook al ben je nerveus gewoon open, open, open, open. Dat is de kracht van de mens, open!

En dan zijn er hele andere reacties. En wat doen wij? Ooooh Aaaaah! nou ik open de deur zo en jij komt er niet in... Het zijn allemaal informatievelden want dat zijn gedachten. Die informatievelden zorgen voor een heel andere reactie.

Gestationeerde krachten/niet-scripthouders

En er zijn krachten die op de aarde zijn gestationeerd en die zichzelf als niet-scripthouders in dit script geprogrammeerd hebben.

Die zorgen ervoor dat op de cruciale punten in het web van hoe onze samenleving functioneert, dus eigenlijk disfunctioneert, dat zij op precies die plekken de macht hebben om ervoor te zorgen dat het gecoördineerde denken in lijn blijft van die beweging. Nou trek je daar maar eens uit terug.

Je kunt niet wachten tot de wereld verandert, je moet jezelf ten diepste raken. Ten diepste moet je jezelf raken en dat is fors hoor vrienden, want het is ook fors om zo te veranderen. Ik maak dat ook mee. Maar dit is waar wij als mensen gewoon heel open over moeten gaan communiceren. En doe dat nou maar gewoon met mensen die hier mee bezig zijn en luister naar elkaar en ga niet zeggen van nou je moet het eigenlijk nog effe zo doen.

Want ook in deze boodschap die ik uitdraag en jullie ook uitdragen zijn er ook mensen die elkaar afsluiten. Ik zie dat echt veel gebeuren. Discussies op forums, etc

Vraag: We hebben nu gekeken naar onze kernkracht, over dingen die we anders zouden willen, maar als er iets is wat je wel graag wilt en waar emoties op zitten, kun je dan naar diezelfde kernkracht gaan en daar het neutrale veld in zoeken of kom je dan toch weer bij het zelf willen uit?

Martijn: In beide gevallen verandert er eigenlijk niets zodra je iets niet wilt of wel wilt.

Het enige wat je kunt doen is voelen wat je diepste verbondenheid is met het leven, wat is die boodschap in jezelf?

Dan ga je kijken naar de situatie, iets wat je heel erg in de greep heeft, wat je niet prettig vindt. Je kijkt niet met de gedachte 'daar wil ik van af.'

Je aanschouwt datgene, je voelt daarbij die energie (ademt in), die kracht, die boodschap, en die meng je door elkaar heen, focus naar het onderwerp, niet dat je het wil veranderen, alleen focus. Dat is het, je pakt het als het ware.

En dat doe je ook met iets wat je heel erg fijn vindt.

Dus je vindt iets heel fijn, je wilt iets heel graag aanschouwen zonder dat je het wilt vergroten, het enige wat je doet is hetzelfde.

Je voelt het (ademt in) je aanschouwt datgene, wat een informatieveld is. Heel sterk de focus daarheen (ademt in) je voelt het en kijkt ernaar en los.

Dat is wat je doet want in feite is alles energie, het denken is energie en deze werkelijkheid is energie.

Wij moeten de verbondenheid, de kwantumverbondenheid ertussen zien. We moeten

gaan begrijpen dat onze materie, wat geen materie is maar energie, dat zich dat gedraagt op basis van kosmische wetgeving dus niet van fysische wetgeving, maar de kwantummechanische wetgeving.

En of het dan iets positiefs of negatiefs is, daar stappen we uit. Het enige is; we kijken ernaar. We kijken ernaar met focus en that's it! Met focus!

Boosheid gebruiken

Vraag: En kun je daar een hele krachtig boosheid- emotie voor gebruiken i.p.v. naar het bronveld? Dat je heel erg boos bent?

Martijn: Kijk als je heel erg boos bent, wat een enorm krachtige energie is, dan ga je in de rust. Je gaat zorgen dat je niet handelt vanuit boosheid want dat zit in de mind. Wat ik doe als zulke dingen gebeuren, ik word boos, dan ga ik dus in de rust zitten.

Ik trek me uit dat moment terug en ik ga mijn lichaam voelen, ik voel alleen maar mijn lichaam, want die boosheid jaagt die neuronen door het centraal zenuwstelsel, want het hele lichaam is eigenlijk afgestemd op de gedachte van wat het is. Maar eigenlijk is het die gedachte niet, het is energie.

Dus het enige wat ik voel, ik ga met mijn bewustzijn door mijn lichaam en daar waar mijn bewustzijn door mijn lichaam gaat wordt het informatiepatroon, dus de energie, wordt veranderd. Niet waarin, het verandert gewoon. Dus de betekenis maakt de verschuiving. Dus ik heb op dat moment met aandacht voor mijn lichaam in een paar tellen tijd ervoor gezorgd dat ik alleen maar naar die energie kijk. En de boosheid is dan ook weg, dat voel je, soms kan het in een seconde en soms heb je twee minuten nodig, dat maakt niks uit, dat kun je zelf voelen.

Dan is de betekenis van het hoofd weg en dan kun je de energie, dat is de kracht, die kun je gebruiken en je kijkt gelijk even naar je boodschap. Tsjoek!

En het is ook heel gevaarlijk dat mensen in de boosheid en agressie met schepping bezig zijn, want dan kun je die kracht heel negatief aanwenden.

Dan wordt de gedachtekracht eigenlijk als het paard voor de wagen gespannen, dus in de betekenis zou je kunnen denken dat je de ander wilt vernietigen, dat is de gedachte met die kracht daarin en het gebeurt hè? Denk er goed om wat de kracht is van denken!

Dus dat denken moet er af.

Vraagsteller: Maar dan zit je nog in die boosheid of niet meer?

Martijn: Nee ik ben er nu al lang uit,

Vraagsteller: Dan ga je naar je kernboodschap en dan?

Martijn: Jij bent boos geworden op iets, ik weet niet wat je in dat moment van boosheid wilt.

Kijk je kunt in dat moment van boosheid twee richtingen uit, of je gaat de hele dag een reactieveld ontvangen op basis van die boosheid en het denken, nou maak je borst dan maar nat, dat wordt een leuke dag...

Maar je kunt die boosheid ook losmaken en het daarbij laten. Of je kunt zeggen 'nou die boosheid haal ik er af en ik ga iets met die energie doen.

Als je dat doet als je vaak je boosheid ervaart, je wordt heel vaak geïrriteerd gemaakt, heel kwaad of je hebt een partner die je het vuur aan de schenen legt, dan heb je eigenlijk gewoon god in huis.... Maar wat je nodig hebt is focus, focus, wij worden als mensen veel te snel ontvoerd met onze gedachte in de betekenis. En daar moeten we gewoon mee stoppen, we moeten het moment pakken en er gewoon naar kijken.

Soms heeft het lichaam zo'n spanning opgebouwd dan moet je gewoon een balk hout pakken en een enorme klap uitdelen, bam! dan gaat het ook je cellen uit.

Dat kan, is niks mis mee. Is het daar ook weer uit. En dan kan het ook zijn dat de mind daar ook gelijk vanaf is, want het is allemaal met elkaar verbonden. Dus daar hangt het ook vanaf. Als je dat niet voor elkaar krijgt, omdat je al zoveel informatie in het lichaam

hebt opgeslagen dan moet dat er dus echt eerst uit. Dat kan. Het is allemaal wat je er mee doen wilt.

Vraag: Ja maar je wil iets creëren, dan gebruik je die kracht eerst om het te neutraliseren door daar met bron aanwezig te zijn,

Martijn: Observatie

Vraagsteller: En dan tegelijkertijd kun je aan iets denken wat je zou willen veranderen, nou ja neutraliseren?

Martijn: Wat aandacht mag krijgen. Dus als we over hele negatieve dingen spreken, dat hebben we allemaal in ons leven meegemaakt vermoed ik, dat we het advies hebben meegekregen van “ja maar daar moet je met je aandacht niet naar toe gaan jongen, dan maak je het veel groter, wat je aandacht geeft wordt steeds groter”

Nou ik heb mijn aandacht er nog nooit aan gegeven en het is al een megaonderwerp. Als ik naar iets heel heftigs in de wereld kijk, waarvan die mensen je zeggen daar moet je niet naar toe gaan, ik kijk er wel naar en ik wil het helemaal niet veranderen, het enige wat ik doe is ik stel mij zelf voor aan die situatie. Dat is het. Ik stel mijzelf voor, hier ben ik, ik kijk ernaar.

Vraag: En met je boodschap weer?

Martijn: Ja, maak jezelf bekend in het veld.

Vraag: Jouw boodschap of kernboodschap, is dat neutraal of is dat mijn boodschap?

Martijn: Nou jouw kernboodschap is natuurlijk iets totaal anders als mijn boodschap, maar ik praat over mijn kernboodschap, dat is dus mijn kernboodschap.

Vraag: Maar is dat belangrijk?

Martijn: Stel dat we het woord kernboodschap weghalen, we zetten er even iets anders voor in de plaats, dan is het gevoel wat ontstaat wanneer je het diepst ontroerd raakt en waar je de stroming in jezelf voelt waarvan je zegt; dit, hier gaat het om, dit is het leven.

Vraag: Dat je ermee verbinding maakt?

Martijn: Wat ik zo bijzonder vind is dat, en dat heb ik in mijn eigen leven heel veel getest en ik zeg niet dat het bij iedereen zo werkt maar zo heb ik het ervaren, als ik werd overspoeld door allerlei gedachten, simpelweg doordat ik weet wat mijn boodschap is, ook al kon ik het niet eens voelen op dat moment, door de instructie te geven was 'ie er. Zelfs als ik het niet kon voelen. Bam. En dat is omdat het een kwantumgereedschap is. Het zit namelijk genesteld in een bepaalde tijdsframe, het is er altijd, overal. Dus hij wordt zichtbaar want hij is er al.

Vraag: Dan activeer je je eigen kernboodschap?

Martijn: Je brengt het in beeld. Maar ga er maar gewoon mee bezig. Dan ga je ontdekken van 'aha, dat is wel bijzonder wat er nu in mijzelf gebeurt.'

Geen verwachting van wat ik heb verteld, gewoon er mee bezig gaan en kijken van 'hé interessant, wat gebeurt hier, er verandert iets in mijzelf. Want dat is gewoon voelbaar. Het is voelbaar dat er iets verandert. En dat wordt ook gemeten door neurologen die echt fysiek kunnen meten wanneer mensen zich verbinden met een hele diepe kracht wat liefde is, wat verbondenheid is, dat de hersengolven van posttraumatische stresssyndromen ineens veranderen. Dat zijn reactievelden in het brein. Dus dat vertelt in feite al dat wanneer je je aandacht verschuift naar iets anders dat het dan invloed heeft op het andere informatieveld.

Moet je dan de rest van je leven dan alleen maar aan hele leuke dingen denken?

Nee, het moet zo krachtig met focus gebracht worden, dat 'ie blijft staan. En dat kan, dat is allemaal mogelijk. En dat is eigenlijk de kernboodschap van die educaties.

Dit is waar het in de kern om gaat. En dat kun je op heel veel verschillende manieren verder uitkleden en verdiepen en nog verder naar binnen toe gaan.

En met de focus van je mind in verbinding met die kracht binnenin, kun jij datgene wat je even niet meer weet, weer weten op het moment dat je het doet.

En het staat niet in de geschriften wat dat is. In de geschriften staat juist wat het niet is, allemaal wat het niet is. Het staat er wel maar in een andere vorm, hoe lief en mooi ook bedoelt.

Emoties zijn niet traceerbaar

De intelligenties die ons het 'zijn' laten vergeten zijn echt zo intelligent dat ze precies weten, doordat ze het hele script kennen van de matrix, wat de mens gaat denken op basis van gedachte. En daarom moeten we stoppen met denken en moeten we weer gaan voelen, terug naar dat diepe innerlijke weten.

En dat gevoelsveld, emotie, is niet definieerbaar, niet programmeerbaar, niet traceerbaar en niet voorspelbaar.

Er gebeuren dingen in het kwantumveld wat niemand kan verwachten en toch lag het al in het veld verscholen, maar de matrixhouders konden dat niet zien, maar wel de matrixdesigners.

Vraag: Ik kan dus ook bij iemand die het moeilijk heeft dit, als hij ervoor open staat in plaats van programma's switchen??wat we bij de educaties hebben gedaan?

Martijn: Dat zijn allemaal aanzetten. Dit is de nieuwe, eigenlijk oude, informatiegeneeskunde op basis van focus en innerlijk weten. En daar is echt wel wat voor nodig om dat te openen. Maar het is wel zo dat we dat ook weer weg moeten halen. Er is hierover dus heel veel te zeggen, te delen, te leren en te herleren, maar het is allemaal al in onszelf aanwezig.

Reactievelden van Matrix openen

Dus de vraag van 'wat hebben we nu nodig om het weer terug te halen; we hebben transparantie nodig. Wat ik dus ook doe, transparant zijn.

We spreken hier met kracht over omdat het in iedereen verscholen ligt.

En jij moet met kracht spreken over wat er in jou verscholen ligt, in wat jij voelt. En dat hoeft niet hetzelfde te zijn als wat ik voel. Sterker nog, het hoeft niet eens iets met dit onderwerp te maken te hebben, het gaat om transparantie.

Het gaat om de kracht van wat je vanbinnen voelt, hoe sta je in het leven, waar ben je mee bezig, wat voel je, waar zit je mee, het gaat om het openen van het hart! Het prikkeldraad moet er af.

Dan komt die frequentie vrij en die opent het reactieveld van de matrixen.

Tijd

Ik wil nog even iets zeggen op basis van de informatie die we net voor de pauze even bespraken. Toen zei ik dat een deeltje van ons bewustzijn geïnfecteerd is geraakt en dat we als zodanig hier deze ervaring hebben van dat deeltje van bewustzijn, en dat de rest van ons bewustzijn er gewoon is.

Ja, dat is heel aards uitgelegd. We moeten even een tweede lijn erover heen leggen. Oké, we zijn daar onsterfelijk en dat is niet alleen daar, dat is ook hier. Dat is in deze werkelijkheid in een vertaald script. Onze werkelijkheid is vervormd door deze intelligenties.

In de werkelijkheid waarin wij onsterfelijk zijn, daar ervaren we dus geen lineaire tijd, en die moeten we even te pakken nemen.

Want in die lineaire constructie van tijd roepen wij dan; omdat we tijdloos zijn, als je uit die infectie komt dan is die dus weg en dan kom je weer volledig in je heelheidskracht en functioneer je als mens als een krachtig godswezen, volledig operationeel.

Maar dat koppelen we dan eigenlijk aan het ontstaan van het virus, dus het moment dat het erin gaat en vervolgens het moment dat het er uit gaat.

Maar omdat er geen 'oorzaak en gevolg wetgeving' is in de kwantumwereld zit deze infectie van het kleine deeltje dus eigenlijk in alle tijdlijnen.

Dus we zijn wel degelijk in ons volledige godsbewustzijnsveld in de ruimte en tijd door de eeuwigheid heen besmet.

Als je hier op aarde hoofdpijn hebt dan zeg je "ik had vanmiddag om 15.00 uur hoofdpijn en om 17.00 uur was het weer weg".

Dan zeg je van nou daarvoor had ik geen hoofdpijn, daartussen in wel, en daarna niet.

Wat fijn, dan is het moment ervoor zonder hoofdpijn en het moment erna ook zonder hoofdpijn, maar dat gaat niet op in de kwantumwereld. Daar is iets wat er is, aanwezig in alle frames tegelijkertijd, zelfs in de momenten dat het er niet zou kunnen zijn.

Vraag: Dus je kunt nooit van de scripts afkomen?

Martijn: Juist. Je kunt nooit van de scripts afkomen, want als je het hier niet oplost, dan blijf je ten alle tijde in het kwantumveld, wat dus nu ook is, in verbinding staan met dat stuk informatie wat in ons binnen gedrongen is. Dus als een hypnotiseur een script in ons heeft geduwd.

Dus we hebben werkelijk terug te gaan naar de kern van deze wereld hier.

We moeten teruggaan naar wat het leven echt is.

We moeten teruggaan naar de eerbied maar ons niet gek laten maken.

Je moet voor jezelf opkomen zonder in gevecht te gaan met de ander.

Je moet het pad banen, openmaken, zonder te ondermijnen en aan te vallen.

Je moet in de kernboodschap blijven in jezelf en toch moet je de leiding nemen.

Dus je moet leiding nemen, beslissingen nemen op basis van een diep innerlijk weten, in verbinding met deze werkelijkheid, niets afdwingen, en toch de keuze maken in jezelf dat is wat ik zie en dat is wat ik mij trakteer, hier is mijn licht, bam.

Vraag: En dan kom je wel van die infectie af?

Martijn: Je moet het doen, en dat is nou juist het bijzondere, als je het doet, dan pas spreekt god weer. En dan is het in het kwantumveld ook aanwezig.

En waarom buitenaardse beschavingen, zoals we die noemen, uit allerlei andere werkelijkheden zich niet openlijk laten zien, heeft te maken met die infectie die wij nu hier in ons dragen, er ook is in de kwantumwereld.

Snap je, dit is een heel groot onderwerp..

Dus wij moeten hier, en daarom wordt er ook gekeken, zelf als kosmische broeders en zusters gewoon weer landen, we moeten terugkeren naar de basis. Zo simpel is het. We moeten terug naar de essentie van het leven.

En als we daarin kunnen staan, en ik zeg niet dat we iedereen moeten vergeven, want dat is allemaal niet aan de orde, in jezelf opruimen!

Je bent zelf betrokken geweest bij een moment dat er iets in beweging is geweest.

Bijvoorbeeld dat er onenigheid is, boosheid, frictie, daar ben je bij betrokken geweest.

Maar dat wil niet zeggen dat je er verantwoordelijk voor was, maar oo de ander niet.

Het is een betrokkenheidsmoment en bij de graad van diep bewustzijn stopt dat in jezelf.

En weg is het. Dag UWV, dag zorgverzekeringsssystemen, dag therapeuten etc. etc. Doeg!

Toedeloe! Dat is dan het eind van het traject hè. Dus start nu!

Dansend gaan we samen door de zaal met elkaar.

Beseffen we wel met elkaar hoe bijzonder het is waar wij het met elkaar over hebben,

want op dit moment wordt er hier in de hele wereld van de wetenschap, enorm over

gesproken. Binnen de kwantummechanica en binnen de astrofysica zijn er allerlei feitelijke

bewijzen dat het universum, ook in ons dus in de materie, reageert op welke rol wij

vertegenwoordigen. Dit is zeer verontrustend voor de fysische wetenschap. Eén van de

redenen waarom het ufofenomeen zo zwaar onderkend wordt is omdat wanneer het

geopenbaard wordt, alles ter discussie wordt gesteld.

Een universum is een informatieveld

Vraag: Leven na de dood bestaat niet en aan de andere kant heb ik je ook horen zeggen dat je op verschillende manieren kan doodgaan. Hoe zit dat nou met die matrix?

Martijn: Misschien is het verstandig om daar iets heel anders over te zeggen wat een hele eenvoudige uitleg is.

Een matrix is een universum, een universum is eigenlijk niets anders dan een gigantisch groot energieveld, zoveel informatie ligt erin. En degene die erin leeft en de manier waarop het geïnterpreteerd wordt, dat is de betekenis van dat veld.

Dus dat veld is niet zoals wij het universum zien. Als andere wezens in dit informatieveld lopen zien ze iets heel anders omdat ze een ander brein hebben, een ander interpretatiesysteem. Andere informatievelden worden geïnterpreteerd in een werkelijkheid en wij leven dus niet in die werkelijkheid, wij leven in deze werkelijkheid en zij leven in een andere werkelijkheid. En feitelijk leven ze gewoon dwars door ons heen. Dus een universum is een informatieveld en je zou een matrix dus een universum kunnen noemen. Er zijn heel veel informatievelden, door zeer intelligente en ook spirituele beschavingen, oneindige hoeveelheden universa en niet alle universa zijn operationeel. Net als wanneer er een toneelstuk wordt gespeeld. Je maakt eerst een soort podium, daar bouw je spullen op en dan moet er nog in gespeeld worden.

Bij ons is het dan niet zo dat er spullen neergezet zijn maar er worden scripten, informaties ingevoegd. Hele grote interdimensionale informatievelden die door verschillende intelligenties ook op verschillende manieren geïnterpreteerd kunnen worden. Dus er spelen verschillende realiteiten dwars door elkaar heen.

Het veld waarin wij nu leven is een door de huargariaanse beschaving opgericht matrixveld. En dit matrixveld, dus dit universum, daar liggen alle scripten in. Niet alleen van de menselijke matrix, maar ook van andere matrixen, van ander werelden en van andere wezens die ook leven in dit universum.

En niet alle matrixen, dus niet alle toneelstukken zijn levendig. Alle scenario's zijn geprogrammeerd, maar het merendeel van alle scenario's zijn uitgeschakeld. De mensen die nu in dat toneelstuk leven hebben alleen maar de beschikking over een heel klein stukje keuze, welke toneelstukkengevolgen er zouden kunnen ontstaan op dat podium. En dat kleine stukje podium is dus ons leven zoals we dat ervaren.

Overlijden

En op het moment dat wij dus uit deze werkelijkheid gaan, we noemen dat overlijden of shiften. We shiften dan van bewustzijn ineens naar een ander interpretatieveld, want dat is wat er gebeurt. Tjak tjak, in één keer ben je in een ander universum of thuis.

Op het moment dat we dat meemaken is deze matrix er dus nog steeds, alleen de link van die matrix in ons, die gekaapt is en die in ons is gestopt, in ons is geduwd (knipt met vingers), die is er dan uit.

Doelstelling van deze matrix

Van origine is het de doelstelling van deze matrix dat er binnen die matrix maximaal geleefd gaat worden zodat die matrix een gigantisch oneindige toneelschool wordt, waardoor uiteindelijk de wezens die er leven een zodanige besluitvaardigheid nemen en leiding nemen in die werkelijkheid dat zich dat vervoegt binnen de resonantie van de oneindige werkelijkheid van het kwantumniveau. Dus dat is een uitbreiding in het godsbewustzijn, dat is een toevoeging.

Dan komen wij dus op de grens van wat we kunnen snappen, want ons brein zegt: ja maar wat wil je nog meer toevoegen aan iets wat oneindig is?

Maar dat kunnen wij op een dag wel snappen.

Dus die matrix blijft bestaan. Het universum blijft bestaan.

Maar door hoe het nu functioneert is het zo dat als je eruit bent, en je kijkt naar het universum, naar deze werkelijkheid, dan zie je eigenlijk niets anders dan een klein stukje script en je ziet het script ook stil staan. Het leeft niet.

Vraag; Maar je kan dat zien, je bent ook tegelijk ingelogd?

Martijn: Ja wat mensen ook ervaren met ayahuasca. Ik heb het zelf ervaren, maar dan niet op de ayahuasca manier, dat je uit dit veld uitloopt en dat je door een arsenaal aan werkelijkheden gaat.

Dan kun je er op afstand naar kijken en zie je al die verschillende werkelijkheden. Je kunt dan het gevoel hebben van 'nou, ik overzie alles'.

Maar dan ben je nog steeds niet in die kosmische organische werkelijkheid van het godsbewustzijn van jezelf, maar dan zit je in de overgang. Je zit dan tegen het witte licht aan en in feite zit je in een meta matrix, dat is de hoofdgang van het labyrint en daar zie je al die verschillende werkelijkheden.

En daar ga je uit op het moment dat je overlijdt volgens je eigen kracht, dan ben je eruit. Dat wil niet zeggen dat je er nooit meer in kan, want dat kan wel.

Vraag: Op het moment dat je overlijdt dat gebeurt vrij plotseling hè?

Martijn: Nee.

Vraag: Heb je het altijd door?

Martijn: Ja

Vraag: Dus het maakt niet uit bij het handelen op het moment dat je overlijdt dat je denkt 'oké ik overlijd en nu laat ik mij niet verleiden door het licht'. Dat is op dat moment is dat altijd helder of je nou?

Martijn: Op dat moment zit je in de matrix, als je dat denkt.

Het zijn twee lagen van bewustzijn. Het is niets anders dan het wakker worden, ik noem het gewoon wakker worden.

Het is het verschuiven van je bewustzijn. Eerst is dat moment er, wat jij nu beschrijft, dat je de keuze hebt van waar je in terecht gaat komen en dan kun je al die scripten voelen, al die fijne dingen van het leven. Je moeder staat er ook 'kom maar schat, kom maar bij mij'. Ja mama, hé wat ziet mama er nog mama-achtig uit zeg. In feite zit je dan al in de denkmatrix.

Als je daar met je aandacht af gaat en je gaat dus naar je kernboodschap, daar is 'tie weer, in dat moment is er een moment van overlijden.

Dat is zo'n krachtig moment en dat is helemaal niet zo onverwacht want die leidt je namelijk zelf in. Dat weet je in het moment. Als je met je aandacht van al die manipulaties en gedachten af gaat en je gaat naar binnen toe, je blijft dus in je lichaam, dan voel je een bepaald moment waarin je weet 'dit doe ik zelf!

En dat moment gebeurt niet plotseling maar dat gebeurt helemaal volgens jezelf. En dan komt er een verschuiving van je bewustzijn waarin je voelt dat de werkelijkheid om je heen zich herschikt.

Het is net alsof het een bruistablet is, alles gaat dwars door je heen bruisen en vloeien. Je voelt ook dat je lichaam weg is, je voelt dat je bewustzijn zich bewust wordt van de vorm die je ooit had voordat die hack plaatsvond en ineens wordt je wakker.

Je legt 8 verschillende denkvelden af, andere intelligenties, dat is wat er gebeurt.

Vraag: En heb je daar dan ook 8 verschillende lichamen?

Martijn: Nee, zij willen ons dat wel laten denken dat dat zo is, maar dat is dus niet zo.

Vraag: Dus je besluit altijd zelf dood te gaan?

Martijn: Ja, sterven doe je zelf.

Vraag: En als je dat niet doet, als je dus gepakt wordt door het licht?

Martijn: Dan is het niet zo dat je in de carroussel komt van de matrix, zoals mensen zeggen, vangnet na vangnet. Nee, wat er gebeurt is niets anders dan dat je op een iets andere manier toch terug komt in de kwantumwerkelijkheid, altijd. Je wordt daar dus gewoon wakker alleen je hebt je vermogen nog steeds niet helemaal terug. Die infectie, laat ik zeggen dat gedachtegoed loopt nog steeds door je heen, dus dan kunnen wij elkaar wel degelijk ontmoeten maar er zit iets afstand tussen elkaar waardoor je elkaar net niet echt ontmoet.

En dat is een onderwerp waar ik absoluut een keer dieper op in wil gaan, maar je moet weten dat je altijd, hoe je ook overlijdt, altijd elkaar tegenkomt.

Sterker nog, je komt mij, als je nu dood zou gaan, al direct tegen terwijl ik hier blijf. Want kwantum zit het anders in elkaar, het is geen oorzaak en gevolg.

Er is totaal geen zorg, wij komen onze familieleden die we hier hebben gekend altijd tegen maar niet in die vorm als familieleden. We gaan ze op een andere manier zien en sterker, we gaan ze veel dieper en krachtiger voelen dan we hier op de aarde ervaren.

Vraag: Maar je herkent ze wel?

Martijn: Je herkent ze wel, zeker ja.

Vraag: Ook al is je geheugen gewist?

Martijn: Ja.

Vraag: We komen allemaal weer in die bron terug waar we vandaan komen?

Martijn: Nee, je komt pas in de bron terug op het moment dat je dat denken wat door je heen loopt, dat is die invasie, hebt stopgezet.

En dat stopt op het moment als je op je eigen manier overlijdt en niet volgens het principe wat we overlijden noemen. Wat er dan gebeurt is dat dat moment niet meereist terug in het bewustzijn waar je dan in terecht komt.

Dan is 'ie weg, tsjak.

En dan ben je als bronwezen in staat om vorm te scheppen, en dan heb je ook toegang tot het bronveld in een constructie wat hier niet uitlegbaar is.

Doe je dat niet dan kom je ook terug in je bronveld, maar dan ben je niet altijd direct vrij helder en dan zijn er speciale thuisteam, zo noem ik dat, die assisteren in het wakker worden. Dat is een hele gebeurtenis, je zou kunnen zeggen een soort verpleging. Dat klinkt wel apart maar het is werkelijk zo.

Dan ga je door de natuur heen van die werelden en dan wordt er geknuffeld en liefde. Alle emoties gaan er doorheen lopen en eruit komen van het leven wat je op aarde hebt geleid en wat je eigenlijk niet meer weet, want dat is van je gestolen. En op dat moment ben je dus in een soort rehabilitatie in een liefde en dan is er weer een moment dat je dus toch weer, wederom, naar binnen toe moet gaan, moet je in feite weer naar die bron toe gaan in jezelf.

Vraag: Je komt in de geïnfecteerde wereld, waar je begon voordat je hier kwam, weer terug?

Martijn: Ja en in feite wil ik het woord infectie, wat ik zelf altijd lanceer, hier weghalen, want het gaat over het gedachtegoed van die andere intelligentie, die cyber war, daar heeft het mee te maken.

Want als je god uitschakelt, het is niet te doden, maar als je een onsterfelijk wezen, die het vermogen heeft om vorm te scheppen, laat vergeten wie hij/zij is, dan heb je in feite de controle over de algehele schepping.

En dat is wat deze intelligenties doen, dat is een gigantische militaire macht, om het zo maar te zeggen.

Godswezens weigeren hun kernboodschap te leven!

Zij hebben god in bepaalde gradaties uitgeschakeld.

Dus het hele veld van de creatie is gemanipuleerd omdat de godswezens zelf weigeren hun kernboodschap te leven!

En dit lijkt dan zo van “oh, dan moet ik er dus toch iets aan doen”.

Nee, dat is het niet want voordat je het weet zit je van “ja dan moet ik heel erg mijn best doen om te leven in goede harmonie” en dan wordt het toch ‘skipak aan en stokken erbij’.

Nee, doe het maar eenvoudig.

Leef je leven als een mens in deze wereld in eerbied en in liefde, in kracht, in waarheid.

Je zorgt ervoor dat wat je door je heen laat schijnen en denken, dat je daar jezelf laat zien.

Vraag: In feite zijn we dus op dat moment in staat om continue in al die werkelijkheden te zijn. Van sterven zoals jij dit ervaart is geen sprake, mijn vraag is dan; wanneer besluit je om definitief daarnaartoe te gaan?

In het Tibetaanse boeddhisme wordt je getraind om al die stadia zo te doorlopen dat je op een gegeven moment zelf kunt besluiten van ik ga uit het lichaam, door de Bardo.

Martijn: In feite beslissen wij dat dus niet zelf. Wij beslissen niet het moment waarin wij overlijden. Het moment waarin wij níet overlijden beslissen wij wel. Dat is dus dat moment waarin wij niet gaan overlijden, daar gebeurt het, dan vindt de ontwaking, de innerlijke verlichting plaats.

Dan komt er een enorme schokgolf van warmte door ons heen, maar in dit script, wat wij nu ervaren als dit leven, hebben wij niet een keuze van wanneer we gaan overlijden omdat het zit gekoppeld aan het script van het lichaam, van het hele toneelstuk. Maar dat is geen eenduidig script want dat zijn immers honderden miljarden triljarden oorzaken en gevolgen.

Dus in feite ligt jouw overlijden overal. Dus over een halve minuut, en over 300 jaar. Dus het zit nergens.

Er is dus ook geen voorbestemdheid, daar moeten de mensen gewoon van afstappen want die voorbestemdheid maakt ons passief.

“Dat is voorbestemd” No way! Alles is in feite gebaseerd op beslissingen, zoals dit universum ook ontstaan is op basis van hele krachtige beslissingen. En de afwezigheid van beslissingen zorgt ervoor dat er voor mij besloten is en dat ik dus die richting in ga en ik dus over xxx tijd overlijd.

Er is geen voorbestemdheid.

Euthanasie

Vraag: Wat is euthanasie dan?

Martijn: Euthanasie is dat je iemand anders doodt.

Vraag: Maar je maakt dan toch ook de keuze om dat te doen?

Martijn: Het hangt ervan af vanaf welke plek je die vraag stelt.

Vraag: Maar als ik besluit ‘ik wil niet meer’ dan maak ik toch voor mijzelf de keuze?

Martijn: Ja, maar met euthanasie heb je toch iemand anders nodig, iemand die het briefje ondertekent, er is dus altijd iemand anders bij betrokken.

Vraag: Dus als je helemaal zelf bedenkt hoe je dat gaat doen dan maakt dat niet uit.

Martijn: Daar heeft Martin Vrijland een reactie op gegeven, “Martijn van Staveren geeft bijna aan dat je gewoon maar een eind aan je leven kunt maken want het maakt toch allemaal niks uit”

Hieperdepieper, maar daar heb ik het helemaal niet over. Ik heb het over waar ons besluit ligt. Wie beslist er nou eigenlijk wanneer je ergens in of uit gaat? Moet dat nou op een lugubere manier of niet? Er zijn plenty werelden, universa, dat zijn ook dus matrixen, waar houdbaarheid is dus daar ben je sterfelijk. En er zijn werelden, ook matrixen, die niet de

bronwereld zijn waar je onsterfelijk lang kunt leven, oneindige reizen kunt maken. Er zijn werelden, plenty werelden, waarin je dan zelf op een gegeven moment van iedereen afscheid neemt, knuffelt en zegt tot straks, ik zie jullie zo op een andere plek, bewustzijn, aards uitgelegd, en daar ga je liggen in rust en je voelt dat je afscheid neemt van de wereld en je gaat. Er is geen verdriet en geen pijn, helemaal niet. Dus dat is eigenlijk wat overlijden ook op deze wereld hoort te zijn. De kwaliteit van leven zou daar helemaal niets mee te maken moeten hebben. Want immers als alles vrij is is er alleen maar kwaliteit voor het leven. En binnen die kwaliteit zou het heel normaal zijn dat je zegt van het is gewoon goed zo. Maar ons menselijk denken, is niet echt menselijk denken. Maar dat zou een hele mooie manier kunnen zijn, dat gebeurt in andere werelden ook.

En als mensen op deze wereld een eind aan hun leven maken, hoe erg dat ook is voor het veld die achter blijft, want dat is zeg maar het algemene gedachtegoed, blijven zij nooit tussen verschillende dimensies hangen. (Sowieso niemand)

Er is geen 4^e of 5^e dimensie, je hoeft ook helemaal niet iemand te begeleiden naar het licht, dat zijn alleen maar scripten die naar jou worden gebracht, op basis van je pijn en je verdriet. Dat zijn de scripten die in ons zijn gezet om jou in de overtuiging te houden dat je de rest van je leven verdriet moet hebben omdat je kind, man, of moeder is overleden. Maar degene die dat gedaan heeft, heeft niets anders gedaan dan voor dezelfde keuze te staan van het overlijden als je het niet zelf lijkt te doen, dus voor die lichttunnel, of dat je kiest voor aanwezig zijn in je lichaam. Daar zit geen verschil tussen. Eigenlijk zouden alles mensen dit op de wereld moeten weten dan zouden miljoenen mensen uit allerlei schuld en verdrietcomplexen stappen.

Al die mensen die zijn gegaan blijven niet in de wereld hangen. Dat komt allemaal uit de religieuze en spirituele hoek en is allemaal agenda van archontisch-bewustzijn om mensen hier in hun vrijheid te traineren. Dat is echt gewoon een script. En het is al erg genoeg dat als iemand overleden is, zelf heeft gedaan en jij geen afscheid hebt kunnen nemen of je blijft met verdriet achter, dat is op zich al erg genoeg. Maar als je dan ook nog eens een keer te horen krijgt dat de ander iets heeft gedaan waardoor die persoon tussen dimensies blijft hangen, dan blijf je je hele leven bezig met de ander bevrijden en liefde geven terwijl hij al lang daar is en jij helemaal vergeet te leven.

Boodschappen (overledenen e.d.)

Vraag: Sommige mensen hebben verschijningen, sommige mensen zien lampjes knipperen, etc. Wat is dat dan?

Martijn: Nou ik zou de elektriciteit controleren.

Kijk dit noem ik hele persoonlijke stukken in je eigen leven, je kunt niet zeggen bij de één is dat matrix en bij de ander is dat niet matrix. Dus ik kan hem niet beantwoorden. Ik kan wel reageren door te zeggen van 'nou het is zo dat vanuit de wereld waar, laat ik zeggen kwantumwerkelijkheid, waar mensen ontwaakt zijn, dus uit al die scripten weg zijn, dat er geobserveerd kan worden door dat toneelstuk heen. Daar kunnen boodschappen zijn, of dat nou met een knipperend lampje gaat dat laat ik in het midden, het kan.

Maar voor het merendeel is het zo dat al dat soort gebeurtenissen voortkomen uit de reactiepatronen van de matrixen om jouw je voorstelling te laten behouden van degene die overleden is, terwijl die persoon al lang die persoon niet meer is, want dat was het leven behorende bij deze werkelijkheid. En dat je daardoor in een soort geleide blijft zitten van oorzaak en gevolg, dus dat je denkt en blijft denken in die spirituele volgorde. Dat kan ook en dat is bijna altijd zo, met uitzonderingen van, want dat weet ik ook niet.

Dus er zijn boodschappen vanuit thuis zeg maar, we zijn hier bijna thuis, zo heet het hier (locatie). Er zijn boodschappen vanuit een andere werkelijkheid die hier doorheen gaan. Er worden absoluut boodschappen gegeven.

Maar wat die boodschap is, daar moeten we mee stoppen. Want dat is denkwerk. Je kunt het alleen maar voelen.

Als jouw overleden kleinkind of je overleden kind, of wie dan ook, vanuit die kwantumwerkelijkheid en vanuit volledig bewustzijn een boodschap geeft, dan zou dat zomaar met een lampje kunnen.

Maar wat ik weet is dat wij, door de mensen die gegaan zijn, worden aangeraakt in onze hartfrequentie. Dit, zodat we op een bepaald moment dingen weten en dan hebben we geen boodschappen van buiten nodig, het komt van binnen, dan weet je iets. Dan wordt je wakker 's morgens, ik noem maar even een voorbeeld, je wordt wakker en je weet. Je kunt niet zeggen waarom, je weet dingen, je weet dat het goed is.

Dat zijn innerlijke boodschappen, die via de innerlijke bandbreedte gaan, het vrije hart, daar komen ze binnen.

En het kan ook zijn dat je echt wel een droom hebt waarin boodschappen binnen komen. Maar kijk of je de leiding kunt houden in jezelf of dat je gegijzeld, ontvoerd wordt door wat er gebeurt.

En dan kun je kiezen in welk script je zit, waar zit je oké.

Dit is denk ik waarom er binnen religies zo gewaarschuwd wordt van 'houdt u verre van het spirituele occulte', vooral omdat daar de oorspronkelijke boodschap in ligt over dat er zoveel misleidingen zijn. Er zijn zoveel misleidingen dat wij misschien wel datgene, wat ons het fijnst overkomt, accepteren terwijl het de grootste misleiding is.

Aan de andere kant denk ik ook van 'wat is er mis mee om een lampje te laten knipperen en te voelen dat het je oma is?'

Weet je je moet het ook eenvoudig houden. Nou daar ben ik heel goed in, ik beschrijf in deze dag heel eenvoudig wat hier aan de hand is. Want eigenlijk is dit zo'n groot complex onderwerp, maar de eenvoud is 'let's live', het gaat om het leven.

En het leven gaat niet over of je nog een dag leeft of 30 jaar leeft, het gaat om nu. En het echte leven in jezelf laat alles ontstaan wat er al in het veld is. Dus heling, beterschap, psychische verbetering, alles kan tevoorschijn komen zolang je daar maar niet op uit bent. Door er krachtig naar te kijken, diep (klapt met handen) heel diep.

Iemand deelt: Mijn vader is overleden, ik was erbij en een half uur na zijn overlijden heb ik tegen hem aan zitten kletsen en toen heb ik hem gevraagd 'laat me weten hoe het met je gaat'.

Zes weken later zit ik in Portugal, een meditatieweek, met de energie van harmonie en schittering gewerkt en ik zie ineens mijn vader. Zijn persoonlijkheid is weg maar wel zo herkenbaar en hij zei over de tweede energie "en daar gaat het om in het leven"

Twee dagen later komt 'ie bij de schittering, ik zie dat altijd als vuurwerk, hij zei "en vergeet niet het gaat om de? van het leven. Ik vind het helemaal niet bij hem passen, maar wel vanuit dit verhaal, dus ik was dolgelukkig dat hij iets liet zien.

In 2005 was ik op de begrafenis van John Kalse en ik zat bij zijn beste vriendin die niet bij zijn overlijden was geweest, maar die wel in de wanhoop want die man heeft met de mind gedacht zich te kunnen helen, heeft verder geen medische begeleiding geaccepteerd. En tijdens die crematie kreeg ik twee gevoelens door dat hij stomverbaasd was van wat gebeurt er nou toch in godsnaam het moment van overgaan en de tweeën was dat hij er blind van overtuigd was dat hij zou genezen. Ik vertelde dit verhaal aan zijn schoonzusje en ze zei nou dat is letterlijk wat er is gebeurd. Ik zat naast zijn beste vriendin die er geen betrokkenheid bij had dus blijkbaar stond ik open om?te worden

Martijn: Bijzonder dat je dit vertelt, bij dit stukje hiervoor dat je zo duidelijk voelde van dat je vader zich eigenlijk liet zien, voelde niet per se als je vader, maar als iets veel groters en daar ligt ergens het aandachtspunt als het geen inserties zijn, reacties uit het veld van deze matrix om ons te misleiden, dan worden wij aangeraakt op een andere manier, dan

gaan we voelen dat er iets veel groters gebeurt dan bijvoorbeeld mijn moeder of mijn vader.

Deler: Ik was diep ontroerd dat hij zijn verkramptheid kwijt was.

BDE

Vraag; Over een bijna dood ervaring hoe je dat dan plaatst, stukjes kan ik wel aanvoelen maar..

Martijn: Het zegt het al, bijna.

Vraag: Ja maar hoe is bijna, waar kom je dan terecht?

Martijn: Het is niet zo dat je bij een bijna dood ervaring kunt zeggen je ergens heengaat. Bijna dood ervaringen zijn korte ontvoeringen van ons bewustzijn, gelinkt aan een andere werkelijkheid.

Bijna dood ervaringen kunnen mensenlevens veranderen, de mensen worden door die ervaring diep in hun hart gebracht. Ik ben denk ik, al met al, één voorbeeld in mijn leven tegengekomen van iemand die niet in de gevolgen van de bijna dood ervaring terecht kwam die aansloot op het spirituele model.

Bijna dood ervaringen veroorzaken merendeels herconnectie met het controle matrixveld. Dus mensen komen én in hun hart en voelen wat leven is, maar ze gaan het nog dieper hebben over een god, ze gaan het nog dieper hebben over jezus, dus dieper in een geloofstelsel, nog dieper in hun begaafdheid.

Ik zeg niet dat het niet goed is, absoluut niet, ik heb zelf ook een aantal keren verschuivingen gehad van mijn bewustzijn die je zou kunnen zien als een bijna dood ervaring, maar ik val niet paranormaal terug.

Ik zag in die bijna-doodervaringen dat de scripten die er waren mij niet meer brachten dan datgene wat ik al wist, sterker nog het was minder, dus ik ging gewoon weer retour afzender.

Bijna dood ervaringen -ik zeg echt niet dat het altijd zo is- zouden wel eens hele scripts kunnen zijn om als gereedschap te dienen om zo bewijslast te leveren dat het spirituele model wat hier gelanceerd is ook echt wel klopt.

En daarmee zijn dus de mensen die een bijna dood ervaring hebben gehad mogelijk soldaten van het archontisch bewustzijn.

En dat is een forse uitspraak, maar die neem ik niet terug want het zou zo maar waar kunnen.

Het zijn hele mooie ervaringen, ik ben echt veel mensen tegengekomen die deze ervaringen hebben, en misschien zitten er hier ook wel een paar mensen, ikzelf ook. Die ervaringen zijn buitengewoon goddelijk te noemen, echt waar. Maar, ik heb het ook van junks gehoord, dat die ervaringen goddelijk zijn. Dus wat is nu de waarde van zo'n ervaring?

Ik stel niet dat bijna dood ervaringen gelijkgesteld moeten worden aan een drugscene maar ik weet wel dat het allemaal erg op elkaar lijkt.

Dus we houden overeind dat het een bijzondere ervaring is en de mensen die dat ervaren zeggen ook dat het bijzonder is en die zijn erdoor veranderd, die kunnen echt dieper in contact komen met mensen, dus vele muren zijn weg, ze komen dieper tot elkaar... Maar over het algemeen zijn die mensen finaal de leiding nog meer kwijt, ze worden nog dieper ingeleid in het spirituele model. En dat is helemaal niet iets fout maar gegarandeerd dat het witte licht daarop volgt.

Iemand deelt: Ik heb het zelf meegemaakt maar ik heb nooit dat witte licht gezien,

Martijn: Nee want je leeft.

Iemand: Precies, dus zover ben ik niet geweest, ik heb ook geen herinnering aan een god of zo, ik was er helemaal niet mee bezig alleen wel met alles wat ik zag en kon weten en herinneren. Maar ik wilde terug want ik dacht "nee ik moet hier niet zijn" Maar het is wel een hele sterke ervaring en daarom bleef ik nog met vragen erover zitten.

Martijn: Dat is heel mooi wat jij zegt want je hebt geen herinnering aan god of zo, je hebt zelf een besluit gemaakt om terug te gaan. Het is ook niet zo dat iedereen hetzelfde ervaart, maar in het algemeen speelt dat gehele beeld wel heel erg veel mee. Daarom kunnen we ook niet zeggen van dit is zus en dat is zo. Het is zo'n divers beeld..nou ja, je kunt er alleen maar zuiver over spreken en niet over andere mensen van 'ja dat is een archontische ervaring'. Maar ik zeg ook niet dat je een godservaring hebt gehad.

Vraag: Over het moment van overlijden in hoeverre je dat zelf in de hand kan hebben; volgens mij heb ik jou een keer horen opmerken 'ik kan mijn lichaam ook fysiek uitzetten' of zoiets. Maar mijn vraag is; kunnen wij als we ons bewustzijn meer gaan bevrijden zelf ons moment kiezen? Je vertelde net zoiets maar toch kon ik het niet zo uitleggen naar mijzelf. Dus dat het hier ook kan dat ik zeg van 'het is klaar, ik zet iets uit mijzelf en ik ga'. Er is natuurlijk wel een mogelijkheid van een bewustzijnsshift maar dat is weer iets anders.. Nou ja, ik vroeg me af of dat binnen onze mogelijkheid ligt.

Martijn: Je bedoelt of de mogelijkheid nu binnen ons vermogen ligt om nu al zelf te gaan? Zoiets?

Vraagsteller: Ja en dan gewoon vanuit bewustzijn 'ik stop het leven in dit lichaam'.

Martijn: ja dat kan en dat gebeurt ook heel veel, maar de mensen denken dan iets anders, dat is voor ons niet controleerbaar. Als er 100 mensen overleden zijn door allerlei toestanden dan weten wij, als mensen die in dit hologram achterblijven, dus in onze projectie, dat niet. We kunnen niet zien waarom ze zijn gegaan, door zichzelf of niet, dat weet je niet.

Vraag: Dus je zegt dat de vluchtelingen in bootjes misschien ook besluiten om te gaan op dat moment?

Martijn: Nee dat zeg ik niet.

Vraagsteller: Maar als je het zelf zou besluiten dan zou je ook kunnen besluiten om in een vliegtuig neer te storten?

Martijn: Ik hoor wat je zegt, we hebben de keus en het vermogen om uit de golf van dit leven te gaan. Maar we hebben het er nu over op een manier dat we op bed gaan liggen en onszelf bevrijden, rustig boem (knipt met vingers) tjak en daar komt 'ie. Dat kan, maar aan de andere kant hebben we het de hele dag al over dat dit een oneindig script is waarin het overlijden overal geprogrammeerd is. Dus in feite is dat wat jij dus nu zegt, je kunt dat in beweging zetten met een vliegtuig, een auto-ongeluk of dat je struikelt over een kiezelsteen, dat kan, maar dan is het meer in het scenario waarin je zit. Dan volg je een matrixscenario wat een onderdeel is van andere matrixen van andere mensen.

Vraag: Dus je wordt een soort meegenomen eigenlijk?

Martijn: Ja, dan neem je eigenlijk een beslissing die binnen een gezamenlijk matrixprogramma valt, een kruispunt van allerlei levens.

Dat is een andere keus, en misschien is dat wel helemaal niet echt een keus, misschien is dat wel een gedachte van die matrix.

Maar wij hebben wel zelf de keuze om dat te doen, het overlijden, maar dan moet 'ie helemaal zelfstandig gebeuren. Dus waar je niemand in meeneemt.

Vraag: Dus dan zou een ramp, bij wijze van spreken, een besluit kunnen zijn geweest van allerlei ..

Martijn: Nee, want nu zit je in het script van een ander. In feite is datgene wat je bij een ander ziet gebeuren, wat je een ander ziet overkomen, eigenlijk een onderdeel van jouw

matrix, dus we hoeven daar geen betekenis aan te geven. Het gaat er meer om 'ik zit zelf in dat vliegtuig'.

Wie gaat er met mij vliegen. Ja het is interessant want je gaat spelen met de perceptie van waar zit ik.

Vraag: Ik had ook een bijna dood ervaring tijdens een operatie, maar daar weet ik zelf niks van. Het is mij naderhand verteld en toen ik bij was uit de operatie heb ik wel aan mijn vader verteld, ik was toen 18, wat er allemaal was gebeurd. Mij is daarna verteld, ik was klinisch dood verklaard, nou het zal wel een bijna dood ervaring geweest zijn. Maar ik heb er helemaal geen herinneringen aan. Grijs.

Martijn: Het is wel belangrijk dat je het vertelt, maar dan komen we dus bij 'oké, nu ik ga even helemaal achteruit, het hologram uit, de hele ervaring die ik dus heb, alles gaat weg, weg, weg, weg, en ineens ben ik in de oorspronkelijkheid, in mijn innerlijke vermogen en daar wordt door mij heen gedacht.

Nu is de vraag; wat wordt er door mij heen gedacht?

Word ik nu door jullie heen gedacht? Worden jullie door mij heen gedacht?

Wat is nu nog een onderdeel van wat?

En als je dan spreekt over bijna dood, klinisch dood, misschien is datgene wat je je niet herinnert wat je eigenlijk niet weet, niet meemaakt, misschien is dat er dus gewoon niet in de matrix, of misschien is het er wel en weet je het niet, dus wat is de matrix? Wat is de matrix? Wat en hoe diep gaat deze informatie? Wat is er nog open te trekken wat misschien wel zo onthutsend is voor ons fysieke bewustzijn dat we zeggen 'hahah daar gaan we het niet over hebben!'

Vraag: Kun je daar überhaupt antwoord op geven, op dat soort vragen?

Vraag: Ik heb ook zo'n soort ervaring waar ik dan achteraf aan terug denk ook; een stuk niks, er is een stuk niks waarvan ik ook niet weet wat was er dan wel, of wat is er met mij gebeurd? En dat is neurologisch ook bevestigd, dat is er gewoon uit. Dat kun je niet meer terugkrijgen, wat is dat dan?

Martijn: Ik moest vroeger een keertje een fles melk brengen bij mijn overburen, ik was zo'n klein jongetje en er was nog een SRV wagen, melkflessen met een aluminium dop. Dat was ook in een tijd dat het heel vaak zuur was, toen waren die conserveermiddelen er gelukkig nog niet. Toen moest ik dat bij mijn overbuurvrouw brengen en dat wilde ik helemaal niet. Toen zei mijn vader 'dan doe ik het zelf wel', maar ik voelde dat hij heel erg teleurgesteld was omdat ik het niet wilde doen. Dus uiteindelijk met een hoop tam tam, in mijzelf dan, ik naar de overburen de fles melk brengen.

Kijk, als je nou die plek van mijn ouderlijk huis beschouwt als de oorspronkelijke wereld. En die plek waar ik de fles melk heen breng zie je bijvoorbeeld als deze werkelijkheid. Dan is maar de vraag of ik ooit écht die fles melk heb gebracht, of dat ik dénk dat dat gebeurd is,

Vraag: Nu in je herinnering?

Martijn: Nee vanuit je oorspronkelijke thuisbasis. De vraag is of ik ooit die fles melk gebracht heb, en ook of ik de mensen die ik daar heb ontmoet en de gesprekken die ik heb gevoerd, of dat wel echt heeft plaatsgevonden?

Vraag: Dus dan noem je het altijd een droom?

Martijn: En dan is misschien weer de vraag die ik er doorheen durf te leggen; Zou het kunnen zijn dat die mensen die ik daar heb ontmoet er nooit zijn geweest, maar dat de mensen die ik ontmoet heb, die er nooit zijn geweest, dat die verbinding wel echt is maar dat die via een bypass in een andere werkelijkheid wordt uitgelezen en wordt gevoegd tot zo'n grote werkelijkheid. Dan kom je dieper bij de onderwerpen van wat de matrix echt is, maar dan komen wij op zulke grote onderwerpen uit en dat is én heel fijn, maar wij zijn zelf daarvan al op de hoogte. Wat nog fijner is, of kan zijn, is dus dat wij in ons leven gaan

leven. Eerst moeten wij contact maken met onszelf, we moeten eerst contact maken met dat we vanbinnen mensen zijn, in deze wereld, dat we dat wat niet bij ons hoort kunnen afleggen en dat we in de zuiverheid terecht komen. Als we daarnaartoe kunnen, en dat kunnen wij, dan kunnen we ook deze onderwerpen bespreekbaar maken.

Want mijn ervaring is, en dat zeg ik gewoon wel, dat het zo'n enorm groot onderwerp is, hij prikkelt de mind meer dan je zelf zou beseffen, dus je wilt er alles van weten. Maar dat brengt ons nog dieper in een rollercoaster en we vergeten wederom weer waar het om gaat. Weer gaan we de boekenkast vullen, nog 50 boeken lezen, wat staat er allemaal in? En nog steeds zijn we er niet!

Nou zo simpel als dat ik het nu doe, is voor mijn gevoel ook een beetje een afronding. Leef, leef en wees goed voor jezelf, wees goed voor je medemens, kies waar het echt om gaat, durf het veld in te gaan waar je misschien het makkelijkst uit weg kunt blijven. Ga kijken wat er in jezelf zit, kijk het aan, ruim het op door het te trakteren op datgene waar je het diepst mee verbonden bent en nodig daarmee reactievelden uit die er kwantum al zijn en die daarop aan kunnen sluiten waardoor jouw hele leven zo in één keer raktaktaktak in een hele andere richting komt.

En dat is niet een hoop die ik jullie meegeef, maar het is een weten dat het er ligt voor alle mensen.

En het is een weten dat dat in veel gevallen meer werk lijkt te vergen en dus ook vergt als dat je zou willen. Dus kijk eens wat je nou eigenlijk wilt en haal dat maar eens even weg. Keer maar eens terug naar de hoofdboodschap, daar, lopen met de blote voetjes op de aarde.

Ik wens jullie een mooie rit naar huis, alsjeblieft geen applaus.

We gaan gewoon naar huis in ons eigen krachtveld. Ik ben heel blij dat we vandaag met elkaar op zo'n mooie manier in contact zijn en de ontmoeting die we met elkaar hier hebben neergelegd, dat zal absoluut een uitwerking hebben in alles wat je doet. Ik denk aan jullie, ik voel jullie, ik denk ook aan mijzelf, ik voel mijzelf ook en tot een volgend nu-moment waar dan ook wel of niet. Het is allemaal oké. Wel thuis.

Kort fragment uit de lezing van de samenkomst dag in Rijswijk, 18 oktober 2018

“Dit is eigenlijk waar het in de kern om gaat en dat kun je op heel veel verschillende manieren verder uitkleden, om nog dieper, nog vérder naar binnen toe gaan.

Want je kunt de focus van je mind in verbinding met die kracht binnenin - kunnen wij, kun jij - datgene, wat je even niet meer weet, maar wat je pas weer weet op het moment dat je het doet.

En het staat niet de geschriften wat dat is. In de geschriften staat alleen wat het níét is, allemaal wat het níét is. 't Staat er in een andere vorm, hoe lief en mooi ook bedoeld. Maar die intelligenties die ons dat zijn laten vergeten, die zijn echt zó intelligent dat ze precies weten - doordat ze het hele script kennen van de matrix - wat de mens gaat denken op basis van gedachten.

En daarom moeten we stoppen met denken. We moeten echt gaan voelen, terug naar dat diepe innerlijke weten. En dát gevoelsveld - emotie - is niet definieerbaar, is niet programmeerbaar, het is niet traceerbaar, het is niet voorspelbaar.

Er gebeuren dingen in het quantumveld wat niemand kan verwachten en toch lag het al in het veld verscholen, maar de matrixhouders konden dat niet zien, maar wel de matrixdesigners.”

Martijn van Staveren